

Book 111²
ms 154

R. 10
1/4

621061640

621061645

V. PARS

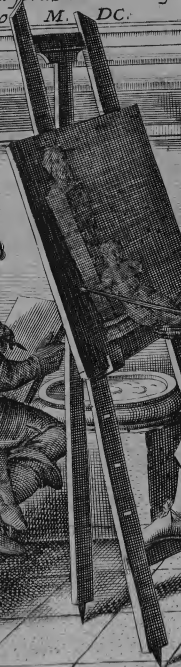
ANTIQUITATVM
ROMANARVM

Siue III. Tomus.
Inscriptionum & Monumento-
rum, quæ Romæ in saxis &
marmoribus videntur

Auctore

II. Boissardo vestuntino omnia
studiose conquisita & excepta,
Artificibus vero

Theodori de Brij relictis filijs recens
in ære efficta foras data. *Francf.*
Anno M. DC.

ILLVSTRI ET GENE- ROSO VIRO FRANCISCO

BOVRZOLLO, EQVITI AVRATO, BA-

roni de Baurepos, Domino in Bourzoles, Berbieres,

Rosignac, Dauignac, Cassaide, &c.

RODIERAT in lucem ante biennium sub meo nomine tractatus de Topographia Romana: in quo non solum veteris Urbis typum videndum Lectoribus proposui cum suis vicis, insulis, regionibus, & illustrioribus ædificijs, tam publicis quàm priuatis, sacris & profanis, sed etiam nouæ Urbis (qualis hodie spectatur) descriptionem satis exactam inserui tam scripto, quàm pictura, ratus hanc meam operam non mediocriter conducere ijs, qui Romam venturi sunt: qui tanquam manu ducti, poterunt sine difficultate singula, quæ in tanta tamque celebri Vrbe notatu digna sunt, perspicere. Et hic meus conatus tam ijs qui in Vrbe degunt, quàm peregrinis viatoribus iudicatus est utilis. Non enim omnes ciues exactè norunt quæcunque in ea ciuitate domibus priuatorum asseruantur, aut publicè videnda proposita sunt: Et si ea norint, multas tamen fabulas suis narrationibus immiscent, tam falsas quàm ridiculas. Vt exempli gratia: Pyramidem illam ad portam S. Pauli mœnibus adhærentem dicunt Rhemi & Romuli esse sepulchrum. Inscriptio tamen illa, quæ tanti ædificij continetur fronte, ostendit C. CESTII VII. Epulonum, vel potius Collegij Epulonum Sacerdotum fuisse conditorium.

Duo illa templa rotunda in foro Romano SS. Cosmæ & Damiano sacrata, asserunt Remo quoque & Romulo ab antiquis dicata fuisse. At certum est id esse falsum, sed fuisse delubra Castoris & Pollucis.

Montem Testaceum vulgus credit conflatum esse ex congerie vasorum fictilium, quibus peregrinæ prouinciæ annuas tributorum pecunias Romam in ærarium importabant: Et ideo

D E D I C A T I O.

montem illum dici monte d'ogni terra, quòd ea vasa in rei memoriam eò sint proiecta. Alij existimarunt molem illam coaceruatam fuisse ex fragmentis fideliarum, quæ à figulis reijciebantur in eum locum, ne alueum Tiberis, ad quæ habitabāt, impedirent. At ego alibi ostendi Circum Olympicum, in quo sese iuuentus cursu, cestu, equitatione & lucta exercebat, illic fuisse: ideo non potuisse figulis committi, vt eum in locum excrementa suarum officinarum reijcerent. Quod quæ experientia docet urnas illas no uas esse, integras, & ad mortuorum cineres recondendos accommodatas. Quod meo tempore diligēs harum antiquitatum scrutator Antonius Lafrerius Typographus detexit.

Quid dicam de fabulosa narratione plebis, cur aqua Tiberis Romæ sit potabilis, & cisternis clausa ad multos annos seruetur incorrupta: Supra Romam verò breui spatio temporis putrescat. Miraculum hoc effectum cum admiratione recensent, ante aliquot sæcula Patricios dissensione facta cum Populo, non permisisse plebem haurire aquam ad potum necessariam ex puteis domesticis: Ita pauperes dira siti vexatos ad sancti Pontificis pedes gemebundos procubuisse, rogantes vt eius auctoritate reconciliarentur cum Optimatibus: id cum Pontifex impetrare non posset, Vrbis omnibus puteis maledixit, & Tiberinas aquas consecratas reddidit potabiles. Ex eo tempore puteorum lymphæ semisalfæ, inspidæ, & putidæ factæ sunt in hodiernum vsque diem: Tiberinæ verò salubres & sapidæ: & ex quibus omnes bibunt tã nobiles quàm plebeij. Speciosa fabula scilicet, & nugis plena: cum certū sit ex mixtione Anienis nitrosi fluminis Tiberinam aquam à putredine vindicari, & ad lōgum tempus saluberrimā cōseruari.

Eiusmodi plurima recitatur de statua illa equestri ahenea M. Aurelij Antonini, quæ erecta est in area Capitolina sub Ara Cœli: vulgus ait fuisse decreto Senatus positam cuidam Rustico, qui dū Roma à Gorthis obsideretur multa fecisset ad Vrbis liberationem, & barbarorum repulsionem. Eiusmodi quoq; recitantur nō sine risu historiæ de infinitis statuis colossæis, quas Gigantum fuisse credūt: de vastis illis lapidum molibus Amphitheatri, quæ humeris Angelorum sustentatæ sunt impulsæ à Dæmone, dum Pontifex in supplicationibus publicis, ex Laterano templo ad S. Petri fanum, quod est in Vaticano, religiosè procederet gestans manibus sacramentum Eucharistiæ.

Quæ nō dicuntur de locis illis subterraneis, quæ Catacumbæ vocantur, in tēplis sanctorū Sebastiani & Laurentij: de Sepulchro

DEDICATIO.

chro illo Porphyritico Constantiæ Cōstantini Magni filiæ, in tē-
plo diuæ Agnetis: & id vulgariter Bacchi dicitur conditoriū. Quæ si
statuissē singula describere, duplicē nugarū Iliadē contexerē. Ni-
hil certē est, quod à rerum imperita plebe nō publicetur fabulose:
Quibus dum peregrini aures præbent attentas, fastidium illis au-
scultandi nascitur, cum non possint verum à falso discernere: nu-
gas tamen has commentitias agnoscunt.

Hæc fuit causa, cur dum Romæ essem, breuem illam Urbis
descriptionē trium diatarū conscripserim in gratiā eorum, qui ex
diuersis Italiæ Academijs ad Urbem perlustrandā veniebāt: existi-
mauiq; non parū conducere ijs, si omnia quæ tā publicè, quàm
priuatim habentur ab antiquitate nobis relicta, ordine concinno
enumerarē, quæ singula essent, quod cuiusq; signum, cuius Dei,
cuius viri aut mulieris, cuius artificis: quæ ædes sacræ, cui Numini
destinata, à quo, & quo tempore dedicata, quando demolitæ aut
restauratæ: Theatra, Thermæ, balnea, circi, poticus, arcus triūpha-
les, fora, pōtes, fontes, aquæductus, curiæ, pyramides, obelisci, co-
lumnæ, & alia eiusmodi, quæ vel integra adhuc supersunt, vel se-
miruta, aut solo æquata apparētibus adhuc aliquibus vestigijs: ex
quibus ædificiorū sepulchrorūq; præstātia & sumptuositas, ma-
gnitudoq; & opulētia Rōmani Imperij iudicari pōt. Hæc omnia
curioso homini (si præsens ea spectet aut absens si legat) iucundi-
tatē nō mediocrē adferet: sed maximè spectatori, ad quem vberior
fructus accedet: dū attētè considerabit venerādæ illius antiquita-
tis reliquias admirādas, artificū industriā inimitabilē in sculpēdis
& poliēdis illis marmoribus tā duris, vt omnē chalybis aciē retin-
dat: quod nostri lithotomi quotidie experiūtur, in Ophite, in Ba-
salte, in Porphiro, lapide Aethiopico, & Lydio, alijsq; marmoribus
Oriētalibus, in quibus excindēdis & sculpēdis sine fructu se quo-
tidie enecāt. Videmus tamē nihil esse tam difficile, q̃ ingeniosi illi
sculptores antiqui nō potuerint præstare. Quātū mirabimur, dū
spectamus & meritō miramur, qua sedulitate, quibus machinis
vsi sint in vastorū illorū lapidū molibus subleuādis? in erigendis
obeliscis tanti pōderis, qui ferè omnes ex Aegypto, & rupibus Ae-
thiopis excissi, impenfis incredibilibus Nilo secundo perducti
sunt Romā. Hæc quicunq; diligētius contēplatur, attonitus hæ-
rebit, nesciū quā arte, quo ingenio tā vasta onera potuerint mo-
ueri, quō modo extolli integra, & per tot sæcula conseruari. Quod
tamē ante paucos annos docuit fieri posse Architectus, ille nobi-
lis Dominicus Fontanus Comensis, qui Sixti VI. P. M. hortatu

D E D I C A T I O.

obeliscum vaticanum suo loco motum, transtulit in mediam illam plateam, quæ templo S. Petri, & palatio Pontificum imminet. Illum sanè merito nostri sæculi nouum Archimedem possumus compellere. Dolendum est alios duos obeliscos ex eodem Thebaico vel Ophite lapide factos (qui ad Augusti Mausoleum fuerant olim adplicati, meoque tempore rupti in via Flaminia iacebant (non remansisse integros: potuisset magnus iste vir isdem conatibus eos rursus erigere, & locis celebribus collocatos proponere spectandos tam ciuibus, quam aduenis: vt ille vtrumque eleuauit cimento tenaci fragmenta compingens: vnumque non procul à templo S. Marię populi, alterum ad ædes Lateranas transtulit.

In his omnibus colligendis & delineandis, non sine laude cum me insudasse, meosque labores doctissimis quibusque non displicuisse animaduertētem, ex eorum suasionē & hortatu Topographiæ adiungere statueram inscriptiones omnes, quæ marmoribus antiquis insculptę passim in Vrbe videntur. Iamque duo prima volumina in publicum prodierant, bonorum omnium applausu non mediocri: restabat adhuc pars maior celandā, quæ morte ingeniosi viri Theodorici Bryij sculptoris Leodienfis imperfecta relicta erat. Eamque suppressam reliquissē, nisi amicorum instinctu eidem manum postremam imponere cogerer. Cum etiam ad hoc opus perficiendum duo Theodori Bryij filij Theodorus & Israel parentis industriam secuti, & nō minus propensi ad publicam vtilitatem promouendam, ad hoc studium vtrō suam operam mihi obtulissent: Quorum beneuolentiam vt amplector, ita quoque mihi fuerit gratissimum eorum auxilio quod reliquum est absoluerē.

At ne in instituto progredierer, mouerat me hoc vnū, quod tam multi graues viri manum iam antea huic operi adposuissent, præclaramque laudem inde reportarant vt Cyriacus Anconitanus, Marullus, Mazochus, Apianus, Amantius, Errizus, Guicciardus, Porcarius, Sigonius, Mercurialis, Honufrius, Lazius, Goltzius, Brizonius, Torrentius, Iulius Roscius, Antlaferrius, Salamanca Hier, Occo, Octavianus & Iacobus Stradę, Gabriel Simeon, Fontei, & Iacobus: Quibus accesserunt Paulus Knibius qui Romana omnia manuscripta habuit, & maiorem partem eorum quæ videntur in Italia. Merula excepit Gallicanas inscriptiones, Pignonius Viennenses Allobrogū, idem Cnibius & Ricardus Arelatensis. Paradinus Lugdunensis, Huttichius Moguntia, Velfer
mi in

D E D I C A T I O.

Vindelica, Mercator Coloniēſia, Viuianus Cliuēſia: alijq; plurimi in hoc genere ſtudij egregiam nauarunt operam. Sed in ter cæteros opus laude digniſſimum ad publicam vtilitatem ediderunt viri doctiſſimi Carolus Cluſius, Metellus & alij, qui Martini Smetij collectiones correctas, & à Iuſto Lipſio eleganti ſupplemento auctas prælo ſubiecerunt. Poſt quorum conatus ſuperfluum mihi viſum eſt eidem operi manum adponere, ne idem ſcribere, & cognita omnibus obtrudere iudicaret. Quid enim poſſem melius, quid doctius præſtare, quàm quod tot tantiq; viri præſtiterunt? Sed maximus & erudiſſimus Gallorum celebris ille Joſephus Scaliger dicitur Smetiana in manus ſumpſiſſe, & correctiora publicare velle, additis etiam Gallicis inſcriptionibus, quæ non admodum minori numero eſſe dicuntur, quàm Smetianæ. Eas tradiderat Hieronymo Commelino illuſtriſſimi Principis Friderici III. Electoris Palatini typographo Heydelbergæ, viro docto & erudito: qui quia ſuperiore anno diem poſtremum obiit, Scaligeranum volumen commiſſum eſt clariſſimo viro Ioanni Grutero I. C. Palatino Conſiliario, in quibus componēdis & adornandis totus nunc verſatur. Neq; tam excellens opus potuiſſet in manus venire alterius, qui maiori diligentia, exquiſitiore iudicio polleret.

Hæc dum conſiderarem exactius, & abſolutos aliorum labores mihi ante oculos proponerem, mirum nō eſt, me incepto labori ſuperſediſſe, ne tantos auctores non æquis ſequerer paſſibus. Sed ipſe Cruſius, & Glutterus Meliſſusq; viri acutiſſimæ cenſuræ, puſillanimitatem meam ridentes exhortationibus impellunt ad negotium promouendum: Rationemq; hanc addunt, quod literatis meæ inſcriptiones nihilominus placere poterunt (licet eadem in medium proferam, quæ & alij) quod cum ſcriptis lapidum formas, ſigna, & figuras adpinxerim: Et id neminem ante me feciſſe compertum eſt præter Laſterium, qui centum ad ſummum ædificia, & ſepulchra designauit. Roſcius circiter ducenta. Sed Roſcij mihi publicanda commiſſa ſunt: cum vir optimus à Pontifice Legatus miſſus ad Rhoetos in via deſunctus eſt Mediolani, & in ædē Sancti Carpophori ſepultus.

Si igitur promoueam cœptum ex ſententia doctorum, non mihi, opinor, vertetur vitio: cum eorum iudicium legis vice obſeruem & ſequar. Quod ſi meus conatus minus respondeat multorum expectacioni, in arbitrio erit lectorum probare mea ſcripta, vel negligere. Scio tamen omnibus

D E D I C A T I O.

bus non displicitura; si ea æqualibrent trutina, neque cæsto absurdæ reprehensionis, & morosæ censuræ ferantur, qualium hodie numerus nimius est. Nihil enim probant plerique, nisi quod ipsi commentati sunt. Et quamuis rei illius quam rephendunt, sint ignatissimi, non desinunt tamen in eam ferre censuram apud sui similes. Nostro hoc malo difficilique sæculo sciolis istis moris est omnia mordere, expungere, improbare, & irridere, simiarum more, quæ nudis licet sint natibus, aliorum tamen defectus notant. Ita hi homines, quicquid alienorum Caborum nanciscuntur, ea statim superciliose examinant, librant, trutinant, maliciose singulis inhærentes, vt in puncto vel virgula inueniant, quod correctione dignum videatur. In eo sarcasmis, sibilis, explosionibus petulanter ad insaniam vsque sibi indulgent nodum in scirpo quærunt: Et liuore deleri, tantum sibi demi putant quantum alijs tribuitur. Ideo ringuntur intra se, & lippitudine mala laborantes, iubar solis ferre nequeunt, ita isti ad alienam gloriam cæci percelluntur, ac dolore malo tabescunt: data opera leuiter prætereuntes, quæ laude digna esse, non possunt inficiari, & insistentes iis, in quibus vel mediocri vitium comperitur. Malis his animabus sufficit reprehendere, & vituperare aliena, laudare neminem. His satisfacere mei non est instituti. Sufficit mihi si mearum lucubrationum ludicem vnum aut alterum idoneum nanciscar, qui mihi mille malorum vice fuerint.

At cum in his antiquitatis reliquijs progressurus sim, ex omnibus nostratibuste vnum delegi, Heros clarissime, cuius patrocínio meum librum committam, cum inter Gallos generis splendore, animi candore, & literarum ornamento nulli sis secundus: virtutes sanè in Gallia satis raræ, apud nobiles potissimum, qui bonarum literarum, & disciplinarum liberalium cognitionem non admittunt, tanquam illustribus indignam stemmatibus: ideo pauci inter nobiles inueniuntur qui libris incumbant. Militiæ exercitijs tantum dediti, reliqua ad se pertinere non arbitrantur: quicquid in iuuentute aliquo modo instituti fuerunt in ingenuis studijs, adultiores redditi ea dissimulant, tanquam grandi vituperio digna: hocque sarcasmo notant eruditos, eos gestare gladios suos in auribus, redolere caracallam togam, sapere scholasticum calamum, & eiusmodi scurrilia scommata, quæ ab aulicis istis Thraasonibus effutiantur: quorum superba iactantia, & stoliditas omnibus ridicula est & odiosa. At tibi non eadem animo insidet opinio, Tu Musas, tu doctrinam, quo par est honore,
pro-

DEDICATIO.

prosequeris, literatos amas, foues, & defendis. Meque antea non visum summa beneuolentia complecteris: quæ me ratio cogit ut aliquo officio me gratum erga te præstem. Cumque ut tua est magnitudo, & opulentia, tenuibus meis iuuari facultatibus nequeas, neque optes, munus hoc literarium tibi offero. Tu, ut bonus audis, eximiaq; & humanitatis & comitatis, boni consules id quodcunque est, quod reuerenter offert tuæ virtuti.

*Tui obseruantissimus studiosissimusq;
Ioan. Iacobus Boissardus.*

PAVLVS MELISSVS COMES
PALATINVS, SACRÆ MILITIÆ EQVES,
ET CIVIS ROMANVS, IN TERTIVM LIBRVM
inscriptionum Romanarum.

ANTIQUITATES, quas per ampla Romuli

In Vrbe miramur, tua,

Boissarde, pridem dextera, haud graui sine

Labore pietas, tandiu

Latere prius ecquid ab in scriniis

Ecquid tot annis obsitas

Senere persers? ede tandem, amabo te

Et has, tuosq; Caesares

Spirante factos è metallo viuidos.

Prodesse nati, plurimis

Prosimus: haud amiculis solummodò.

Non Imperator hic recens

(Vt liberalis est) vetustis cesserit

Pensans labores regibus.

Auro coronet ille iustis præmijs

Tuam remunerans manum.

Lauro decoras (namque hac dignus es)

Tibi renodabo comas.

Addam corymbos, myrteasq; bacculas,

Auctorq; posteris ero,

★★

Lau-

*Laudes ut æternante versis hos
Tuo sculpant honori in marmore.*

VATIQUE PICTORIQUE SOLERTISSIMO
MVIS AMICO ET GRATIIS
PERENNE BOISSARDO SÛPERSTITI, DATVM
VIX QVALE CONSTAT MORTVIS.
MERCEDIS ERGO COLLOCANDVM MARMOR HOC
ÆTERNA FAMA CENSUIT.

IN EVNDEM LIBRVM INSCRIPTIONVM DIO-
NYSIVS GOTHOFREDVS. LC.

QVOD HBH ÆVITERNÆ
SENECTV TEMSATVRNIAM
AD IS MANIBVS INVIDIA
SACRA OCCVL TAM
QVOESITAM DIV ET IRREPERTAM
MVL TIS SÆCV LIS
HERCVLEO LABORE
MANIBVS EORVM AVL SAM
IANVS BOISSARDVS
ÆVITATIS ANTISTES
RELIGIOSISSIMVS RESTITVIT
OLLI IANO BOISSARDO
SATVRNIA SENECTVS
HBH ÆVITERNA
DVLCISSIMI FÖEDERIS ET
CONIVGII MEMORES
HBHN IN SENECTA
SENECTAM IN HBH
MERITISSIMVM PRAEMIVM
MEMORI DEDERE.

PRO-

PROSPERI VENTIDII VMBRI IN IANI IACOBIEffigiem.

SCIRE cupis quem Boissardum Natura creauit?
Externam faciem heic picta tabella refert.
Internam graphica signatam in imagine doctum, &
Peligno dignum Vate poemadabit.
Si quos sustulerit dum viueret ille labores,
Quæq; habuit terra incommoda, quæq; maris
Vitæ eius descripta docet: Simulacra Deorum,
Et genera, & classes, præscæq; religio
Diuersis mandata libris, habitusq; virorum
Innumeri, antiquis eruta ruderibus
Vrbis Romane monumenta Auctoris abundè
Ingenium, & facilem dantq; probantq; manum.

IN EANDEM EFFIGIEM A ROBERTO BOIS-
fardo pictam & cælatam.

BOISSARDI hac pictura refert pulchra arte figuram.
Cernis ut iste labos æquet Apellis opus?
Quod spectas modicum est: animi virtutibus ille,
Si nescis, longè præstat, & ingenio.

IN EANDEM EFFIGIEM A NICOLAO LAS-
sæo Catalauno artificiosissimè
pictam.

QUIS VIS contulerit breui huic tabellæ.
Lassæi artificis manu expolite.
Boissardi faciem superspitis: vel
Is utrumque putabit esse viuum:
Aut utrumque putabit esse pictum.

AD ILLVSTREM ET GENERO-
SVM HEROEM FRANCISCVM BOVR-
zollium, Equitem auratum, & Baronem de Beau-
repos I. Boiffardus.

PRAETERITA antiquis qui nescit tempora sacris,
Et priscas vecors negligit historias;
Dextro oculo lippus laevo cæcutit: Tamens
Ad pueri fatuum vertitur ingenium.
Nil solidi aut certi meditatur: friuola mente
Concipit, & nugæ futilis ore parit.
Omnibus obiectis impingit, & hæsitat: omnis
Expers consilij nil ratione gerit.
Vt sine remigio qui mota per aquora cymbam
Credit se, & tumidis non bene sanus aquis,
Effugere obiectas nequit eluctando procellas,
Murmura vesani ferre nec alta sali.
Huc illuc miserè spumosis truditur undis,
Donec sit cæco turbine mersa ratis.
Non minus ignara peragit qui tempora vita,
Nec naso cernit longius ipse suo,
Dicetur meritò stultorum de grege: quorum
Nec Sophia adiutrix, nec comes esse potest.
Hi tantum curuo terram proscindere aratro
Sunt digni, & dura cogere sarra manu.
Ridiculam sparsa faciem præferre farina
Tectam, & versatis obdere flabra molis.
Vel cophinis lectos ex arbore condere fructus:
Aut sude inherentes enucleare nuces.
Ruri hoc conueniens animal neque Curia curat,
Vt lites culto terminet eloquio.
Nec lateri adstabit Prætoris, ut ante tribunal
Exponat dederit quæ sacra iura Themis.
Sed cuius sanctæ polierunt pectora Musæ,
Quem rerum exercet sedula cognitio,

Hunc

Hunc adhibet rebus Res publica docta gerendis:
 Hunc ob virtutes iure Senatus amat.
 Assessor Regum belloq; & pace secunda
 Presidet; & nitida splendet honore toge.
 Is Patria iustis fines defendit in armis
 Dux equitum, aut peditum rector utriusq; bonus.
 Non illum terret, ferro qua armatur, Enyo:
 Nec qua caesorum tela cruore madent.
 Pugnarum strepitu micat, & clangore tubarum
 Exsilit: his animi vi meliore vigent.
 Omnia discernit dum prauidet, omnia prudens:
 Nec dubijs rebus pronidus obruitur.
 Longa catum fecit dudum experientia: namq;
 Ille ex praeteritis acta futura notat.
 Tanti est nota viri prudentia: caelitus illa
 Soli homini ut Diuum munere contigerit.
 Hinc illa antiquis, titulis illustribus orta,
 Virtutum assertrix edita nobilitas.
 Hac magni Heroes famam meruere perennem
 In terris: altos hac petiere polos.
 Hac proavi micuere tui, qua leta Lemouix
 Rura colit, partas & tibi seruat opes.
 Hac tu clarorum Soboles condigna Parentum
 Excellis, per te nobilitasq; genus.
 Atq; decus patrium proprijs virtutibus auges,
 Inter ut est Solis sidera cuncta iubar.
 Martia te primos inter statuitq; locatq;
 Annumeratque suis Gallia Principibus.
 Quod defensa tuo est ciuilibus anxia bellis
 Robore, & hostili non ruit icta manu.
 Quando peregrinas multo mærore phalanges
 Mille coacta dolos, funera mille pati.
 Dum vacua caesis lugerent ciuibus vrbes;
 Oppida diuitijs dum spoliata suis.
 Dum Ligerim laeuis repleuit sanguine Mauros,
 Puniceisq; rubens Sequana fluxit aquis.

Sisteret iratum nec saeva incendia Numen,
 Quae sunt cum domibus mania quassa suis.
 Tunc quae non pauida subiisse pericula fronte
 Te iuuat? quae mens? quis tibi vultus erat?
 Quis non commouit stimulas impetus iras?
 Quae bilis non est excita pectoribus?
 Vt patriam propria auderes praeserre saluti,
 Credita quae vita est carior esse tua.
 Tunc tibi inausum nil, intentatumq; relictum est,
 Quin tua vis miseris redderet auxilium.
 Hoc virtutis opus, generosa hoc pectora praestant:
 Hoc studium pacis, militiaq; decus.
 Quae non permittent te ulli parere secundum.
 (Aequales virtus emula ferre potest)
 At quorsum hic, dices, contextus carminis ordo?
 Ad nostras laudes quid facit iste liber?
 Dicam ego: ad historiae seriem debere referri
 Quae legis hic breuib; composita historijs.
 Priscorum quod si sacrorum scripta reuoluis,
 Si iuuat & lectis inuigilare libris,
 Unde tibi in promptu sapientia summa paratur,
 Quae te admirandum regibus una facit:
 Certum est in nostro nibile esse volumine, de quo
 Non aliqua emanet protinus utilitas.
 Adde quod hic mixtum iucundum est utilitati:
 Vt fructum duplicem pagina quaque gerat.
 Namq; his multa leges Virtutum encomia chartis.
 At virtute bonis gloria parta placet.
 Nemo nisi insanus hanc reijcit, aut mala cui mens.
 Atqui ea languescit quae sine honore venit.
 Formam antiquorum hic cernes, statuasq; Deorum:
 Signaq; sacrificis deuenerata focis.
 Hic aræ, hic tripodes, hic lectisternia Diuum.
 Expressa hoc sacri thuris acerra loco:
 Viscera in Enclabri tetricus rimatur Aruspex,
 Aptato an sedeant pulmo iecurq; modo.

An cor extulerit geminum caput: ilia nun sint
 Lasa, vel intorto sit diaphragma situ.
 An sanguis iugulo crassus distillet aperto.
 An fugiat nudos victimâ ducta Popas.
 Augur adest cinctu tectus velata Gabino
 Pectora, sacrorumq; omina cuncta videt.
 Et lituo cæli regiones signat: ut inde
 Contemplans docto pernotet augurio,
 Præpetibus pennis dextram, lauamue volucres
 Spectent: an ether oscine clangat aue.
 An corui crocitent: vluet de culmine bubo:
 Lugeat an casum Daulias ales Itin.
 Succinctus cauea clathros Pullarius aptat
 Fatidicas plena lance aditurus aues.
 Esuries volucrum, tripudiq; solistimi habetur
 Auspicium felix: tristius omen erit
 Si fugiant offam adpositam, pulvisq; catillum
 Subuertant: auidè glubere cuncta bonum est.
 Siquidat exciderit pullorum ex ore sacrorum,
 Pars ea fausta, solum si qua pauiret, erat.
 Nec satis: ornatus candenti veste sacerdos
 Lustrales circum tesqua refundit aquas.
 Signati obseruat cæli qua fulmina partè,
 Quoq; modo in terras eiaculat aruant.
 Exquirat solers quæ clinia, quæq; caduca,
 Quæ nocturna simul, quæq; diurna forent.
 Et quæ fatali collucent fulgura flamma:
 Quæq; minus terris bruta nocere solent.
 Intonet an leuuium: an cælo fulgetra sereno
 Conspicuum crispo strinxerit igne iubar.
 Omnia disquirat: rimatur quæq; sub altis
 Tesquis, discernens omîna ab ominibus.
 Si rite ambegnus veruex, aut taurus agatur:
 Si quæ ambaruâli dona cremanda foco.
 Aut quæ Pontificum candatenus hostia flammis
 Uritur, estq; illis hoc cauere sacrum.

Obseruat dira strepitumue sonumue dedissent,
Murmure conceptas quæ impedire preces.
Reddita tum postquam sunt vota, Et relitatum
Deuotos epulis tunc iuuat esse cibos
Flaminibus dextra partes, Et pectus, Et armus
Cedunt: cetera sunt sanctificata Deo.
Circum aras agitare choros agili pede certant,
Atque hymnis Superos concelebrare pijs.
Nec tantum hic ordo sacrorum traditur, aut quæ
Prodidit antiqua religione Tages.
Sancta hic selecti subsunt decreta Senatus:
Et pace Et belli tempore quæque gerit.
Quæ delubra suis Diuis, quæ altaria ponat,
Quæ monumenta Deis, quæ simulacra locet.
Quæ titulis ornet, quæ laude Et honore merentes.
Per quos resq; domi est, Et benè gesta foris.
Hic circi, hic arcus, Et therma, Et vasta theatra.
Hic flauas Tiberis pontibus arctat aquas,
Nobilium hic graphice signata superbia fastus:
Hic conscriptorum pompa verenda Patrum.
Hic ostenduntur palmatis pallia limbis,
Augustis tantum congrua Cæsaribus.
Et quæ Magnatum prætextas purpura cingit
Patricie forma est hic sinuosa toga.
Hic paludamenti, Et chlamidis descripta figura,
Glauati species hic trabeata sagi.
Lorica, Et pauidus cristate cassidis horror.
Gesæq; Et immani torta sagitta Geta.
Sarmaticiq; ingens lunatus militis umbo:
Et metuenda fero dura securis apro.
Junctaq; Lucanis Latialia pila verutis,
Et pelta, Et clipei, spiculaq; Et gladij.
Et frameæ, Et Scythica gentis Corittus Et arcus,
Et qui multiplici baltheus ære sonat.
Hic Matronarum rhede, Et pilenta videntur
Mollia, Et auratis effeda facta rotis.

Et quæ Sidonio saturata est muricæ palla;
Et stola conchyli lemmate texta fuit.
Vt mulier picta placeat succincta crocotta:
Vt sit ad extremos insita tensa pedes.
Carbasag, vt longo sinuantia sirmate terram
Contingant Latys congrua virginibus.
Quæ crines nebulis textilibus exornantes
Auro illustratis emicuere comis.
Pectora præcingunt torques, redimicula frontem,
Calato circum lucida Sardonyche.
Non illis Adamas, viridis non defuit illis
Smaragdus, non quæ cærulea gemma nitet.
Quiq, & ab Eoa veniens regione Pyropus
Perstringit flammis lumina tacta suis.
Et (qualem digito Berenice aptauerat olim)
Berillus, Phario semina chara Duci.
Et Ptolomææ Cleopatra insignis in auris
Unio, sed Gnidie dignior aure Dea.
Quicquid & in toto fuerat preciosus orbe,
Romana ornari hoc se voluere nurus.
Nec tantum cultus istos vestitus habebat
Quantum in priuatis adibus extiterit
Sumptus miremur: fuerat dum tota supellex
Aurea: gemmatis dum rubuere scyphis
Vina, & posthabito elegit cristallina vitro
Plebs stolidæ: electro nauseabunda bibit
Nobilitas plenis potans Setina metretis,
Lubricaque annosis condita Chia cadis.
Vastos mensarum distinxit grande Ebur orbes,
Et texit molles purpura fusa toros.
Tunc quæ non positis fumarunt fercula discis?
Quæ non est auida mota salina gula?
Vile garum patinas nonquam conspersit Apici:
Nec beta vt saperet vina pipera, datum.
Sed muli grandes, & quæ Lucrina Peloris
Baianum illustrat nobilitatq, sinum.

Luculli placuit murena assata palato:
 Et turdi, & gelida capius in Alpe lepus.
 Vulgares epulas gallina & capo dederunt,
 Et vilis visa est tunc galerita coque.
 Nonit discrimen pulli puer atq; palumbi:
 Perdici & Phasis pusiorisit aui.
 Deiectam saturis lucanica monit orexin:
 Neglecti facta est perna medela meri.
 Texerunt mensas bellaria crebra secundas
 Scriblita, & sapidis crustula tincta fauis.
 Mixtaq; odoratis fluxerunt balnea lymphis,
 Structa peregrinis balnea marmoribus.
 Adde quod & priscis compar impensa sepulchris:
 (Maxima in extremo funere cura fuit)
 Ditia subpositis oluerunt cinnama flammis,
 Stillarunt olidis balsama mixta rogis;
 Funereo humanum dum arderet in igne cadaver:
 Instrueretq; suas ascia cauta Pyras.
 Sed postquam inferiæ placatis Manibus essent
 Factæ, & Summano iusta soluta Ioui,
 Auro aut argento cineres vel in ære reposti:
 Urna etenim certum non tulit ulla modum.
 His super impositi precioso ex marmore cippi:
 Quaq; ære vernas sustinueret rosas.
 Floreat circa quas effundere ferta quotannis
 Cognato assuerat sanguine iuncta manus.
 Atque umbram vino atq; epulis placare sepultam:
 Suntq; rati hoc seferite litare sacro.
 Dum nostris igitur propono hæc singula chartis,
 Nosser erit marcens & sine honore labos?
 Nequaquam meliore anima es: tibiq; intima Phæbus
 Corda regit, cuius Numine tacta calent.
 Et tibi Castalides mitem sub pectore sensum
 Ambrosia tincto subposuere sauo.
 Dulcia quo facili decantas carmina metro:
 Quæ sunt Pieria carmina digna chely.

*Has mihi miranti virtutes magnus Apollo
 Hic tibi Patronus commodus, inquit, erit.
 Suaue est doctorum censuram ferre virorum:
 Quis magis humanum pectus inesse solet.
 Ad te igitur suasore Deo, atq; iubente recurro,
 O Perigordæ gloria prima soli.
 Si tu opus hoc nostrum vultu meliore probabis,
 Uno te letus iudice Victor ero.
 Nec fuerit durum tantos subisse labores,
 Nec tantum ornandis incubuisse libris.
 Si tibi quæ à nobis fuerint descripta placebunt,
 Suscepti precium id grande laboris erit.*

IN TERTIVM LIBRVM INSCRIPTIONVM RO-
 manarum Boissardus ad Lectorem.

 ECTOR, en tibi tertium volumen
 Inchoati operis: quod exhibebit
 Priscas Romulidum tibi videndas
 Urbis reliquias. Super sedere
 Instituto operi quidem volebam:
 Ne grauis tibi lectio otiosa
 Scriptorum toties foret meorum.
 Verum ut progrederer iubent amici:
 Non qui de numero minus probato
 Fex stulti tulit imperita vulgi:
 Sed Musarum & Apollinis sequaces
 Magnus Clusius ille, magnus ille
 Melissus, gemina huius astra sacli.
 Franciæ geniale sidus iste,
 Ut ille Atrebatum perenne lumen.
 Quorum iudicium atq; opinionem
 Omnes non dubito sequi eruditos.
 Id verum esse probat brevis librorum
 Dinenditio toto in orbe, nuper
 Qui cusi Bryiis fuere prælis.
 Haud posthac mihi lucubrationes
 Molestæ fuerint: nec hæsitasse

Durum erit pluteo: Et librata amussi
Circinoq; quadrata cum rotundis
Formas rhombi, hemicycli, & angulati
Et cubi latera aqua penicillo
Exacto ordine pingere: siue pontes
Arcus, pyramides, domus, columnas,
Erectiq; obelisci opus stupendum,
(Vaticana quod area ad propinqua
Vsq; nubila tollit) aut theatrum,
Vel Circum apposito exprimam decore.
Dum Cursor medium, Pugilue replet,
Auriga aut celeres agit quadrigas.
Dum cestum validis rotans lacertis
Victrices appetit cruore palmas.
Suggestum in Podio tenet Senatus,
Ordo Patriciusq; & Imperator
Orchestrare supinus est eadem.
Pulvillis Equites, & in cathedris
Spectant quæ cauea infima geruntur.
Vt præcinctio Equestria à remotis
Distinguit Popularibus. cæterua
Plebis per cuneos, vias, gradusq;
Distributa solet Locariorum
Iussu: (Nam loca singulis habenda
Designator & ordinem indicabat
Cunctis:) edita porticus suprema
Per subsellia femina occupabant,
Pullati simul. Hæc probè ut notentur
Cura erit mihi. Namq; onus laborum
Dulce est, si utile sit bonisq; gratum.

Tu leges igitur, benigne Lector
Eadem hæc quoque qua priora fronte:
Quartus ut (Superi superstitem me
Si velint, manuum & leuent frequentes
Quos chiragra mihi parit dolores)
Sequenti tibi præparetur anno.

VIRTUTI

FORTV

NA COMES

VIS
CONSILII
EXPERTS
MOLERVIT
SUA

In foro Piscatorio.

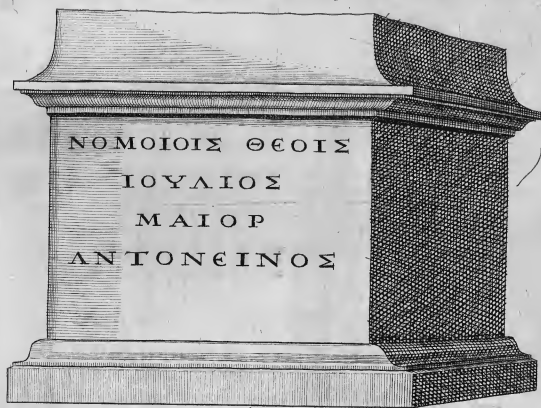
F. 6

A. y

In domo Marci Aemylini.

2

Apud Marcum Aemylum. in Agone.

3

DIS MANI
CORNIFICIAE
FAUSTINAE AELIVS
EVPORIAS SIBI
ARAM IN FRONTE
PEDES X IN
AGRO PED. X

*Apud Antonium Focco
in Agone*

4

Apud Ludouicum de Cosobanis.

5

B j

Apud Antonium Fococo in Agone.

In domo Maphæorum.

6

IMP. CAESAR DIVI F.
AVGVSTVS
PONTIFEX MAXIMVS
TRIBVNIC. POTEST.

EX S.C. TERMINAVIT
R.R. PROX. CIP. PED. CLXVLS

DIS MANIBVS

IVLIAE C. F.
HIERIAE
THEOPHILVS
PATER.

M. VLPIVS AVG. LIB. APOLAV
STVS MAXIMVS PANTOMIMORVM
CORONATVS ADVERSVS HISTRIONES
ET OMNES SCOENICOS
ARTIFICES XII.

In domo Maphæorum.

D. M. L. OSTORIO FELICI L. OSTO
RIVS FORTVNATVS PATRONO
E. ET SIBI ET SEPIAE PYRALLIDI
CONIVGI SVAE ET H. OSTORIO
AVGVSTALI NI. LIBERTO ET
OSTORIAE CHRYSIDI ET OSTO:
RIO IANVARIO LIBERTIS
LIBERTABVSQ. POSTERISQ. EORVM

INCOLUMMITATE ET SALVTE T. CICIONII
APOLAVSTI ET C. FORTVNATI MANVBINI
GIUM AVGVRRVM QVOD SECVRITATI AETER
SE VOLVERVNT.

IMAGINVM DOMVS
AVG CVLTORIB SIGNVM
LIBERTATIS RESTITVTAE
SER GALBAE IMPERATORIS AVG
CVRATORES ANNI SECVNDI

C. TVRRANIVS POLVBIVS.
L. CALPVARNIVS ZENA.
C. MVRDIVS TALVS.
C. TVRRANIVS FLORVS.
C. MVRDIVS DEMOSTHENES.

S P.

D D.

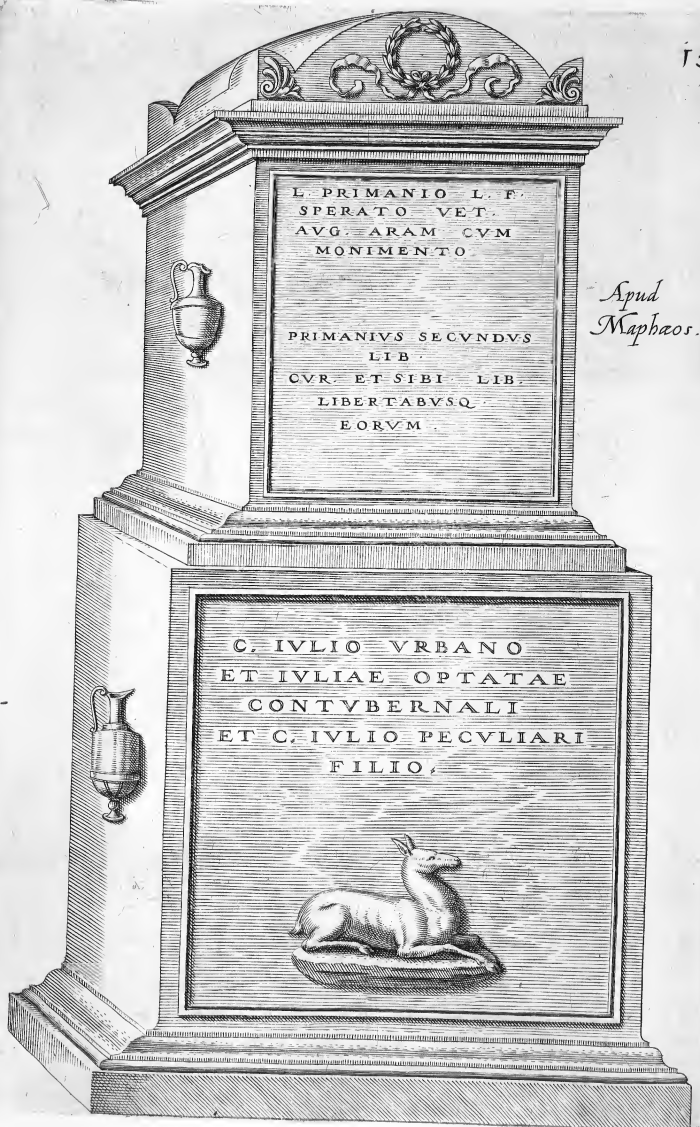

TRAJANI PARTHICI
DIVI NERVAE PRONEP.
T. AELIO HADRIANO
ANTONINO AVG. PIO

PONT. MAX. TRIB. POTEST. VII.
IMP. II. COS. III. P. P.

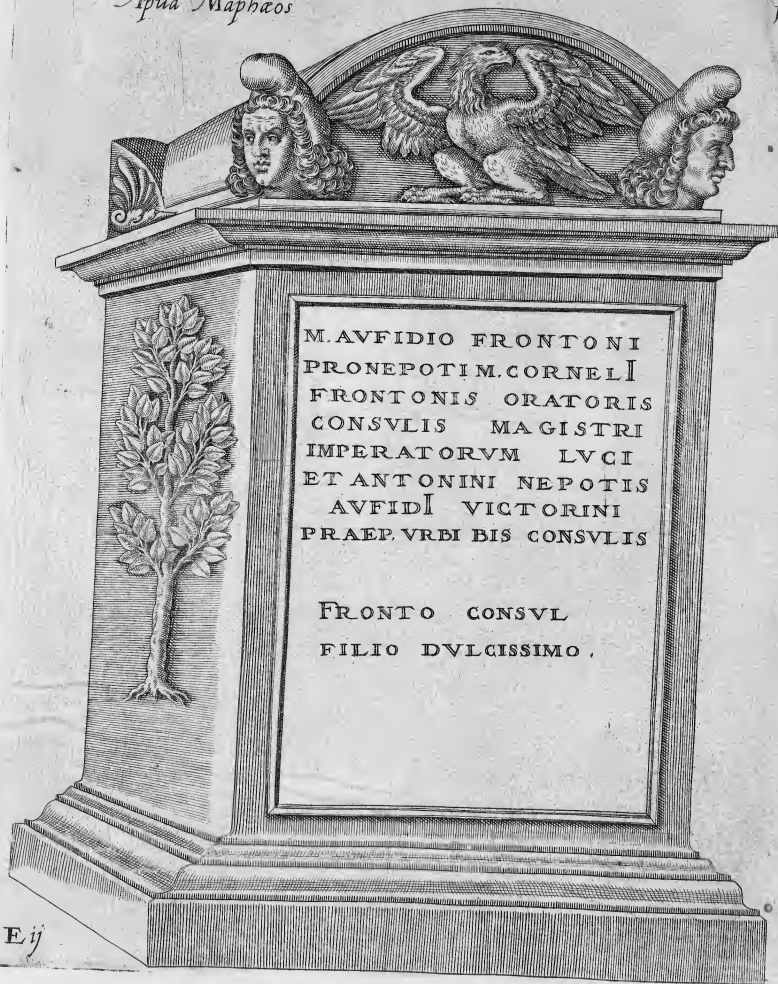
CORPVS
PISTORVM.

In domo Marthae orant

M. AVFIDIO FRONTONI
PRONEPOTIM. CORNELI
FRONTONIS ORATORIS
CONSVLIS MAGISTRI
IMPERATORVM LVCII
ET ANTONINI NEPOTIS
AVFIDI VICTORINI
PRAEP. VRBI BIS CONSVLIS

FRONTO CONSVL
FILIO DVLGISSIMO.

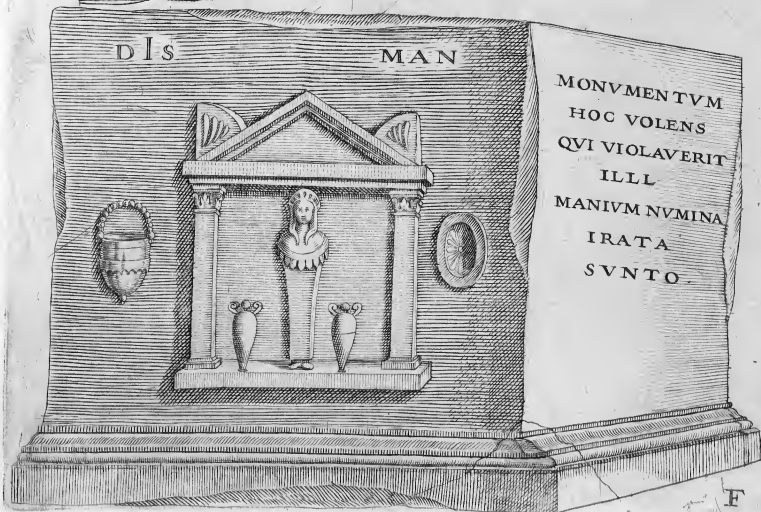
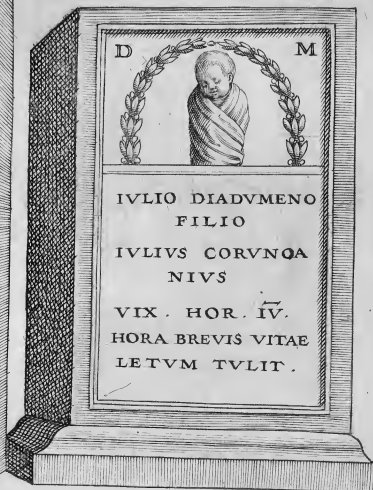
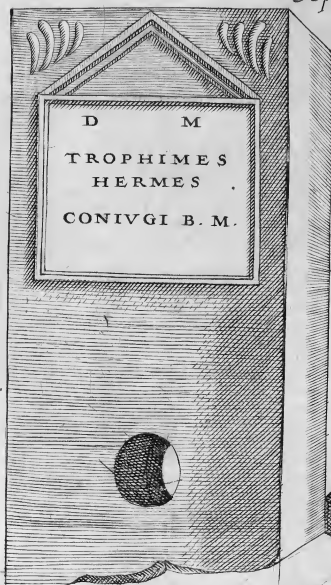
*In domo Marci Antonii Alterii: antiqua inscriptione abrasa,
substituta est hæc ratio in candidissimo* 18
marmore.

Vetus inscriptio talis erat
D. M. CANDIDO ALTERIO FILIO
DVCISSIMO C. ALTERIVS PATER
INFELIGISSIMVS P.

VIX. AN. XVII. M. VI. D. III.
ET CANDIDAE ALTERIAE F.
VIX. AN. IX. D. X.

*In Templo Junonis : quod est in
foro piscatorio*

22

*In domo
Gabrielis
Vallati
ad forum
Piscatorium*

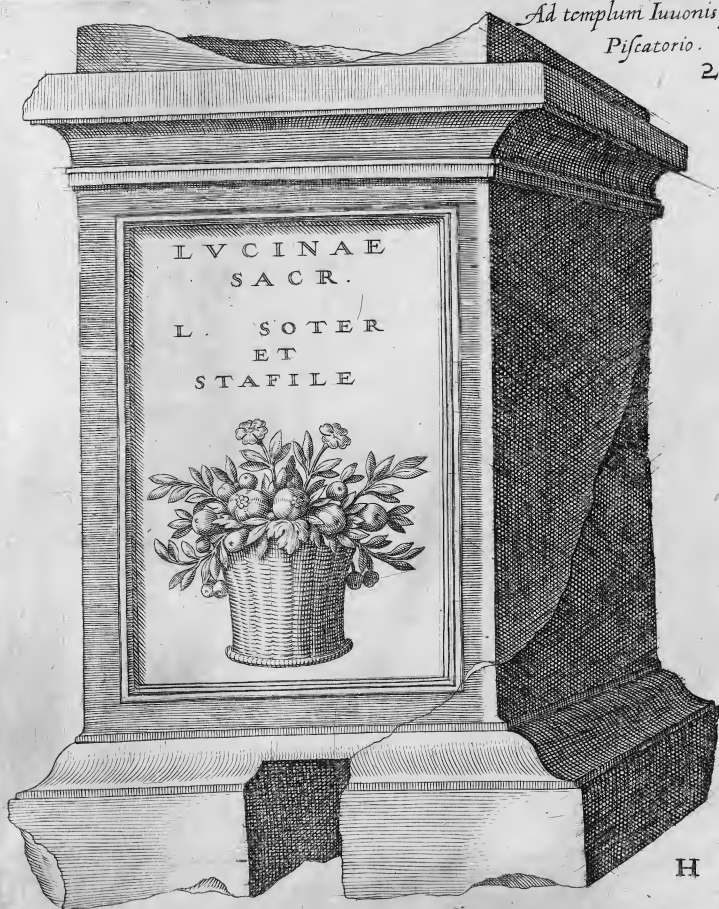
TI. IVLIO
AVG. LIB.
ALCIDI.
IVLIA PRONOE
PATRONO
BENEMERENTI
FACIENDVM
CVRAVIT.
EX TESTAMENTO EIVS.

DIIS MANIBVS
T CLAVDIVS AVG LIB
THALETIS VINICIANI
NOMENCLATORIS
A CENSIBVS
THALVS ETIANVARIA
LIB DE SVO POSVERVNT
LOCO LEGATO AB
IVLIO ALCIDE COLLEIVS
CVIVS HERES FVIT

*Ad templum Iuonis foro
Piscatorio.*

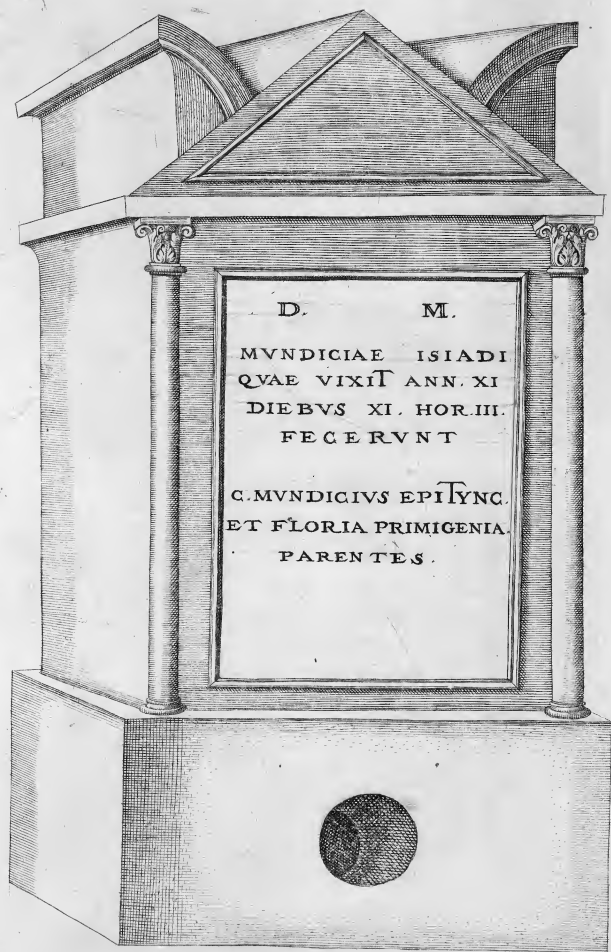
28

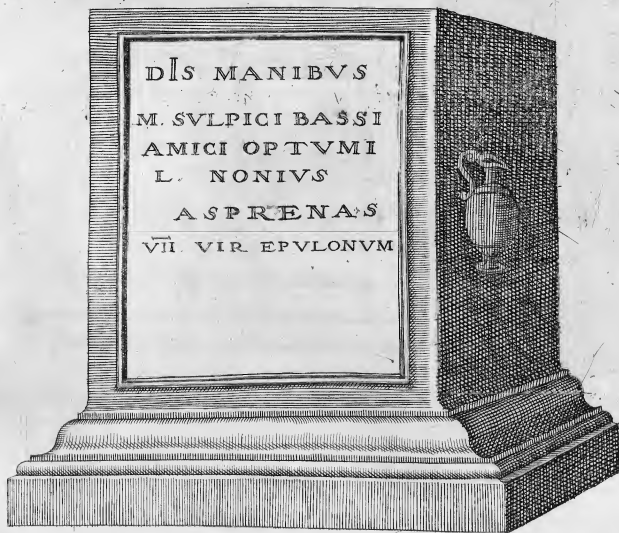
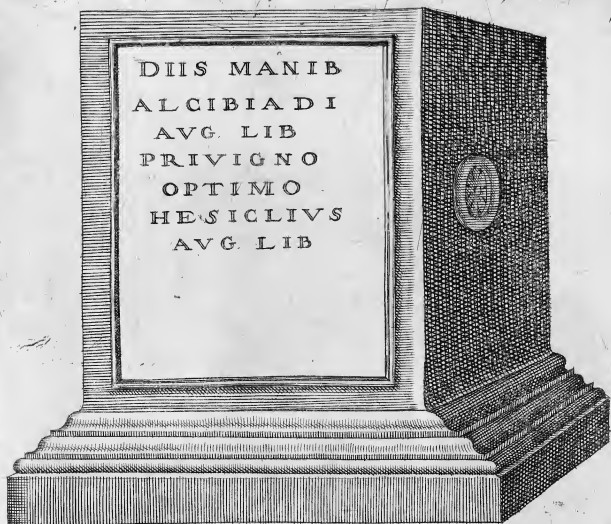
H

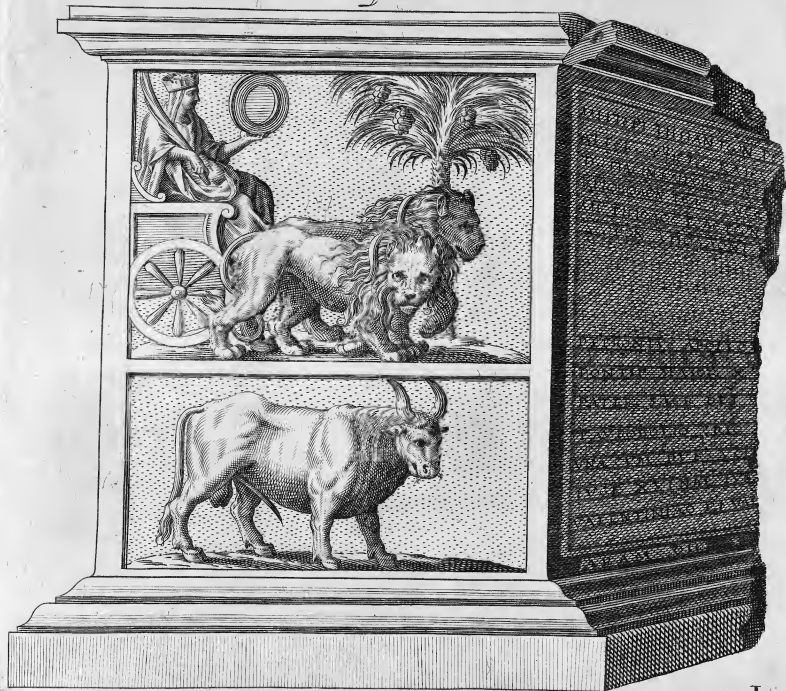

In templo S. Maria del Pianto..

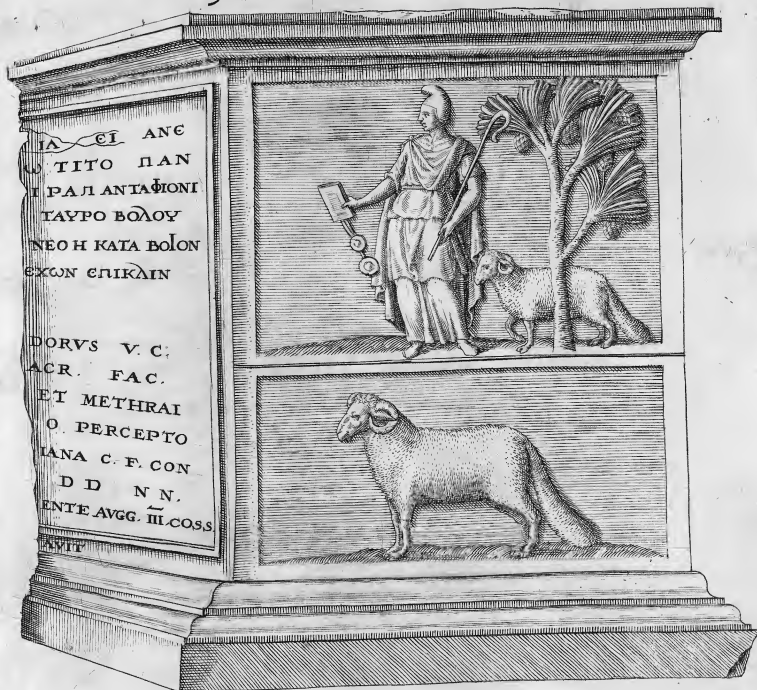
*In templo S. Nicolai
Ara hac in duas partes divisa est
et duobus altaribus inservit*

33

Iy

*Pars altera praecedentis aedificii quae est in
templo s.^{ti} Nicolai*

35
S P E S
P O S I T A S V M
F E L I X V I C I N I A E
D E D I C A T V M .

D. M.
C L A V D I A E
H E Y R E S I
T. F L A V I V S E V D I V S
F I L I A E
D V L C I S S I M A E

In domo Iacobi de Sta Croce. foro Piscatorio.

*Apud Iacobum de Sta Croce
in foro Piscatorio.*

37

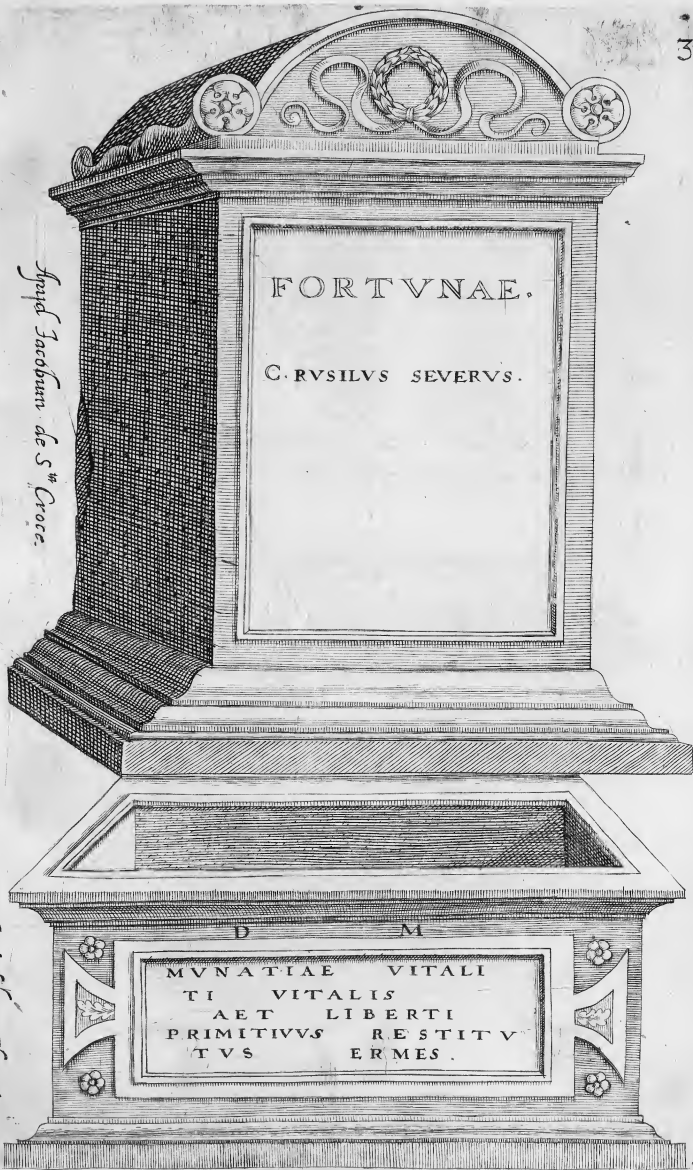
ATIMETVS ETIAS
MARTIAE A XVIII
HYMNO A XVI
FILIS SVIS ET SIBI

Ky

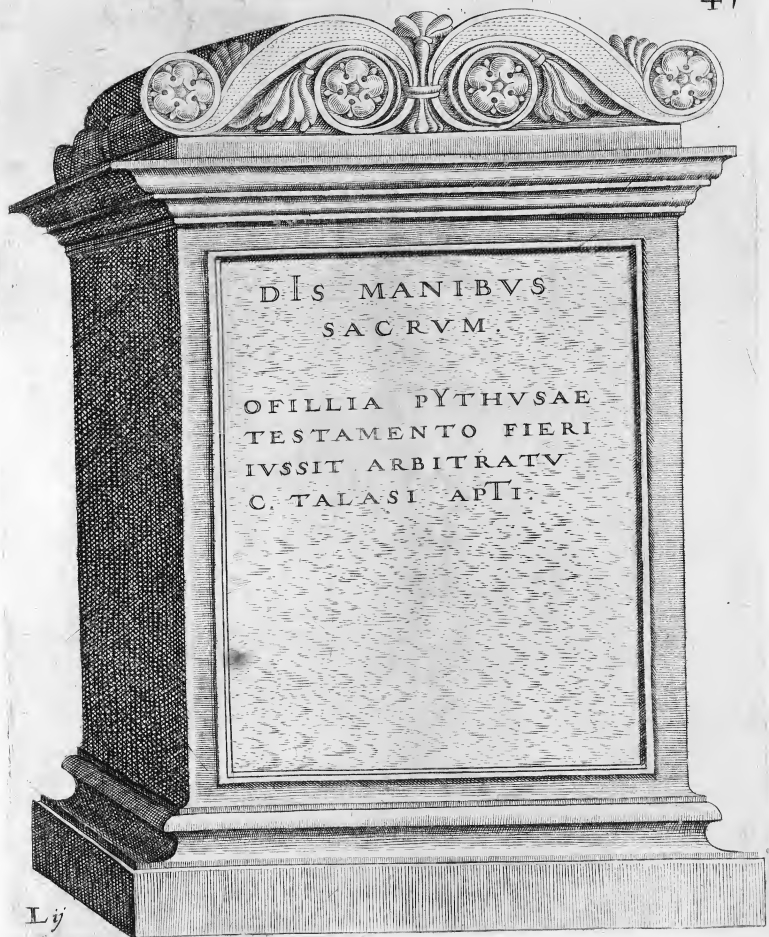
FVRTANIA L. F. SATVRNI
NA FECIT SIBI ET

A. MANNEIO A. F. COR. CELSO FILIO SVO
MILITI COHORTIS VII. PRAETORIAE. ET
M. VALERIO ISMARO CONIVGI SVO. ET
M. VALERIO M SEMNO VERNAE SVO. ET
M. VALERIO ISMARI L. HESYCHO TVTORI SVO ET
SATVRNINAE VENERIAE VERNAE SVAE. ET
EMCHARINIAE LIBERTAE. ET
SECVNDAE VENERIAE VERNAE SVAE ET
LIBERTIS LIBERTABVS POSTERISQVE EORVM
NATALI VENERIAE VERNAE SVAE.

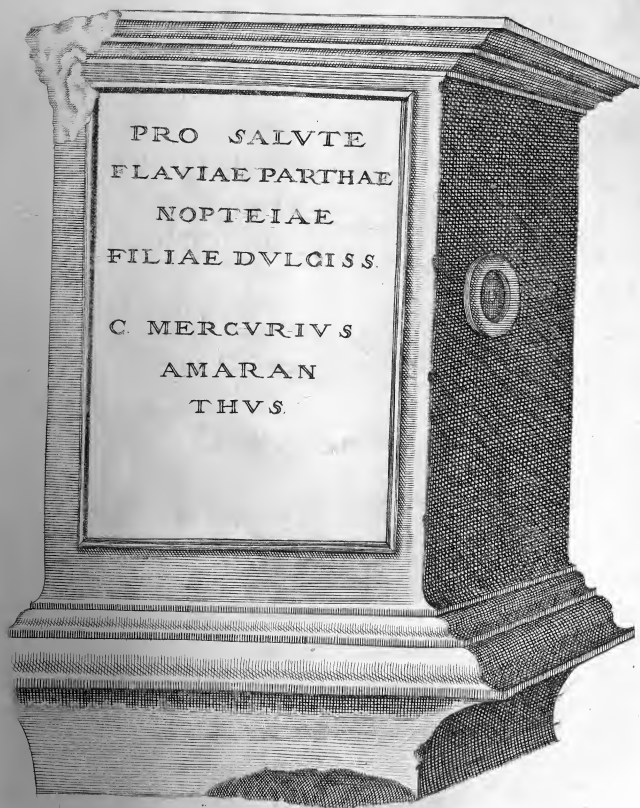
Jacobus de Sta Croce.

In insula Ibernia.

*Apud Calatium
foro Piscatorio*

42

Apud Calatium.

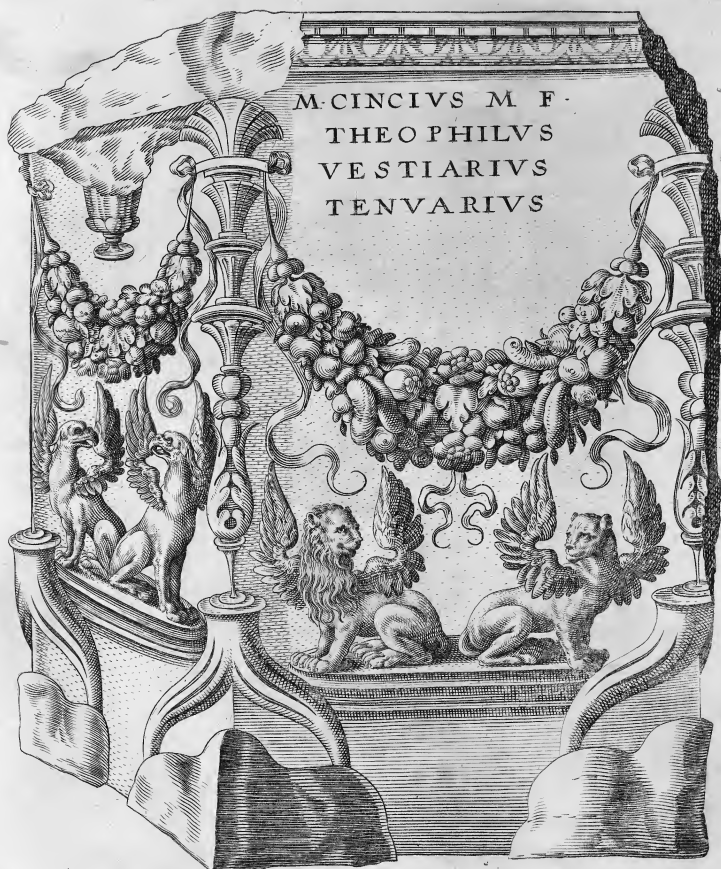

TI. CLAVDIO
TI. FIL.
QVIR PROCVLI
ANO BENEMEREN-
TI. CLAVDIA
PROCINA SOROR
FECIT VIX AN. VIII.
MENS. III. DIEB. XIII.

DIS MANIBVS.
SEX. PERPENNA ARGYRVS
ET PERPENNA OMPHALE
SIBI LIBERTISQVE SVIS ET
LIBERTIS LIBERTABVS
POSTERISQVE EORVM

H. M. D. M. A.

DEO
HERCVLI

Q. EPIIVS Q. F. CORRVE
CLODIA C. F. SILENIO
EPIIA. L. F. PAULI VOLE
NNIANA MATER
EPIIA M. F. POLLA.

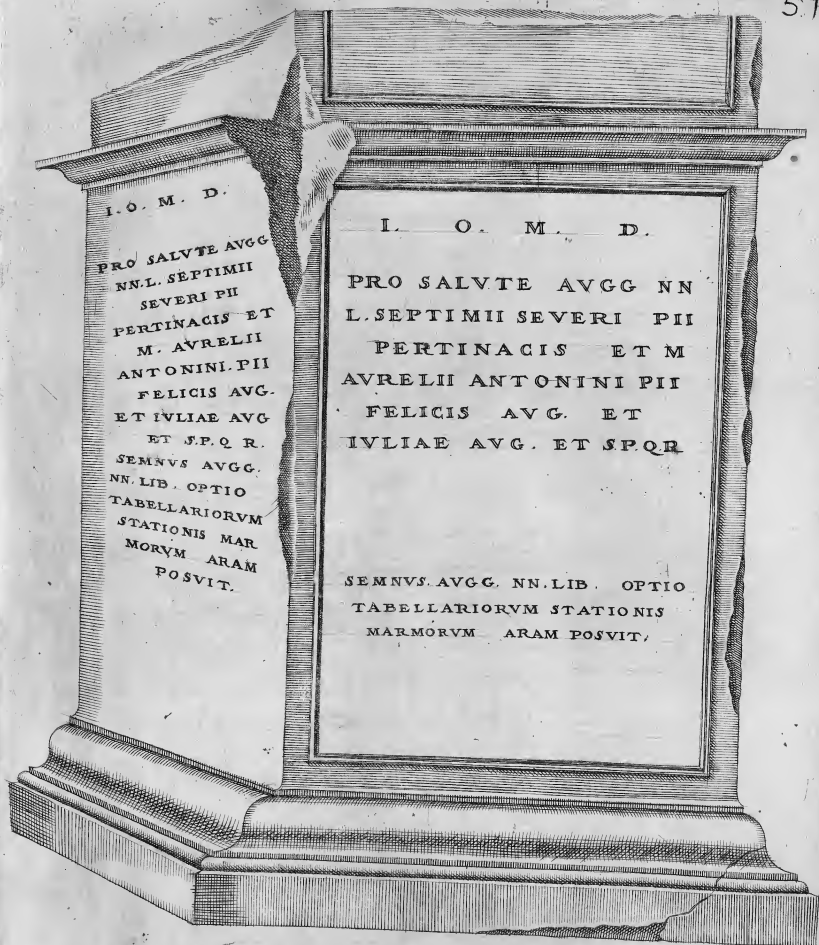
T. FLAVIO. AVG. LIB.
SATVRNINO TABVLA
RIO AVEHICVLIS FLAVIA
PYTHIAS CONIVGI SVQ
CARISSIMO ERGA DE SE BE
NEMERENTI FECIT ET
SIBI LIBERTIS LIBERTABVSQ
POSTERISQVE EORVM.

D. M.

METRODORO DE
DOMV FRVCIA
RI BENEMERENTI
VIXIT ANNIS
V. FECIT
MATER

D. M. S.

P. POMPONIVS FAVSTINVS OCTAVIO
PAVLIO FILIO B.M. FECIT SIVI ET
SVIS LIB. LIBERTABVSQVE POST
ERISQVE EORVM.

I. O. M. D.

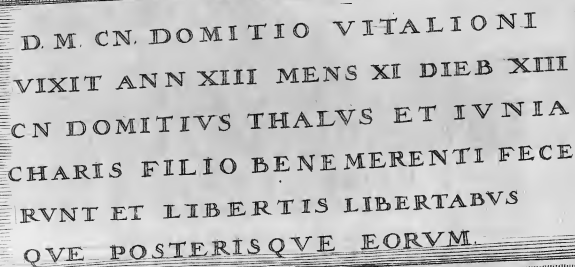
PRO SALVTE AVGG
NN. L. SEPTIMII
SEVERI PII
PERTINACIS ET
M. AVRELII
ANTONINI PII
FELICIS AVG.
ET IVLIAE AVG.
ET S. P. Q. R.
SEMNVS AVGG.
NN. LIB. OPTIO
TABELLARIORVM
STATIONIS MAR
MORVM ARAM
POSVIT.

I. O. M. D.

PRO SALVTE AVGG NN
L. SEPTIMII SEVERI PII
PERTINACIS ET M
AVRELII ANTONINI PII
FELICIS AVG. ET
IVLIAE AVG. ET SPQR

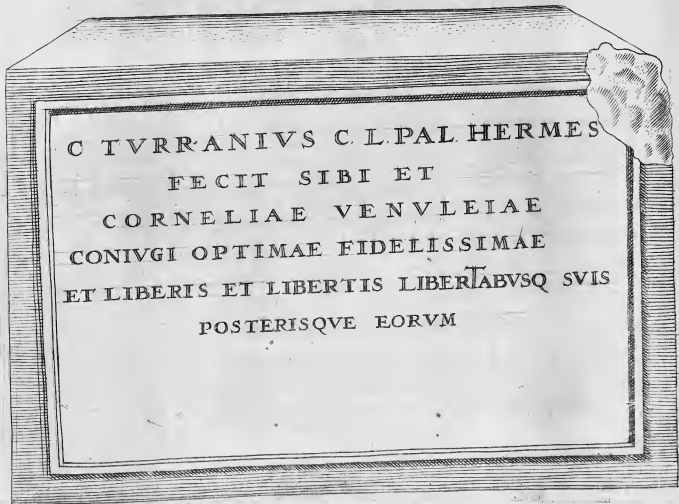
SEMNVS AVGG. NN. LIB. OPTIO
TABELLARIORVM STATIONIS
MARMORVM ARAM POSVIT.

*Apud Franciscum Liscam
in Hyperione*

D. M. CN. DOMITIO VITALIONI
VIXIT ANN XIII MENS XI DIEB XIII
CN DOMITIUS THALVS ET IVNIA
CHARIS FILIO BENEMERENTI FECE
RVNT ET LIBERTIS LIBERTABVS
QVE POSTERISQVE EORVM.

Apud Franciscum Liscam in Hyperionem

C TVRRANIVS C. L. PAL. HERMES
FECIT SIBI ET
CORNELIAE VENVLEIAE
CONIVGI OPTIMAE FIDELISSIMAE
ET LIBERIS ET LIBERTIS LIBERTABVSQ SVIS
POSTERISQVE EORVM

P H O S P H O R V S

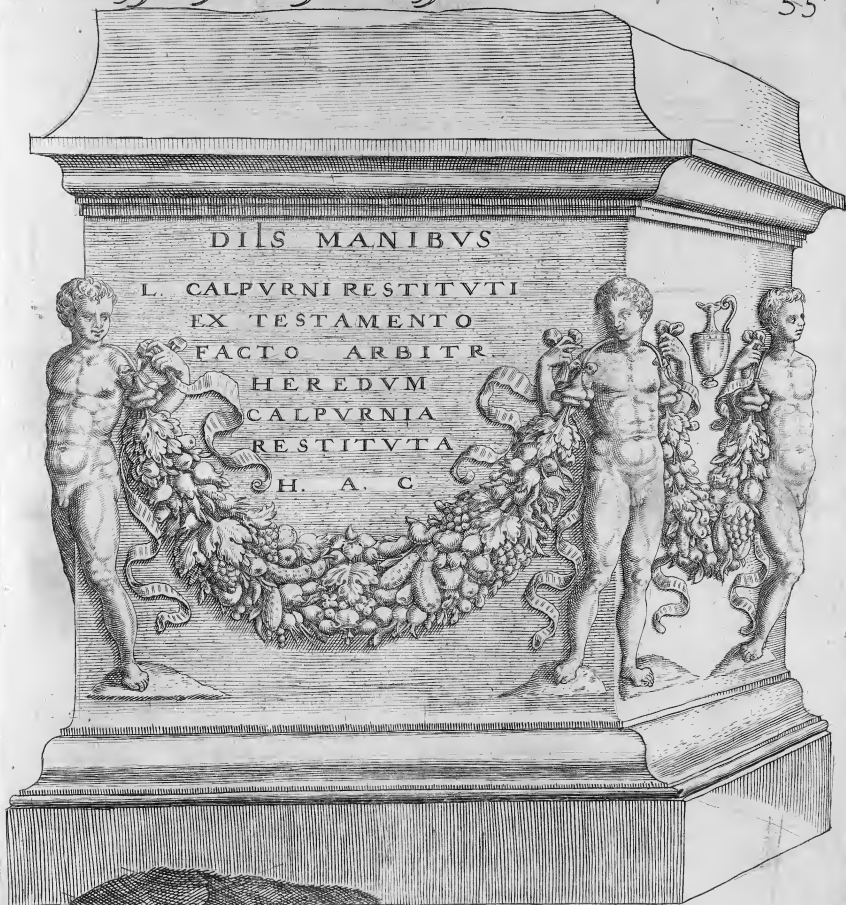
DEDICATA III. KAL. MAIAS
D.N. GRAJIANO IIII. ET
MEROL. AV.

LVCIO AVR. ANIANO SYMMACHO V^C
PRAEFECTO VRBI CONSVII PRO PRAEFECTIS
PRAETORIO IN VRBE ROMA FINITIMISQVE
PROVINCIS PRAEFECTO ANNONAE VRBIS
ROMAE PONTIFICI MAIORE QVI N. DECEN
VIRO S. F. MVLTIS LEGATIONIBVS
PRO AMPLISIMI ORDINIS DESIDERIIS
APVT DIVOS PRINCIPES FVNCTO QVI
PRIMVS IN SENATV SENTENTIAM ROGA
RE SOLITVS AVCTORITATE PRVDENTIA ATQVE
ELOQVENTIA PRO DIGNITATE TANTI ORDE
NIS MAGNITVDINEM LOCI EIVS IMPLEVE
RIT AVRO ILLVSTREM STATVAM QVAM
A DOMINIS AVGVSTISQVE NOSTRIS SENATVS
AMPLISSIMVS DECRETIS FREQVENTIBVS IM
PETRAVIT IDEM TRIVMFATORES PRINCIPES
NOSTRI CONSITVI ADPOSITA ORATIONE IVS
SERVNT QVA MERITORVM EIVS ORDINEM
AC SERIEM CONTINERET QVORVM PERENNE
IVDICIVM TANTO MVNERI HOC QVOQVE AD
DIT VT ALTERAM STATVAM PAPT SPLEN
DORE ETIAM APVD CONSTANTINOPOLIM
COLLOCARET.

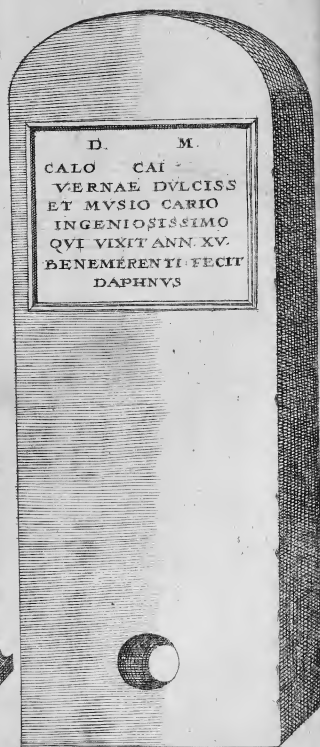

DĒN̄Q̄ FL̄ ARCADIO
PIO FELICI VICTORI
AC TRIUMFATORI
SEMPER AVGVSTO

CAECINNA DECIVS ALBINVS V.C.
PRAEFECTVS VRBI VICE
SACRA IVDICANS DEVOTVS
NVMINE MAIESTATIQUE EIVS

In domo Francisci Liscæ in Hyperione

Ad Mineruam.

C. LIVIVS C. F.
IVSTVS
NOVARIA MIL
COH III P. R.
D. LICINI MILIT
ANN XVIII

VIX ANN XXXVII
H. S. E. T. F. I.

D. M.
T. IVLIO
ROSANO
APOLLINARI
MEDICO
ARESCON ET
CALISTVS LIB
PATRONO B.M.F.

D. M.
C. PLINII
VALERIANI
MEDICI
QVI VIXIT
ANN XXII. M.VLD.V.
PARENTES

*In palatio Norciarum: quod dicitur domus
Episcopi Aquinatis. Ab utraque parte Eadem
Est inscriptio.*

61

Qy

In domo Noniarum.

A. 62.

B. 63

MATVTAE LVG

In domo Norciarum.

*In domo Episcopi Aquinatis. Ab utraque parte
eadem legitur inscriptio.*

64

R

Θ. CN. OGVLNIO. CN. L.
NICEPHORVS
Θ. GVLNIA CN. L. NICE
V. L. SAFINIUS) L. SVRVS

L CORNELI L. L. SASAE
MAGNI. VIRIDARI
MONVMENTVM.
CORNELIA L. L. AMMIA
PATRONIS SVIS FECIT
DIGNIS ET MERITIS
PRO EORVM PIETATE
ET SIBI ET SVIS.

*In palatio Cardinalis Capoferrati
regio domus Norciarum*

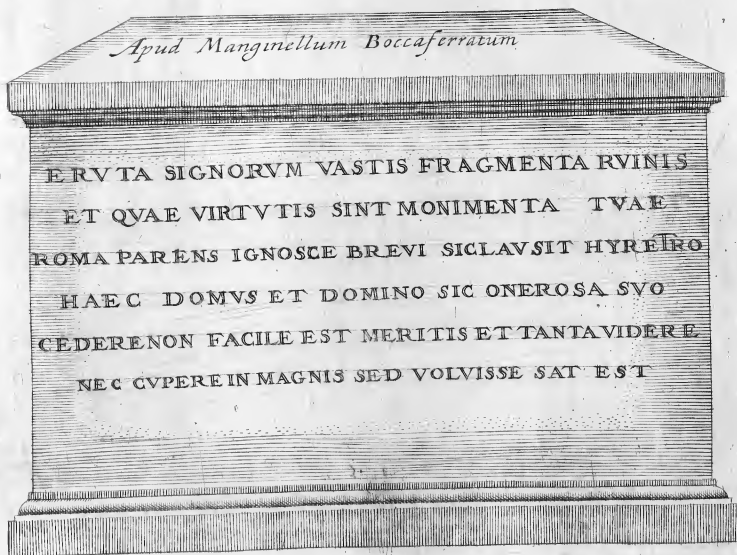
67

DIIS MANIBVS
COELIAE DYNATAE
M VLPIVS AVG LIB
VALENS A VESTE IMP
PRIVATA CONIVGI KARISS
SANCTISSIMAE
CVMQVA VIXIT ANN XXXVIII
SINE CRIMINE ET SIBI
ET SVIS LIBERTIS
LIBERTABVSQ
POSTERISOVE EORVM

M. VLPPIO AVG. LIB. PHAEDIMO
DIVI TRAIANI AVG. A POTIONE
ITEMA LACVNA TRICLINIARCH.
LICTORI PROXIMO ETACOMENT
BENEFICIORVM VIXIT. ANN. XXVIII.
ABSCCESSIT SOLINVNTE PRID. IDVS IVL
NIGRO. ET APRONIO COSS.
RELIQVIAE TREIECIAE EIVS
III. NONAS FEBR. EX PERMISSV
COLLEGII PONTIFIC. PIACVLO FACTO
CATVLINO ET APRO COSS.
DVLCISSIMAE MEMORIAE EIVS
VALENS AVG. LIB. PHAEDIMIANVS
A VESTE BEN. MER. FECIT.

Apud Manginellum Boccaferatium

ERV TA SIGNORVM VASTIS FRAGMENTA RVINIS
ET QVAE VIRTVTIS SINT MONIMENTA TVAE
ROMA PARÈNS IGNOſCE BREVI SIC LAVSIT HYREIRO
HAEC DOMVS ET DOMINO SIC ONEROSA SVO
CEDERE NON FACILE EST MERITIS ET TANTA VIDERE
NEC CVPERE IN MAGNIS SED VOLVIſſE SAT EſT

IMP. CAESAR DIVI F AVGVSTVS

PONTIFEX MAXIMVS

IMP. XIII. COS. XI. TRIB. POTEST. XV

EX STIPE QVAM POPVLVS ROMANVS
ANNO NOVO ABSENTI CONTVLIT

NERONE CLAVDIO DRVSO
T. QVINCTIO CRISPINO

COS

VOLCANO.

DIOGENES GAIVS MIL. COH. XI. P. R. S
VRANIDE. VIX. ANN. XL. MIL. A. XIII. NA.
TRAX. CIVITATE SARDICA AVR. ERODES
MIL. COH. VII. P. R. S DVBITATI FRATER.

B. M. F.

M. FABIO M. FIL.
GALER. SEPTIMINO
CILONI PRAEF. VRB
C. V. COS. II.
M. VIBIUS MATERNVS
ILVRENSIS A MILITIBVS
CANDIDATVS EIVS.

ΜΗΤΡΙΟΝ ΕΡΜΩΠΟΛΕΙΤΗΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΑ ΠΑΝΙΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ ΕΙΚΗ
ΠΑΛΑΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΞΟΝ ΑΛΕΙΠ ΤΟΝ
ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΡΕΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΞΥΣΤΟΥ
ΔΙΑΒΙΟΥ ΞΥΣΤΑΡΧΗΝ ΚΑΙ ΕΠΙΒΑΛΛΑΝ
ΩΝ ΣΕΒ. ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ

Μ. ΑΥΡ. ΑΣΚΛΕΠΙΑΔΗΣ ΚΑΙ Ο ΕΡΜΟΔΩΡΟΣ
ΝΕΩΚΟΡΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΡΑΠΗΔΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ ΕΡΜΩΠΟΛΕΙΤΗΣ ΠΑΝΚΡΑ
ΤΙΑΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΝ ΕΙΚΗΣ ΑΛΕΙΠ ΤΟΣ
ΑΣΥΝΕΞΩΣΤΟΣ ΑΝΕΚΛΗΤΟΣ ΞΥΣΤΑΡ
ΧΗΣ ΔΙΑΒΙΟΥ

Ο ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΞΥΣΤΟΥ ΔΙΑΒΙΟΥ
ΞΥΣΤΑΡΧΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΒΑΛΛΑΝΕΙΩΝ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΤΟΥ

ΔΙΑΒΙΟΥ
ΑΣΥΝΕΞΩΣΤΟΣ

M. PONTIO M. F. PVB.

L. AELIANO LARCIO SABINO PON
TIFICI SODALI ANTONIANO VERIANO
FICIALI F. G. AVG. P. R. PROV. SVRIAE LEGAT
P. R. P. R. PROV. PANNON. INFER. LEG. AVG. P. R. P. R. PAN
NON. INFER. COMITI DIVI VERI DONATO DONIS
MILITARIB. BELLO ARMENIACO ET PARTHICO
AB. IMP. ANTONINO ET A DIVO VERO AVG

IMP. ANTONINO ET A DIVO VERO AVG CICA AVR

VERI BELLO GERMANIC
COMITI IMP. ANTONINO AVG. GERMANICI SARMA

TICI LEG. LEG. MINOR. CVRATORI. C. IVLIANVS
PROV. GALIAE NARB. PRAETORI TRIB. PLEB. CANDIDATO

IMP. DIVI HADRIANI AB ACT. SENAT. QVAESTOR. PROV.
NARB. TRIB. MILI. LEG. VI. VIC. CVM QVA EX GERM. IN
BRITAN. TRANSIT III. VIR. AR. CVRANDAR.

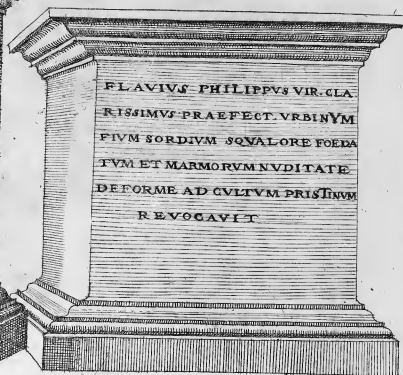
HVIC SENATVS AVTORE AVRELIO ANTONINO AVG.
ARMENIAC. MEDIC. PARTHIC. MAXIMO GERM. SARMA
STATVAM PONI HABITV CIVILI IN FORO DIVI TRAIANI
PECVNIA PVBLICA CENSUIT.

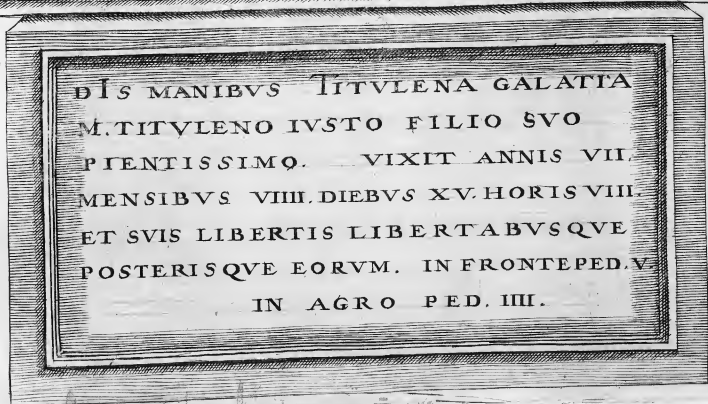

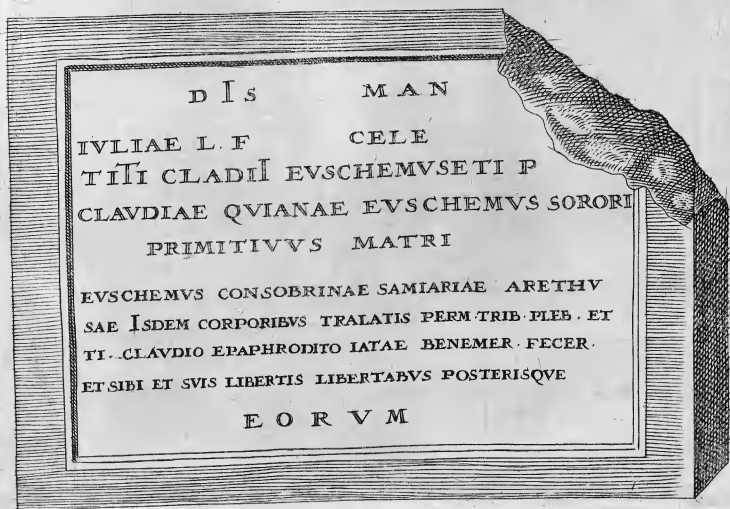
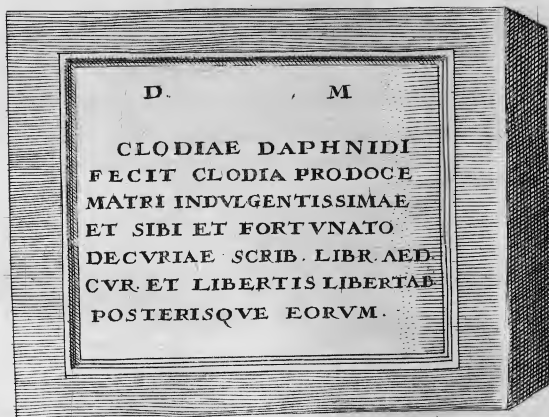
In domo Salviatorum.

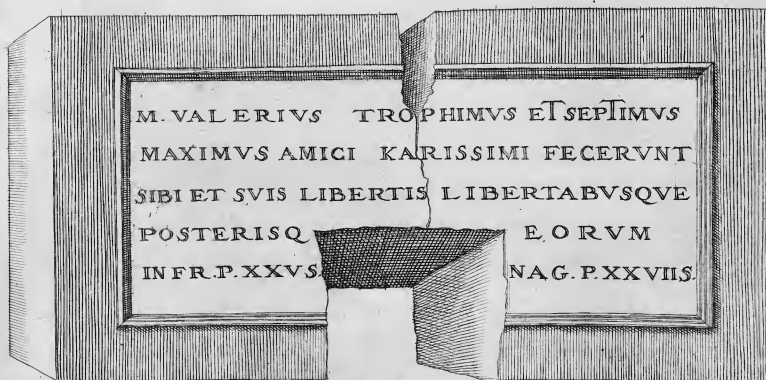
IOVI SANCTO BRONTONTI AVR. POPLIVS.

DILS MANIBVS .

Q. PROPERTIVS SECVN
DVS FECIT SIBI ET
PROPERTIAE TRIPHOGAE
PATRONAE SVAE BENE
MERENTI ET
PROPERTIAE DINAMI
LIBERTIAE ET CONTVBERNALI
SANCTISSIMAE .

DIVO AVGVSTO
TI. CAESARIS AVGVSTI
LEGATVS PRO PR
A. VITELLIVS A F

*Ad S. Mariam
in Monticella*

DIIS.
MANIBVS
T. SEXTI POLYTIMI
SEXTIA NEMESIS
VIRO SVO FEC.
CVMQVO VIXIT
ANNIS XXV;

H V I C
MONVMENTO I T E R
ADITVS AMBITVS DEBETVR
EX SENTENTIA EROTIS. AVGL.
IUDICIS AVLA CAMPANA
PVBLICA DEXTRORSVS INTER
MACERIEM CALAMIANAM
ET INSVLAM EVKARPIANAM
ER LATITVDINEM PEDES DVOS
SEMIS VSQVE AD HOC
MONVMENTVM ET HINC
PER CIRCVITVM TOTIVS
MONVMENTI VSQVE IN VIA
QVAE DVCITVR IN AGRO ITEM
IDEM MONVMENTI I T E R
ADITVS DEBETVR HINC
SECVNDVM MONVMENT.
INDE SECVNDVM MACERIEM
EVKARPIANAM IN QVA OLLAR.
SVM. EL. INDERET EQ VSQ AD
VIAM PVBLICAM CAMPANAM.

CVTIA M. / L.

EVROPA.

EX TESTAMENTO HS cclxx

M. POPILIVS M. L. SOTERICVS

SIBI ET LIBERT. LIBERTAB. POSTERISQ. EIVS.

HVIUS MONVMENTI SIVE SEPVLCHRV^H EST

PARS TERTIA EST

C. MINIVS L. L. DIOGENES SIBI ET LIBERT.

LIBERTAB. POSTERISQ. EIVS. HVIUS MONVMENTI

SIVE SEPVLCHRV^H EST PARS TERTIA EST

D. FIDVTIVS

D. L. HERACLIDA

SIBI ET

LIBERTIS LIBERTABVSQ.

SVIS POSTERISQVE EORVM

HVIUS MONVMENTI SIVE SEPVLCHRV^H EST

PARS TERTIA EST. M. D. FIDVS II HERACLIDAE

IN FR. P. XIX.

IN AG. P. XVI.

In domo Marij Delfm.

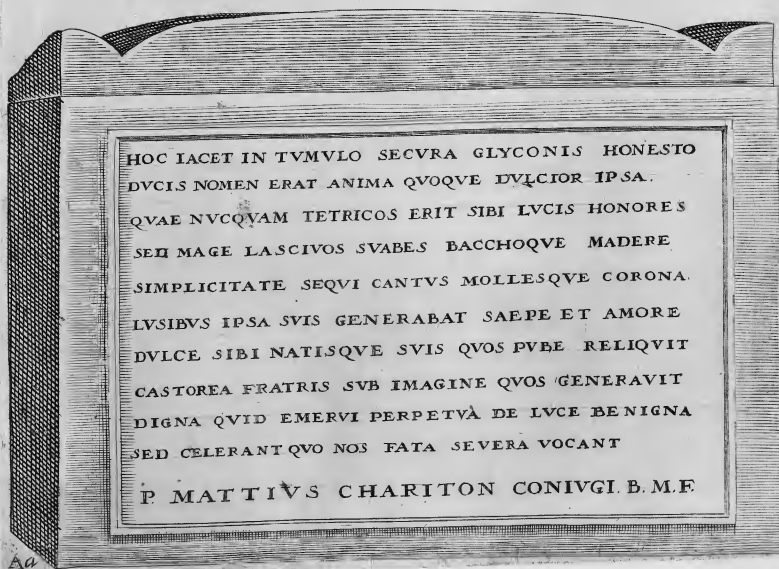

AQVILONI AQVIL
NIS VICIT XXX
SECVND TVLIT
LXXXVIII
TER TVLIT
XXXVII

NERTIVS N-AQVIL
NIS VICIT CXIII
SECVNDAS TVLIT
LVI TER TVL
XXXVII

D. M.
CLAVDIA HELICE
ET CL AVI-LL DIONYSIO
CON D GR RVSSATAE
CONIVGI DIGNISS

ΠΑΤΗΡ ΧΑΙΡΕ.

D. M. S.

AVREL.DIOGENETI
SACERDOTI VENE
MERENTI FECIT
AVRELIA CAENIS
CONIVGI CON QVI
VIXIT ANNIS ~~XXX~~.

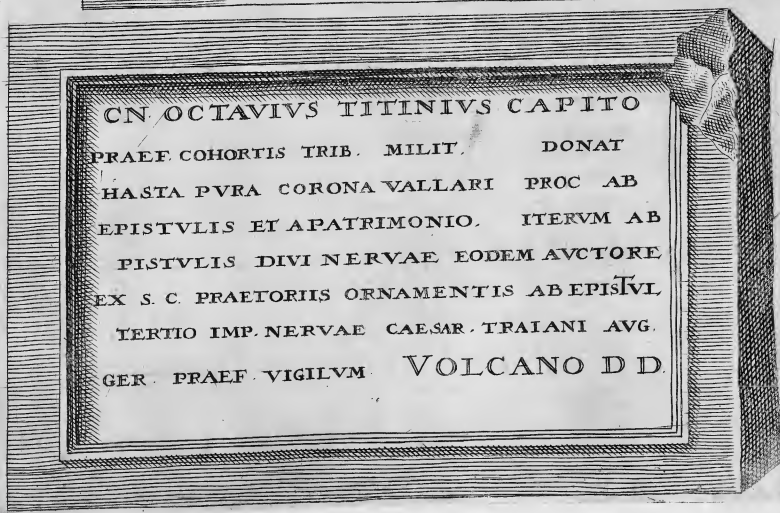
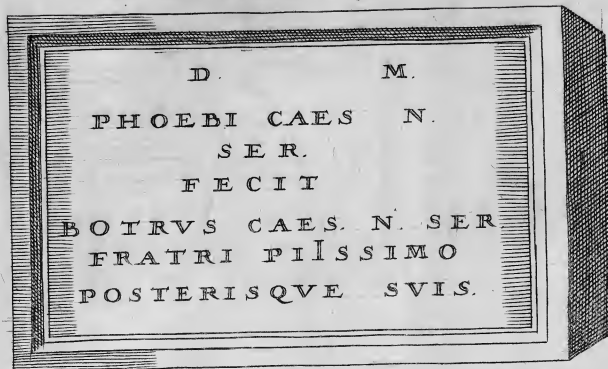
VRSA
NERATI
PRISCI SER
VIX ANN. X
M. II. D. XV
L. NERATIVS
CANDIDVS
FILIAE
CARISSIMAE
FECIT.

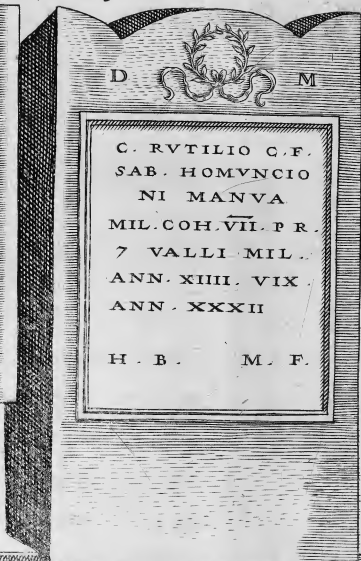
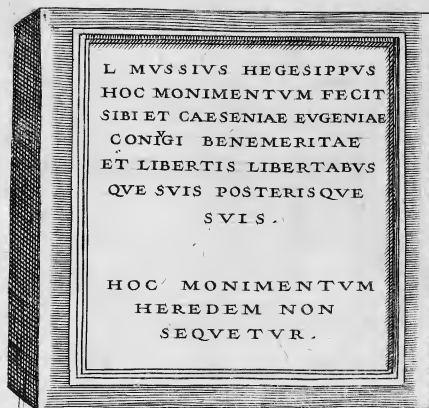
D. M.
P. BATONIO THALIARCHO
FECIT
BATTONIA PRIMILLA
FILIA PATRI
OPTIMO ET PISSIMO.

ΘΕΟΙC ΚΑΤΑΧΘΟ
ΝΙΟΙC
ΔΗΜΗΤΡΙΟC
ΖΩΔΑΡΙΩ ΜΗΤΡΙ
ΕΥΧΕ ΒΕCΤΑΘΗ ΚΑΙ ΘΥΓΑΤΗΖΩ

D M
Q. VENNONIO
Q. F. SCAPSIA
VALENTI A. L.
TINO MIL. COH.
VIII. PR. > CHA
RITONIANI X
MIL. ANN. XV. VIX.
ANN. XXXIII. FEC.
PLAVTONIVS EX
ORATVS MIL. COH.
VIII. > EADEM.
ET CHARISIVS.

DIS MANIB.
M. CASSI M. F.
GEMINIANI
VIXIT A. VI. M. V. D. XVII.
M. CASSIVS FRVCTVS
ALVMNO ET SIBI.

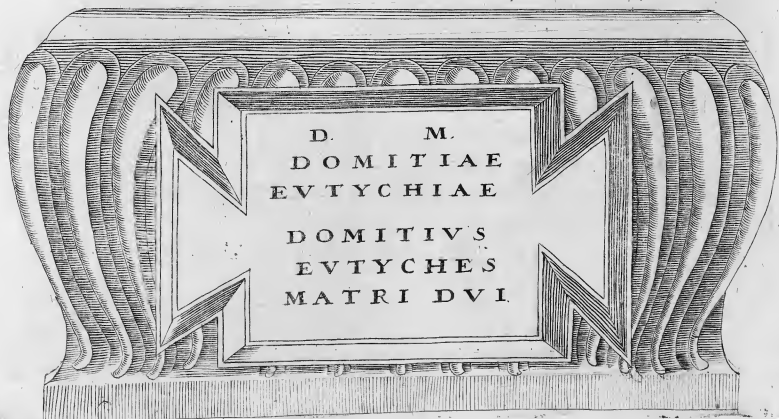

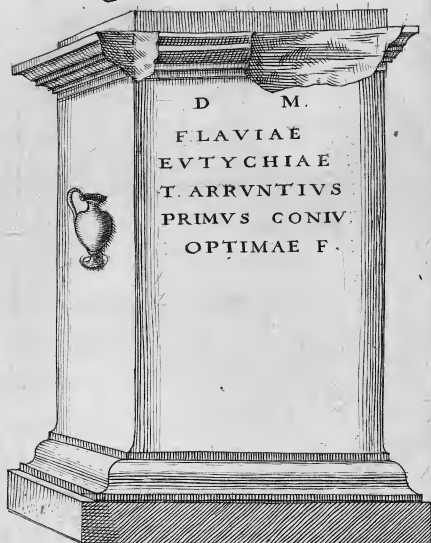
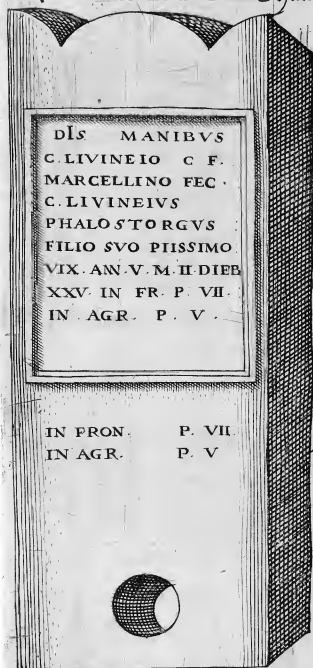

D.

M.

MINDIA IVLIA ET PAELIVS PHILETVS COM
PARAVERVNT SIBI ET LIBERTIS LIBERTABVSQVE
POSTERISQVE EORVM HIC LOCVS CVM HORTV
LO SVO RELIGIOSO ET AEDIFICIOLIS SVIS
MVRO CINCTVS AD SEPVLCHRVM MINDIAE IVLIAE
ET P. AELI PHILETI PERTINET. ET NEQVIS EA LOCA
SS. NEQVE VENDERE NEQVE DONATIONIS CAUSA
NEQVE DE NOMINE VTRORVMQVE EXIRE POSSIT
QVOD SIQVIS CONTRA HANC INSCRIPTIONEM FECERIT
INFERET POENAE NOMINE ARCAE PONTIFICVM
SS. L. N. H. M. ET LOCIS S S D M A

EVCHARIS LICINI

DOCTA ERODITA OMNES ARTES VIRGO VIX
HEVS OCULO ERANTE QVEI ASPICIS LĒTI DOMVM
MORARE GRESSVM ET TITVLVM NOSTRVN PERLEGE
AMOR PARENTEIS QVEM DEDIT NATAE SVAE
VBEI SE RELIQVIAE CONLOCARENT CORPORIS
HEIC VIRIDIS AETAS CVM FLORERET ARTIBVS
CRESCENTE ET AEVO GLORIAM CONSCENDERET
PROPERAVIT HORA TRISTIS FATALIS MEA
ET DENEGAVIT VLTRA VEITAE SPĒIRITVM
DOCTA ERODITA PAENE MVSARVM MANV
QVAE MODO NOBILIVM LVDOS DECORAVI CHORO
ET GRAECA IN SCENA PRIMA POPVLO APPARVI
EN HOC IN TVMVLO CINEREM NOSTRI CORPORIS
INFISTAE PARCAE DEPOSIERVNT CARMINE
STVDIVM PATRONAE CVRA AMOR LAVDES DECVS
SYLENI AMBVSTO CORPORE ET LĒTO IACENT
RELIQVI FLETVM NATA GENITORI MEO
ET ANTECESSI GENITA POSTLĒTI DIEM
BIS HEIC SEPTEM MECVM NATALES DIES
TE NEBRIS TENENTVR DITIS AETERNA DOMVS
ROGO VT DISCEDENS TERRAM MIHI DIC

C IVNIO C.F. Q VIR
FLAVIANO

PRAEFECTO ANTONIANAE
PROCA. RATIONIBVS PROC
PROVINCIA RV M LVGDVNENSIS
ET AQVITANICAE. PROC HEREDITAT
PROC. HISPANIAE CITERIORIS
PER ASTVRICAM ET GALLAECIAM
PROC. ALPIVM MARITIMARVM
PROMAGISTRO HEREDITATIVM
TRIB. MIL. LEG. VII. GEM. PONTIF. MINORI

MERCATORES, FRVMENTARI
ET OLEARI AERARI.

L. NAEVIVS L.F. VOT.
POLLIO
L. NAEVIO L.L.
DIO MEDI.

M D
 FELICI CAESA
 RIS SER VILICO
 HORTOR MAIANOR
 IVLIA MELITINE
 CONIVGI
 B M

ΚΗΡΥΞ ΚΑΙ ΤΑΦΟΣ ΕΙΜΙ
 ΒΡΟΤΟΥ ΡΑΡΘΕΑΡΧΕ ΧΟΡΟΙΟ
 ΕΥΤΥΧΟΥΣΑ ΙΑΖΩΝ ΚΗ
 ΡΑ ΜΙΝ ΕΝΘΑ ΝΟ ΝΟΣ
 ΘΝΗΤΟΙΣ ΨΥΧΗΝ ΠΕΙΣΑΘ
 ΕΠΙ ΣΩΜΑ ΣΙΝ ΕΑ ΘΕΙΝ
 ΓΗΝ ΑΥΤΟΥ ΜΕΛΕΟΣ ΟΥΚΑΝ
 ΕΠΕΙΣΕ ΜΕΝΕΙΝ

ΕΥΦΡΑΝΘΕΙΣ ΣΥΝΕΧΩΣ ΓΕΛΑΣΑΣ ΠΑΙΖΑΣ ΤΕΤΡΥΦΗΣΑΣ
 ΚΑΚΨΥΧΗΝ ΙΛΑΡΩΣ ΠΑΝΤΩΝ ΤΕΡΨΑΕΝ ΑΟΙΔΑΙΣ
 ΔΥΔΕΝΑ ΛΥΠΗΣΑΣ ΟΥΛΟΙΔΟΡΑ ΡΗΜΑΤΑ ΠΕΜΨΑΣ
 ΑΛΛΑ ΦΙΛΟΣ ΜΟΥΣΩΝ ΒΡΟΜΙΟΥ ΠΑΦΙΝΕΤΕ ΒΙΩΣΑΣ
 ΕΞ ΑΣΙΗΣ ΕΛΘΩΝ ΙΤΑΛΗΘΩΝΙ ΕΝΘΑΔΕ ΚΕΙΜΑΙ
 ΕΝ ΦΘΙΜΕΝΟΙΣ ΝΕΟΣ ΩΝ ΤΟΥΝΟΜΑ ΜΗΝΟΦΙΛΟΣ

Apud Marium Delfinum.

SANCTISSIMO HERCVLI

INVICTO

CORPOR. CVSTODIARIOR.

L. CVRTIVS. S. ABASCANTVS CVM

CVRTIO GAVDENTE FIL.

IMM. A. III.

CRATER AMARGYRO CORINTHAM

CVM BASI SVA ET HYPOBASI

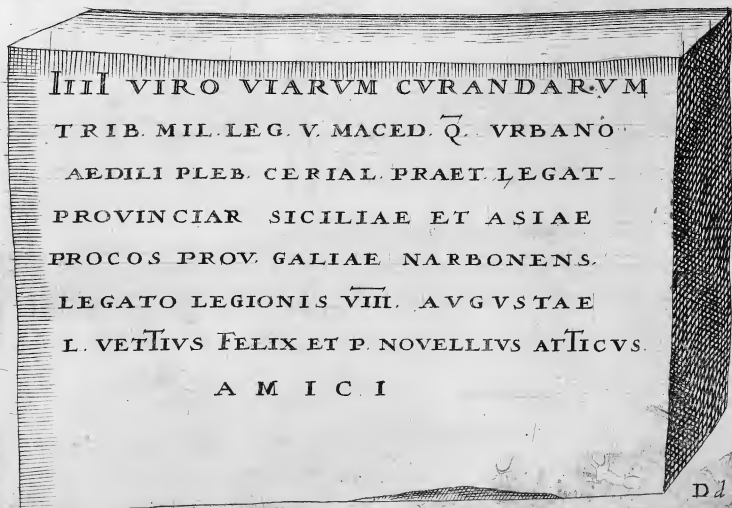
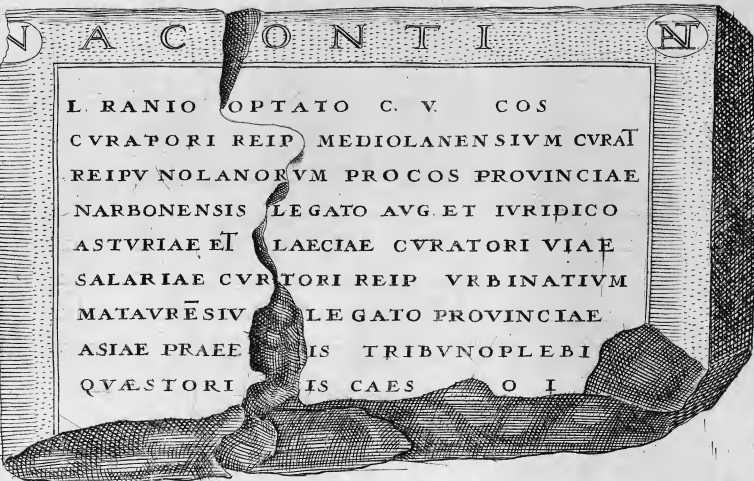
MARMOREA

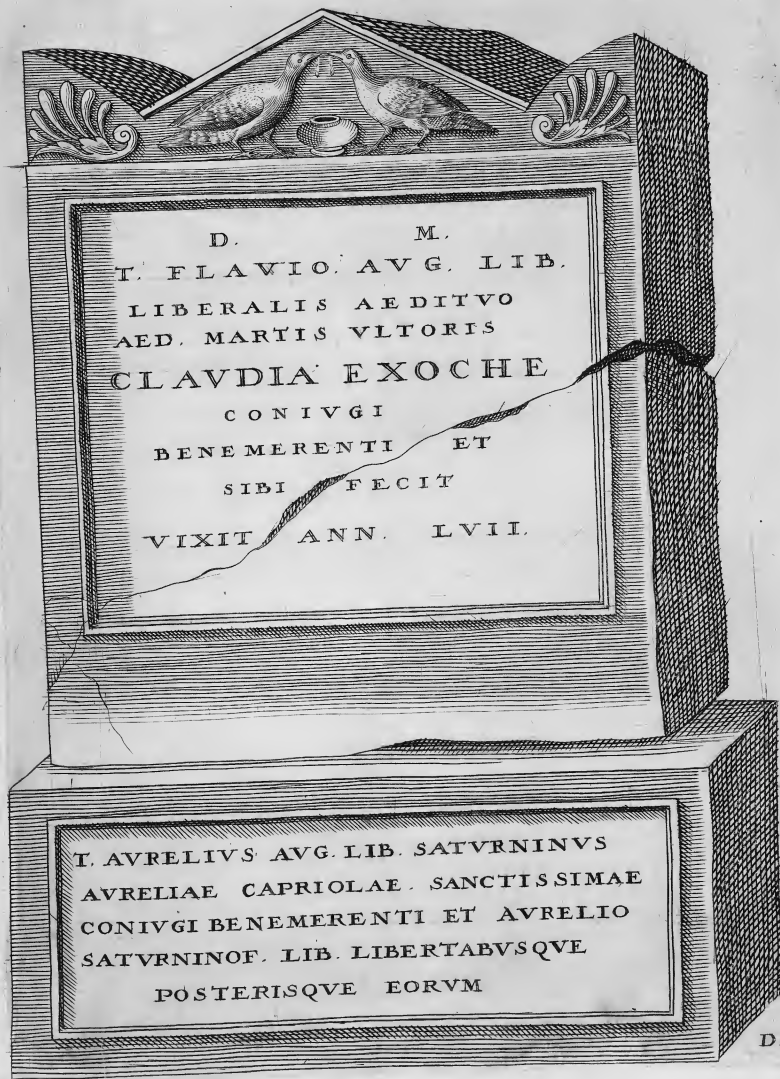
SVA PECVNIA DONVM

DEDERVNT

DEDICAT VIII KAL. IVN.

SEX. SCIPIONE ORFITO Q. NON PRISCO. COSS.

A. VITELLIVS A. L. SALVIVS
SIBI ET

A VITELLIO. CELERI F. VIX. ANN. XX.
VITELLIAE A. L. MEROE. CONLIBERTI.
C. TROLIO D. L. TERTIO FRATRI SVO
TROLIAE D. L. BVIAE FRATRIS F.
C. TROLIO C. ET D. L. TERTIO FRATRIS F.

LIBERTIS LIBERTABVS POSTERISQVE EORVM

Apid Marium delinum

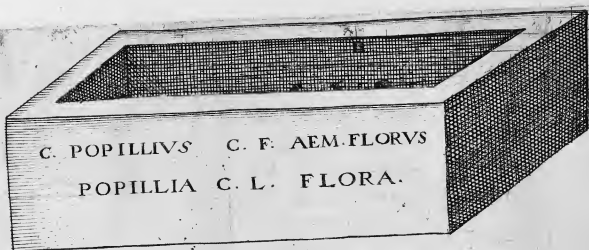
DIS MANIBVS

M. FABI M. F. E. S. Q. REGILLI ET FABIAE
FABIA M. ET D. LIB. ARETE ARCHIN
TEMPORIS SVI PRIMA DIVRNA FEC
SIBI ET SVIS VIBVS LEGAVIT TESTAM

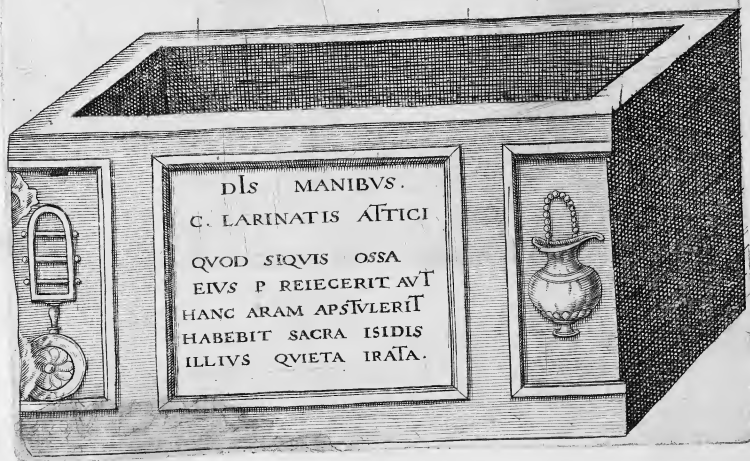
MARCO FABIO CHRISANTO
MARCO FABIO SALVIO VEST.
M. FABIO PHILETO.
M. FABI HERMETI.
M. FABIO TORQVATO.
FABIAE MIMESI
FABIO AZBES

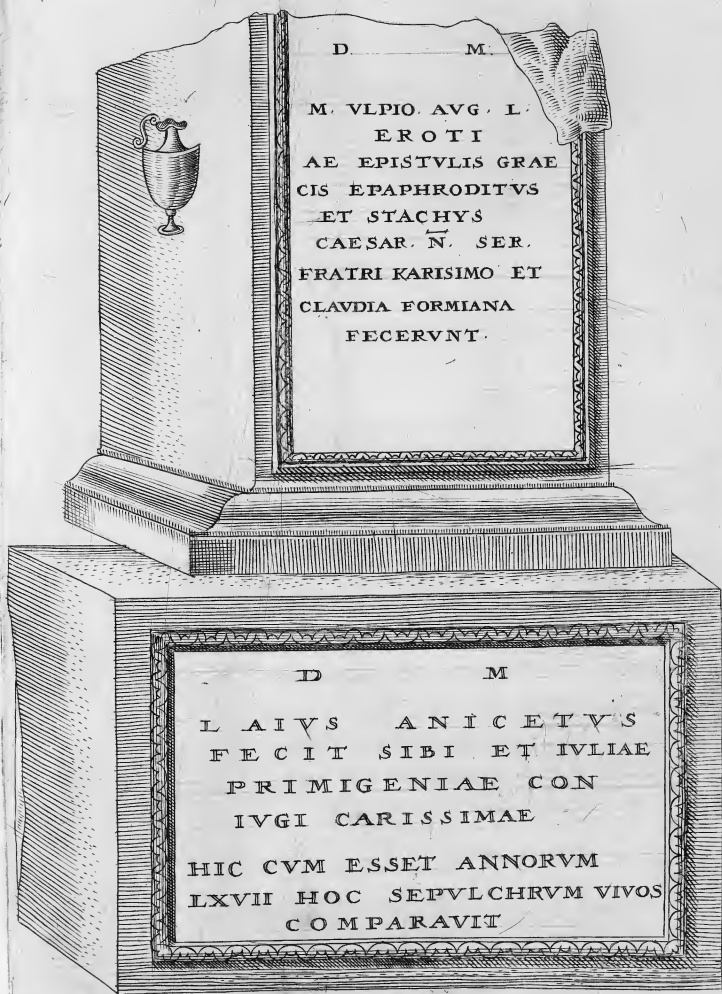
M. FABIO ANTIGONO.
M. FABIO CAPPO.
M. FABIO PECVLARI.
M. FABIO HILARO.
M. FABIO SECVNDO.
M. FABIO AVCTO
FABIAE CYPARAE

POSTERISQVE
NEABANEN
IN FAMILIAM
SEX POMPEIO
L. NERIANO
M. COSSIO IVCV
ET INTO MO

Agrud Marium Delphinum

ΝΙΟΙ

ΛΟΕΝΤΑ ΣΑΡΑ
ΠΙΔΟΣ ΥΨΙΜΕ
ΔΟΝΤΟΣ

ΗΔΥΤΟΣ Χ
ΚΟΥΠΛ ΦΑΝΟ
ΩΝΤΑ ΒΩΜΟΙΣ
ΣΤΗΣΑΝΤΟ
ΞΑΚΟΡΟΣΤΕ
ΔΙΟΣ ΝΟΡΟΣ
ΗΛΕ ΚΥΡΙΛΛΟΥΣ
ΕΥΝΕΤΙ ΣΗΜΑ
ΚΑΡΩΝ ΜΗΠΟ
ΘΟΜΕΝΗ
ΚΑΙ ΔΥΟΙ ΣΑΥ
ΤΗΣ ΤΕΝΕΗΣ
ΕΝΑ ΘΕΣΜΟΝ
ΕΧΟΝΤΕΣ

ΟΙΕΙΜΕ ΜΗΛΕ
ΚΑΥΤΗΣ ΕΡΓΑ
ΝΕΩΚΟΡΙΝΟΣ

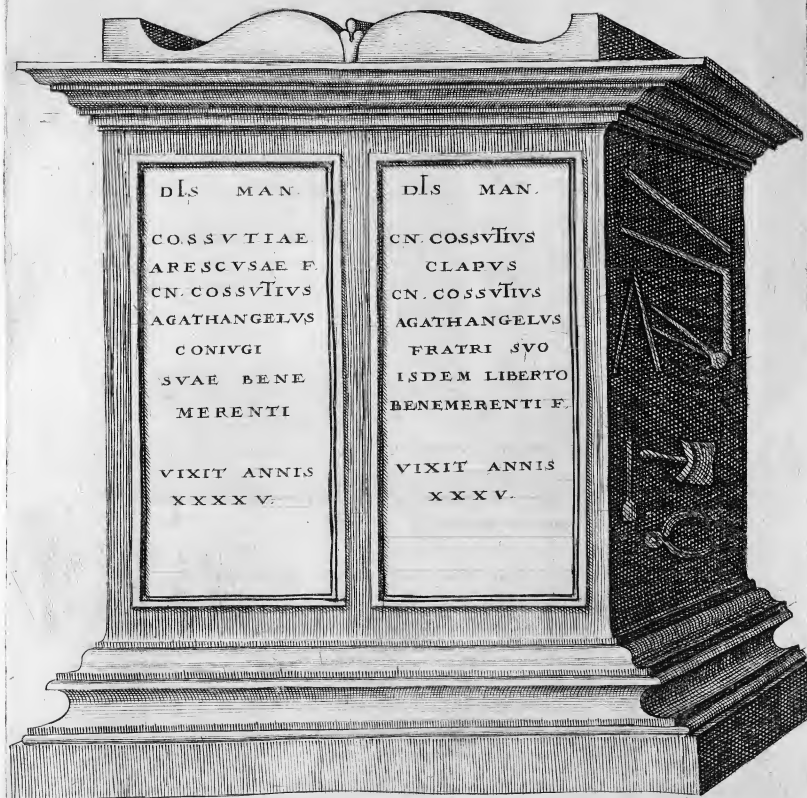
ΔΙΙ ΗΛΙΩ
ΜΕΓΑΛΩ
ΣΑΡΑ ΠΙΔΙ

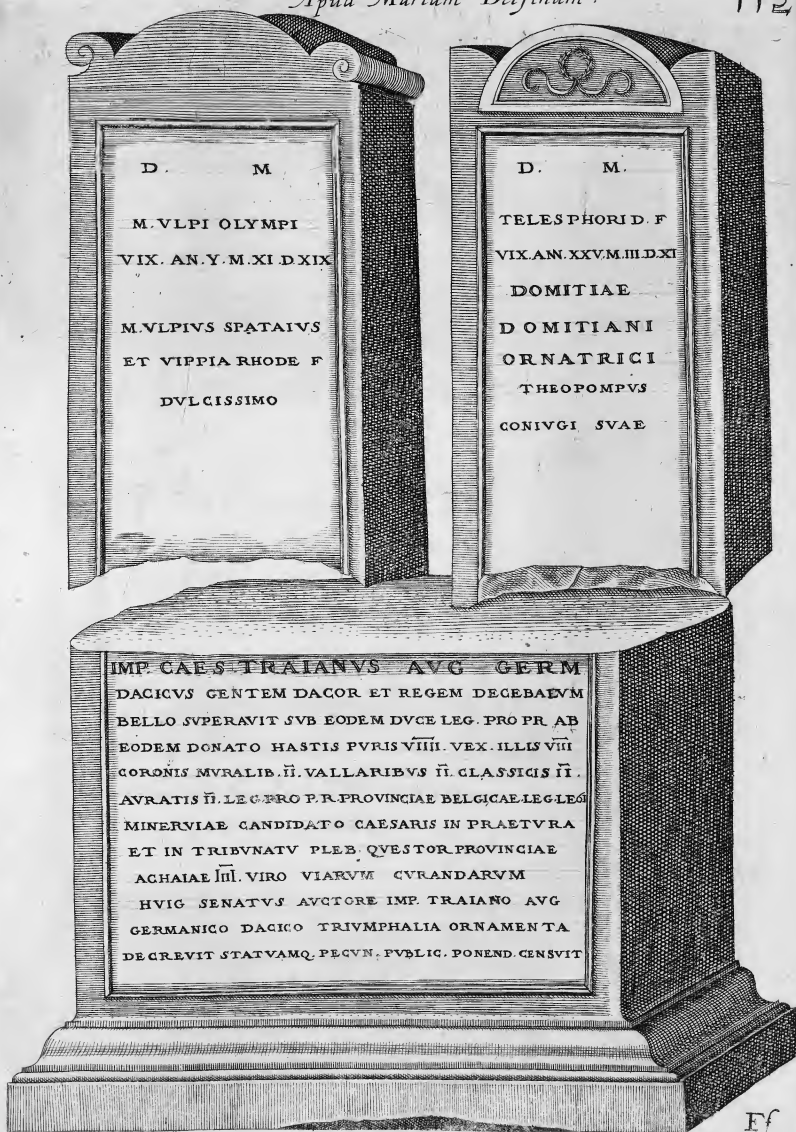
*Apud Marium
Delfinum.*

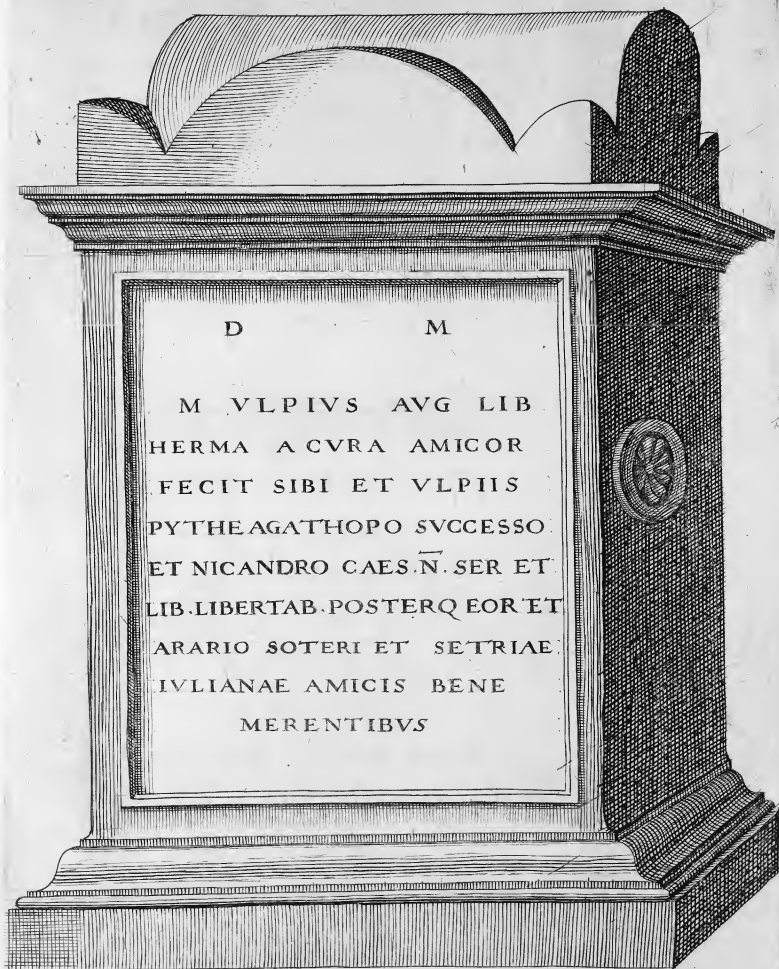
IMP CAESARI DIVI NERVAE F
NERVAE TRAIANO AVG GERM
DACICO PONT MAX TRIB POT VII
IMP III COS VI PP OPT VMO PRINCIPI
SACRI THEATRI MARCELLI
CVLTORES DOMVS AVG

Apud Marium Delfinum.

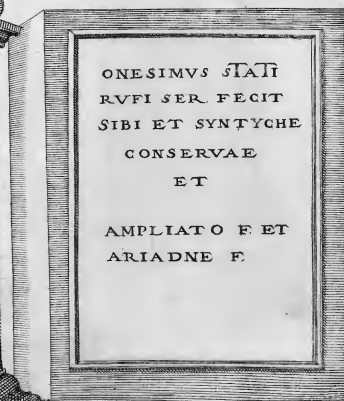
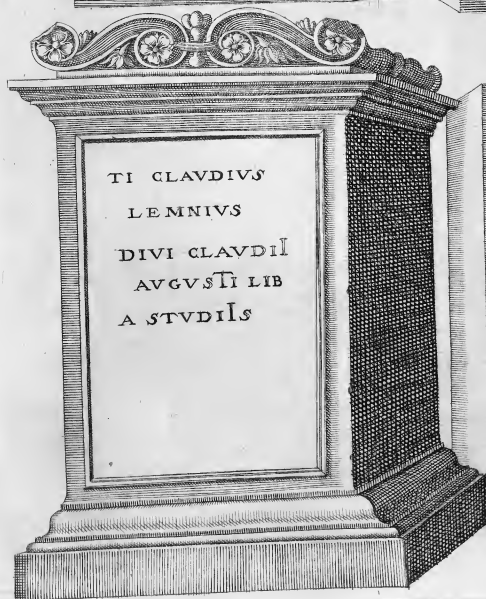

ARRI. C. F. PVP. N.
TVS SASSINA MILES
P. R. 7. PRVDENTES
N. XI. VIXIT ANNIS
CIT. C. ARRIVS.
S. LIBERTVS PATRO
MERENTI ET SIBI ET SVIS.

DIS MANIB.
AVRELIAE
FORTVNATAE
VIX. ANN. XX.
T. AVRELIVS
LEMNVS
VXORI OPTVMAE.

Apud Marium Delfinum

Apud Marium Delfinum.

D I S M A N I B V S

MYRINI DOMITIANI
PVBLCI A COMMEN
TARIIS XV. VIR .S. F.
ARVNTIA DOLICHE
FECIT CONVGI CARIS
SIMO ET LIBERTIS LI
BERTABVSQ. SVIS POS
TERISQVE EORVM.

V I R O B E N E M

DE SE MILITI
COH. IT. PRAETO
RIAE 7. CASSICA
TVLLI. V. A XXXV
MILITAVIT A XVI

ET SIBI POSTERISQVE
SVIS.

T SVIS

AC DE MIT SIBI

POSTERISQ.

VIII

IS VACAT V

D I S M A N I B V S

FLAVIAE APOLLINARI

NEPTI SVAE VIX A VIII

QVOD NEPTIS AVIA FACERE

DEBVT AVIA FECIT NEPTI

SVAE

9 A C R

IMP. CAESAR
VESPASIANVS AVG.
PONT. MAX. TRIBVNIC
POTEST. VI. IMP. XIII P.
COS VI. DESIG. VII. CENSOR
LOCVM VINEAE PVBLICAE
OCCVPATVM A PRIVATIS
PER COLLEGIVM PONTIFICVM
RESTITVIT.

ΤΕΡΜΑΒΙΟΥ ΤΕΛΕΣΤΑ
ΠΑΙΣ ΤΑΙΟΣ ΕΝΘΑΔΕ ΚΕΙ
ΜΑΙ ΚΗΤΑΙ ΕΙΔΟΣ ΥΠΟ
ΚΡΙΣΤΩΣ ΟΚΤΩ ΚΑΙ ΔΕΚ-Ε
ΤΗ ΖΗΤΑΙ ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΩ
ΡΟΣ ΓΗΤΩΝ ΠΡΟΘΕΤΟ
ΝΟΙ ΜΗΤΕΡΑΤΑΙΑΝ ΕΧΩ .

D. M.

PARIS IMP. DOMITIANI
AVG. GERMANICI SER.
MINISTRATOR SIBI ET
CLAVDIAE AGATHE TVCHE
CONIVGI BENEMERENTI

QVAE VLX. ANNIS XXI.

RVSTICELLA M. L. CYTHERIS

DEBITVM REDDIDIT X. K. FLL. MALVGINENSE ET PLESO COSS.
QVANDOCVNQVE LEVIS TELLVS MEA CONTEGET OSSA
INCISSVM ET DVRO NOMEN ERIT LAPIDE
QVOD SI FORTE TIBI FVERIT FATORVM CVRA MEORVM
NE GRAVE SIT TVMVLVM VISERE, SAEPE MEVM
ET QVICVNQVE TVIS HVMOR LABETVR OCELLIS
PROTINVS INDE MEOS DEFLVAT IN CINERES.

QVID LACRVMIS OPVS. EST RVSTICELLI CARISSIMF
CONIVX EXTINGTOS CINERES SOLICITARE MEOS
VNA DOMVS CVNCTIS NEC FVGIENDA VIRIS
V QVOT VOLVI TEMPORE TEMPVS HABET
NONDVM BIS VICENOS ANNOS COMPLEVRAT ANNVS
SVPREMVM PARCAE SORTE DEDERE MIHI

I V L I A E P L E B E I A E
I N H O N O R E M
A L E X A N D R I E T D E M E
T R I C A E S A R I S A V G L
E X D E C R E T O D E C V R
O L L A P V B L I C E D A T A E S T

D. M.
L I B E R T O R V M
T F L A V I A V G L I B
V I C T O R I S
A C V R A A M I C O R V M.

D I S M A N I B V S
S Y N T Y C H E
V I X I T A N N I S X X V I I
P H I L E T V S F E C I T
S O D A L I S V A E
B E N E M E R E N T I

Θ

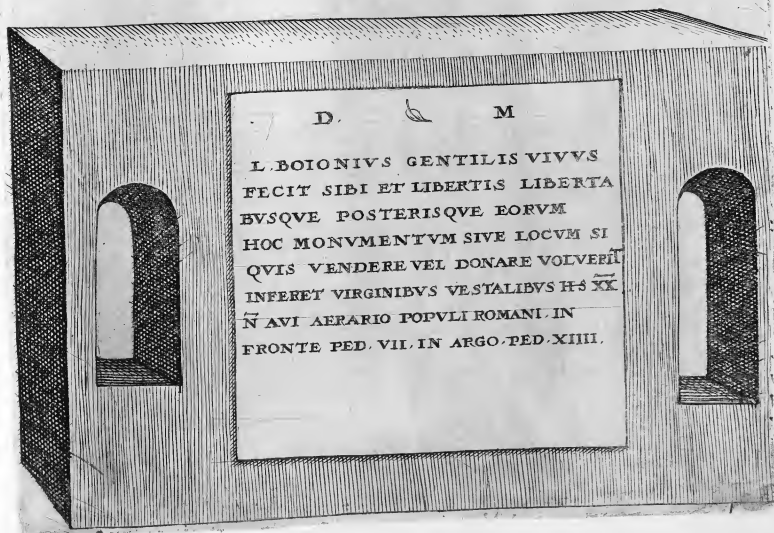
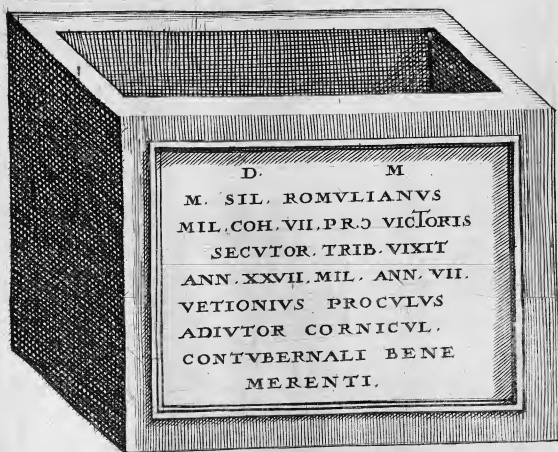
K.

ΕΙΚΟΣΙ ΖΗΣΑΝΤΑ ΚΑΙ ΕΠΤΑ
ΜΟΝΟΥΣ ΕΝΙΑΥΤΟΥΣ ΠΑΥΛΕΙΝΟΝ
ΤΑΙΗ ΔΕΞΑΤΟ ΝΕΡΤΕΡΙΗ
ΚΑΙ ΜΟΙ ΑΔΕΛΦΕΙΗ ΚΕΙΤΑΙ
ΝΗ ΕΓΓΥΣΥ ΓΕΙΗ ΕΠΤΑ ΕΤΗΣ
ΤΗΣ ΔΗΝ ΟΥΤΙ ΓΑΥΚΕΙ ΟΤΕΡΟΝ

M. IULIVS
EPICLETVS FILIS SVIS
ET SIBI ET MAGIAE NICE
CONIVGI.

T. CLAVDIAE PRIMIGENIVS.
PISTOR. DECVR.
ANTONIAE CLAVDIAE F. L.
S. ET CONIVGI SVAE.

T. STATILLI DONATI
CIRRATI DISPENS.
L. GERMANICI MESSALIN
TAVRI.

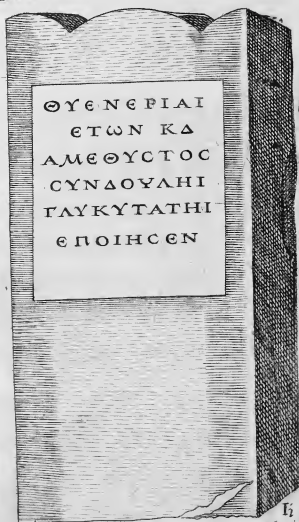
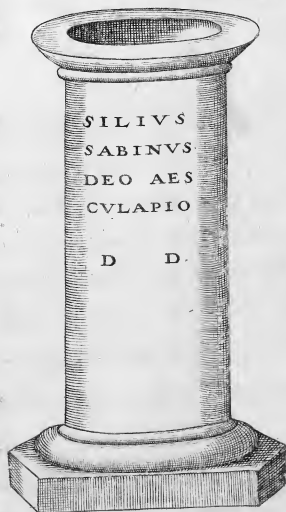
-Spud Martini & Olearii.

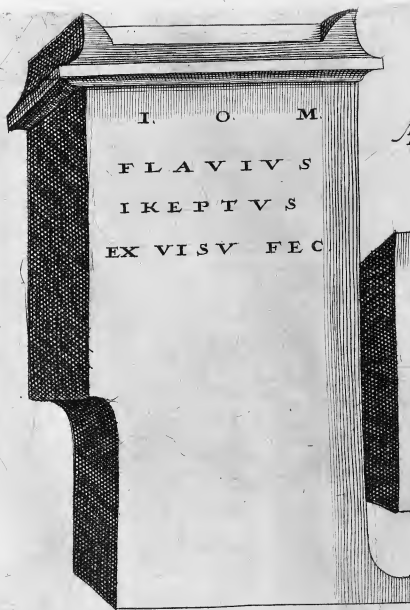

in domo Marij

Delfini

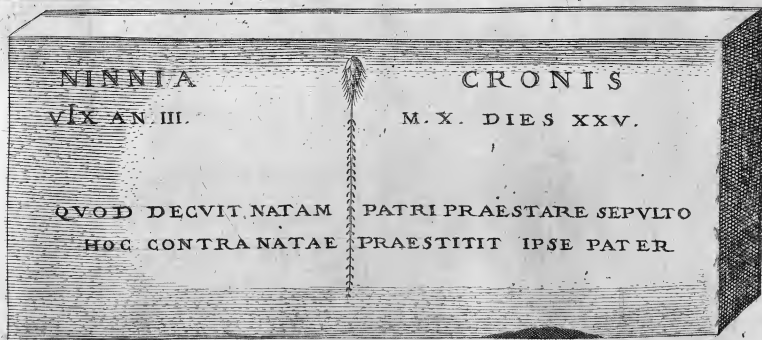
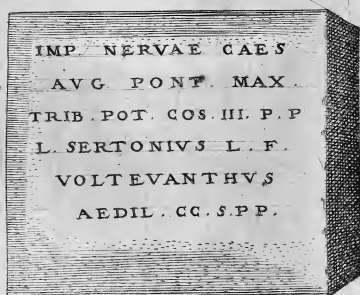
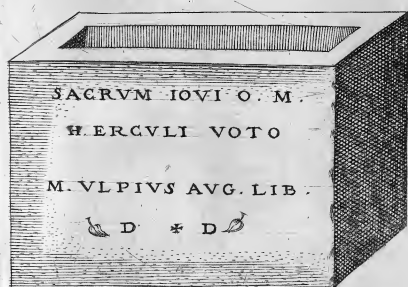
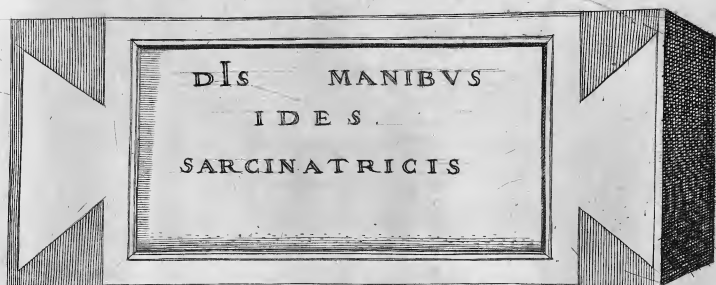

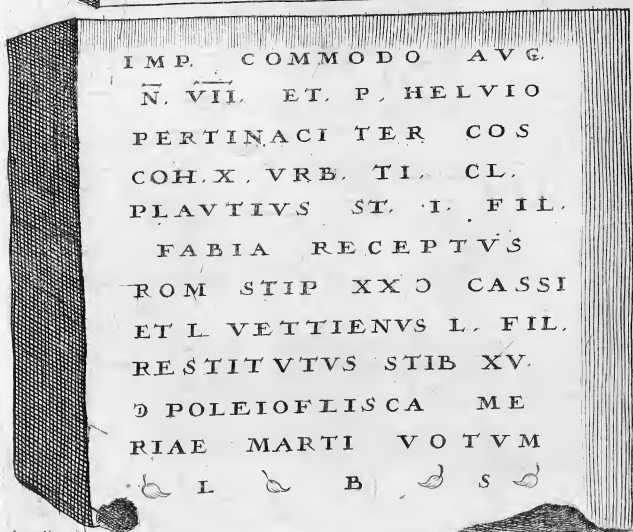

Apuđ Marium deſſinum.

C. IVLIVS AVG LIB.
LIBANVS VA. LV.
M.VIPSANIVS SP. F.
TER GALLICANVS
NEPOS LIBANI AVG. L.
V.A. XXXV.

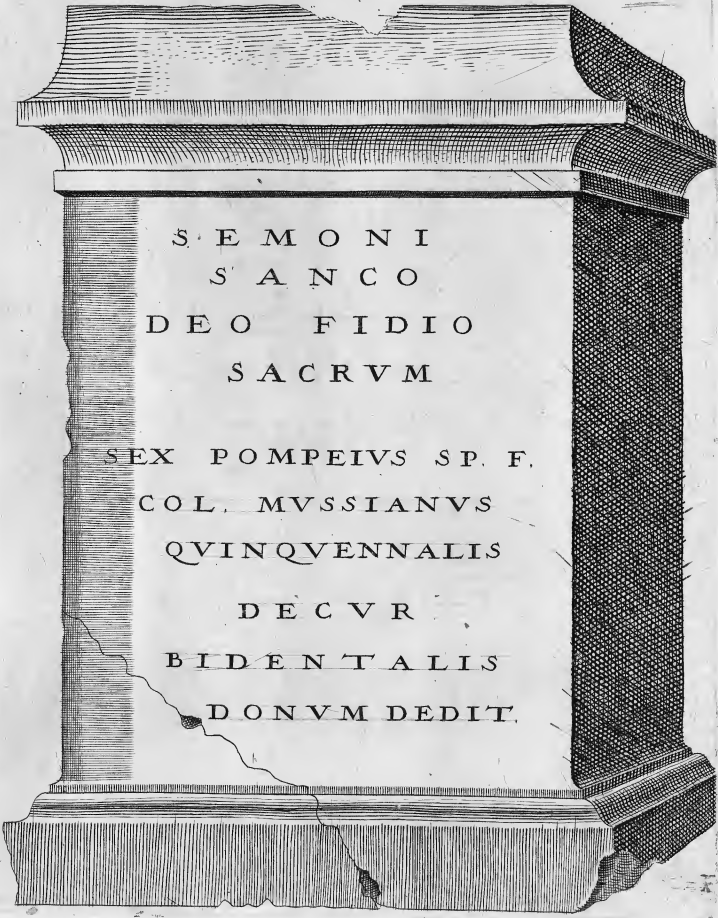
LIBERTIA ET CONIVNX PETRONIA CARA PATRONO
THALLVSA HOC TVMVLO CONDITA LVCE CARET
QVAE BIS VICENOS COMPLERAT IVCIBVS ANNOS
EREPTA EST SVBITO CONIVGIS E GREMIO.
HANC ASSIDVE DEFLET PETRONIVS VT IAM
DEFICIENTOCVLOS LVMINA CARA SVOS.
DESINE PER TERAS INFERNAS TENDERE AD ARCES
FATA ANIMAM DEDERANT FATA EADEMQVE NEGANT

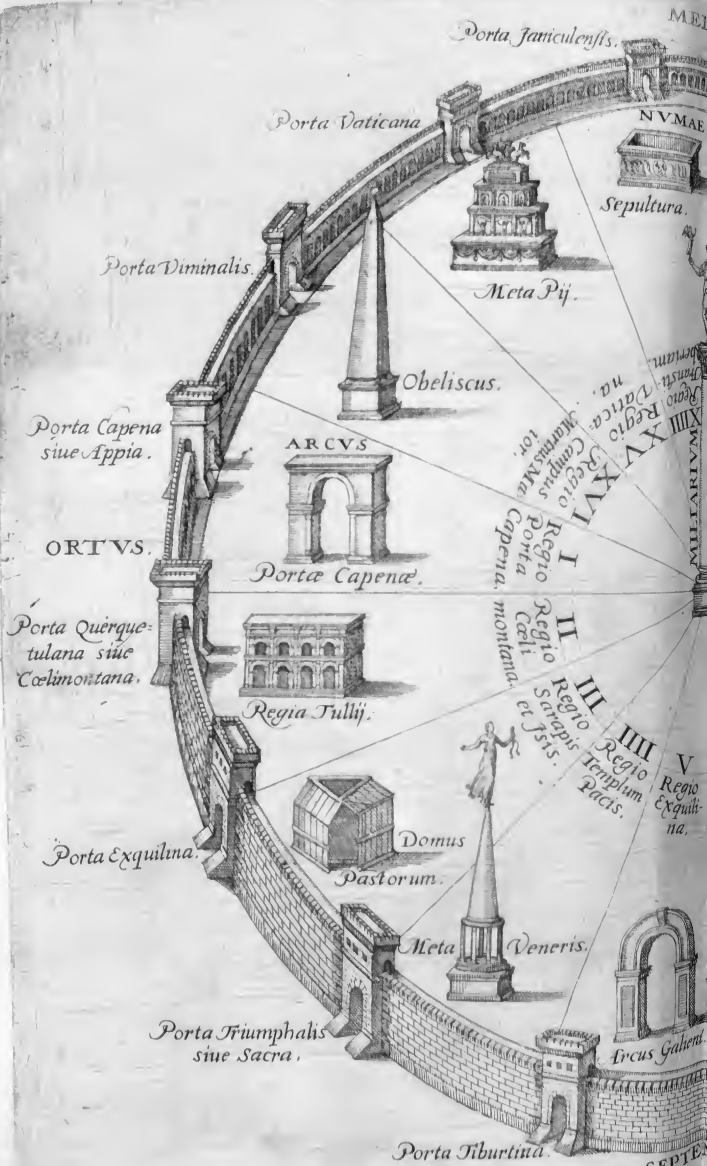
*Inuentum est in Insula Tyberina
Ad templum Lateranum*

129

S E M O N I
S A N C O
D E O F I D I O
S A C R V M

S E X P O M P E I V S S P . F .
C O L . M V S S I A N V S
Q V I N Q V E N N A L I S
D E C V R
B I D E N T A L I S
D O N V M D E D I T .

SEPTENTRIONEM
 DIVVS POSTEA AVGVSTVS
 ET PORTAS DEDVXIT.
 PRINCIPES POST EVM

IIIES.

Porta Trigemina.

Porta Naualis.

Porta Sanguinalis.

Porta Latina.

OCCASVS.

Porta Nævina.

Porta Rhoanula.

Porta Flamentana
siue Flaminia.

Porta Collatina

Armilustrum.

Piscina.

Templum
solis et luna

Victoria
Germanici

Circus.

Arcus quatuor

Porta

rum.

Porta duplex.

Templū Quirini.

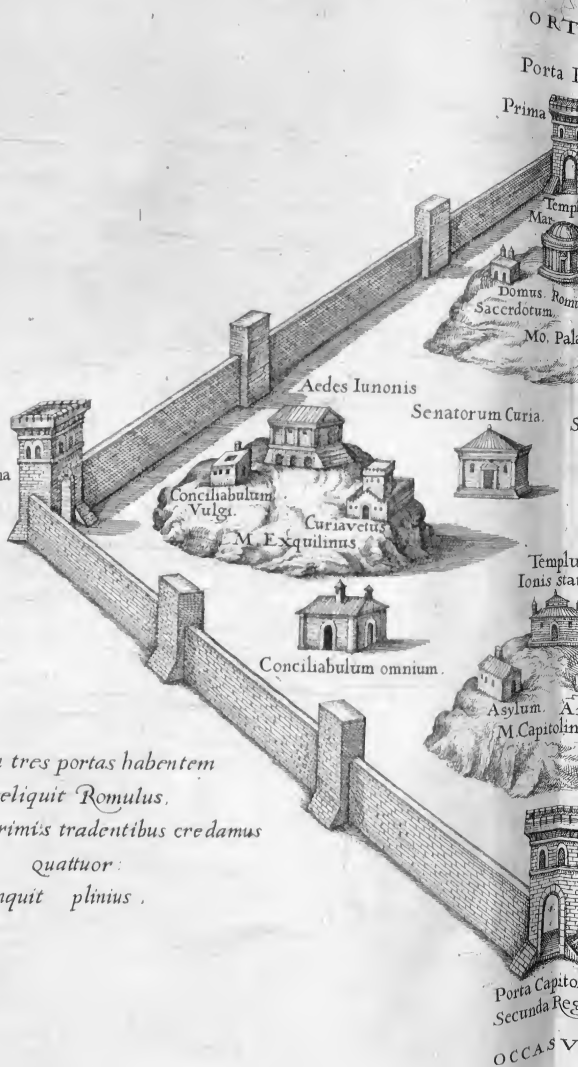
Regio I Palatina
Regio II Subura
Regio III Velutina
Regio IV Subura
Regio V Palatina
Regio VI Alta Semita
Regio VII Lata
Regio VIII Forum Romanum
Regio IX Circus Flaminius
Regio X Subura
Regio XI Velutina
Regio XII Subura
Regio XIII Subura
Regio XIV Subura
Regio XV Subura
Regio XVI Subura

NTRIO,
S AD SEXDECIM REGIONES
QVOD ET NON NVLLI
SERVAVERVNT.

C.

SEPTEN
TRIO.
Porta Exquilina
Tertia Regio

*Romam tres portas habentem
reliquit Romulus.
aut ut plurimis tradentibus credamus
quattuor:
Inquit plinius.*

RHOMVS SIVE RHOMV
QUADRATAM SI

VS.

Palatina

Regio.

um
tis.

di recta

atinus

ceptum Herculis.

Aedes Rheæ.

MERIDIES.

Porta Aventina

Quarta Regio.

m
toris.

Dom' Remi & Faustuli

M. Aventinus

Saturni domus.

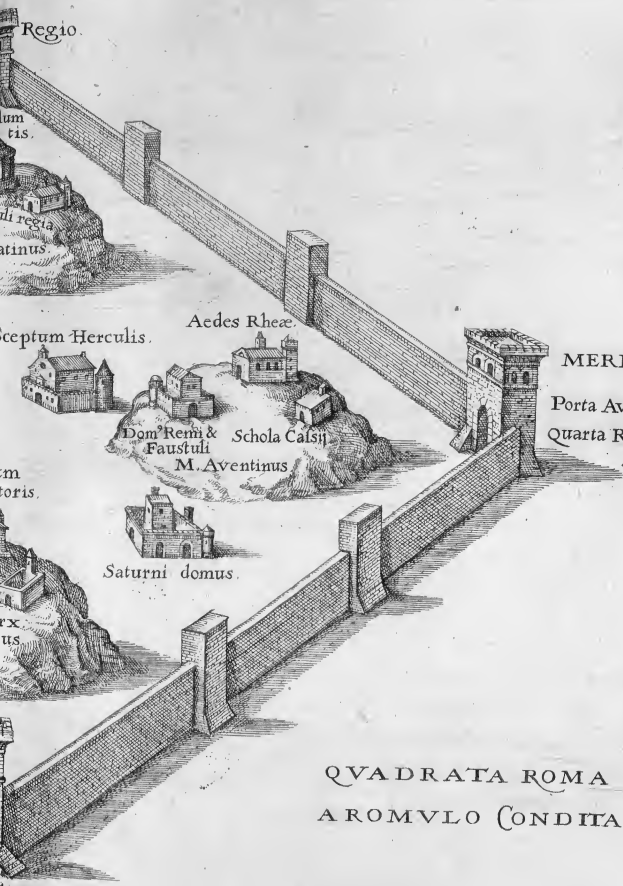
ex
us

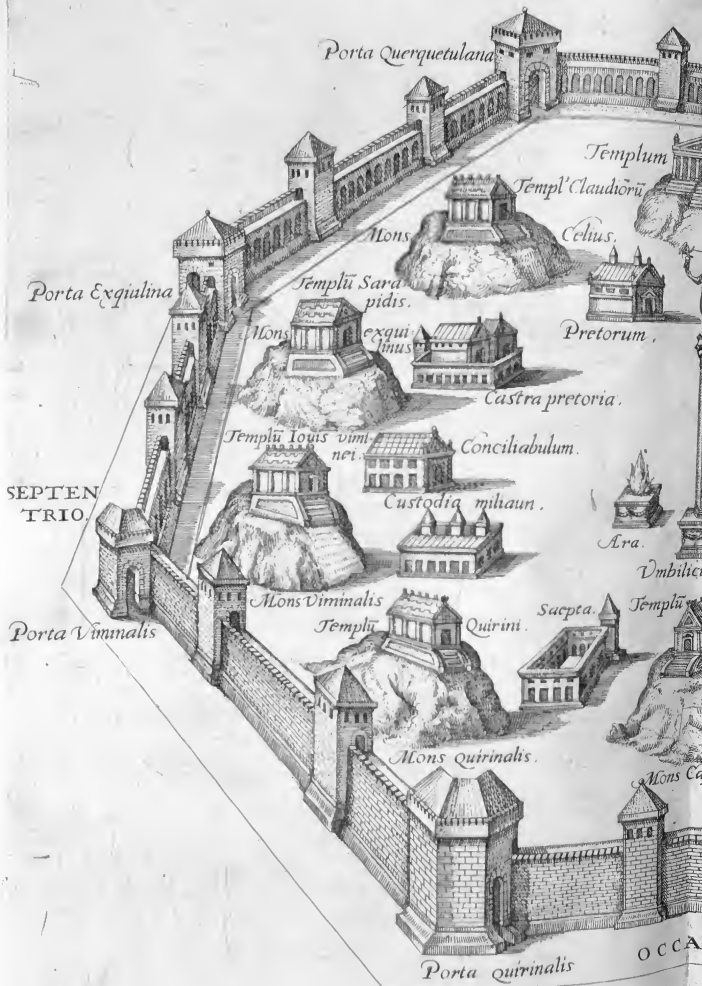
lina
gio.

S.

VLVS VRBEM SVAM
CONDIDIT.

A.

SERVIVS DEINDE TVLLIVS
ET PORTARVM
ET AV

VS.

IVS OCTO REGIONVM,
SVAM FECIT,
XIT.

Lectōri candido

THEODORVS DE BRY LEODIENSIS, CIVIS FRANC- FORDIENSIS, SALVTEM.

Quæ præcium videtur à principio statim Lectorem monere, de operis huius nobilissimæ serie: Maxime vero quid causæ fuerit, quod maximam & potentissimam totius orbis urbem Romam suis collibus saltem expressam in primaria & generali tabula representatae sit: Nec enim aliter fieri potuit, quod nec cuiuscunque vel Apellis vel Praxitelis opus fuerit omnium stratorum, ædificiorum, theatrorum, portarum triumphalium, thermarum &c. magnificentiam arte sua ad viuum exprimere. Quapropter certo ordine & distinctis tabulis artificiosissime, quam potuit fieri sculptis, tibi Lector in præsentiarum proponam, primum quidem maximam Romam suis collibus portisque incinctam: Deinde peculiari tabula Capitolium adiecta urbe quatuor portarum, & arce Tarpeia: Demum Tabulis ordine subsequenticus quatuordecim vrbis Romæ vicos præcipuos, cum ædificiis suis magnificentioribus exhibeo, &c.

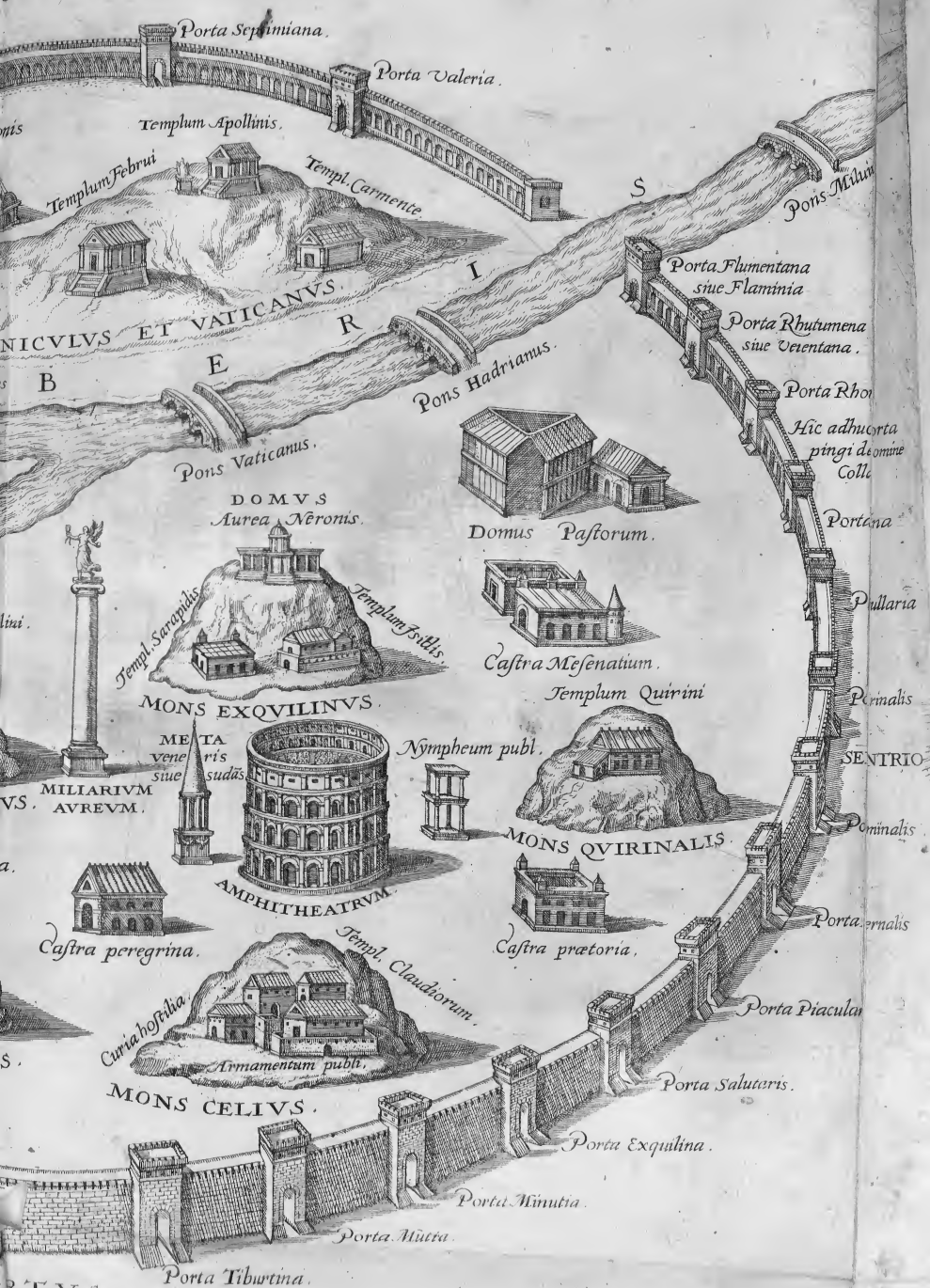
At licet Roma triginta quatuor portarum totidemque vicorum fuerit, maxime cum in summo flore iam esset, cumque à Nerone ex parte incendio devastaretur. Vicos tamen ad vnum omnes effingere, in promptu nunc non fuit, quandoquidem delineatione eorum accuratiore nunc destitueret, contentus iis quæ ad manus venerant.

Quæ omnia & singula in conspectum tibi Lector beneuole propono, adiuncta simul erudita & concinna explicatione eorum, quæ toreumate præfigurata vides, maxime quidem ædificiorum publicorum, Templorum, Theatrorum, Thermarum, Circorum &c. vti iam ante satis monui. Quæ quidem te recte monere volui, tu opera nostra feliciter fruire, & bene vale.

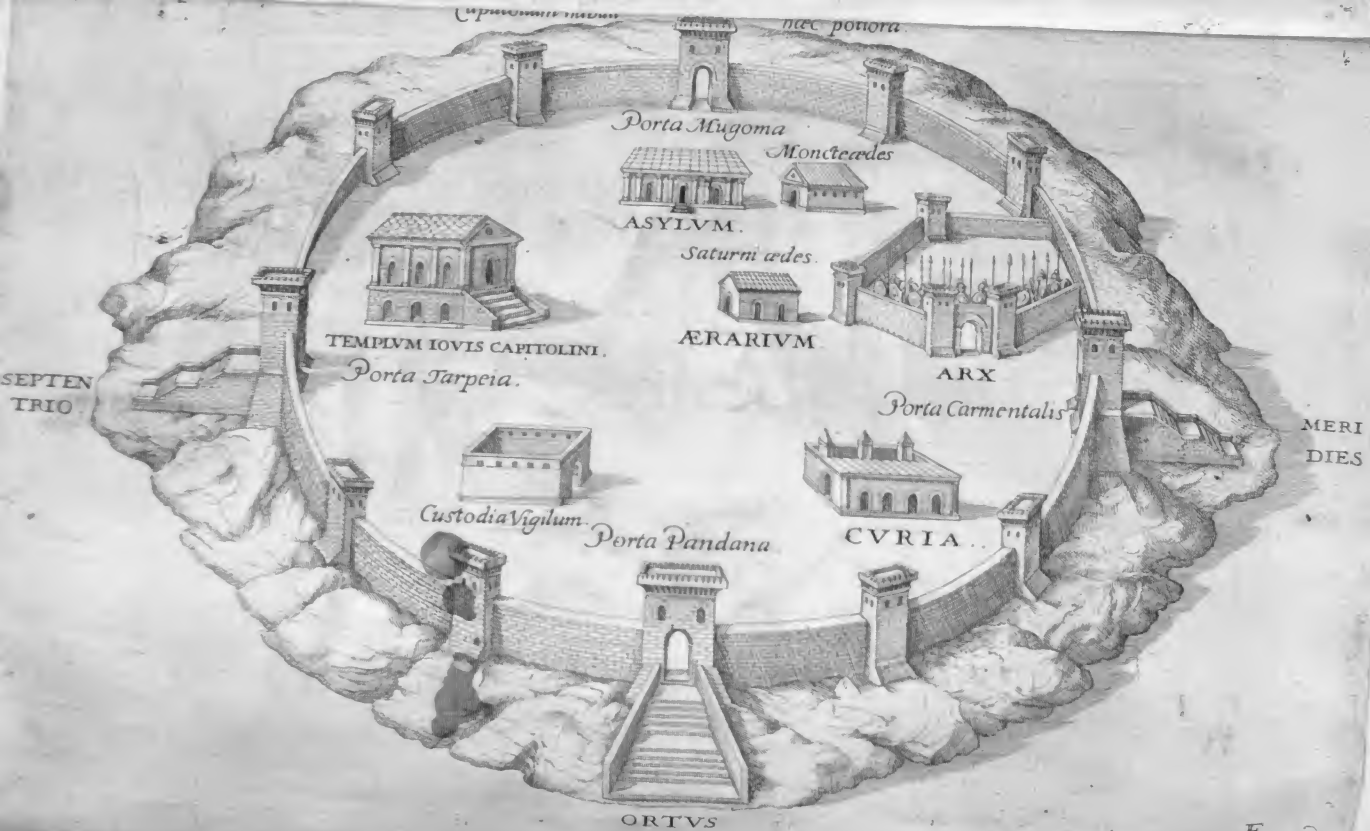
EXPLICATIO TABVLÆ GENERALIS VRBIS ROMÆ.

Quatuor Regionum & Portarum, inclusis his quatuor montibus, Palatino ab Ortū, Capitolino ab occasu, Aventino à meridie, & Exquilino, hoc est, S. Petri in vinculis, à Septentrione, Urbem suam quadratam Rhomus sive Romulus condidit: Servius Tullius deinde octo Portarum & Regionum: Divus Augustus postea sexdecim Portarum atque Regionum: demum triginta quatuor Portarum cum singulis Regionibus, & rebus earum posterioribus ex Plinii descriptione, urbem Romam nos in præsentiarum ab oculis ponimus; Prætermisso earum Circuitu, Balneis, Mensis, Oleariis, Salinis, Laniorum, Piscariorum, Vicorum, Insularum, Domorum, Balnearum, Horreorum, Piscrinorum, Puteorum, quos Lacos secundo declinatu distitant, numero, plurimisque insuper rebus, quoniam in libellis, qui de vrbis Regionibus circumferuntur, habentur. Tamen si multa in iis temere sarciantur, vti sunt vicorum quorundam nomina. Cur non omnium? quoniam pluram non leguntur in Cippo Quadrato statuæ divi Hadriani, qui hodie quoque in Capitolio visitur, in porticus D. Conservatorum angulo, plurimaque præterea ex Plinio, cæterisque scriptoribus inceptæ & parum Latine adduntur. Quæ cuncta cum superscriptis M. Fabius Calvus civis Rhenanus Linium, Varro nem, Dionysium, Plinium, Sexum Rufum, multosque alios, qui de his scripserunt, secutus digestis, sedulitate strenui viri Ludovici Vicentini multum coadiuvante. Tandem auspiciis & patrocinio Patris amplissimi Flamendialis, hoc est, pileo Cardineo redimiti & Apostolici AÆrarj Præfetti, D. F. Harmellino Medices. Quippe qui plurimam huius fere non inferiora faciunda curet. Inter quæ locus est, quo adolescentulus Persus disciplinam omnes cum alimentis capeffant. Cuius quidem sexdecim Regiones vel quemadmodum Libelli regionum præserunt, & Plinius, & D. Hadriani statuæ inscriptio, quæ in Capitolino monte duobus locis cernitur, quatuordecim, quoniam ut Circum Flaminium & Campum Martium unam faciunt: Sic & Transiberinam & Vaticanam unam ponunt.

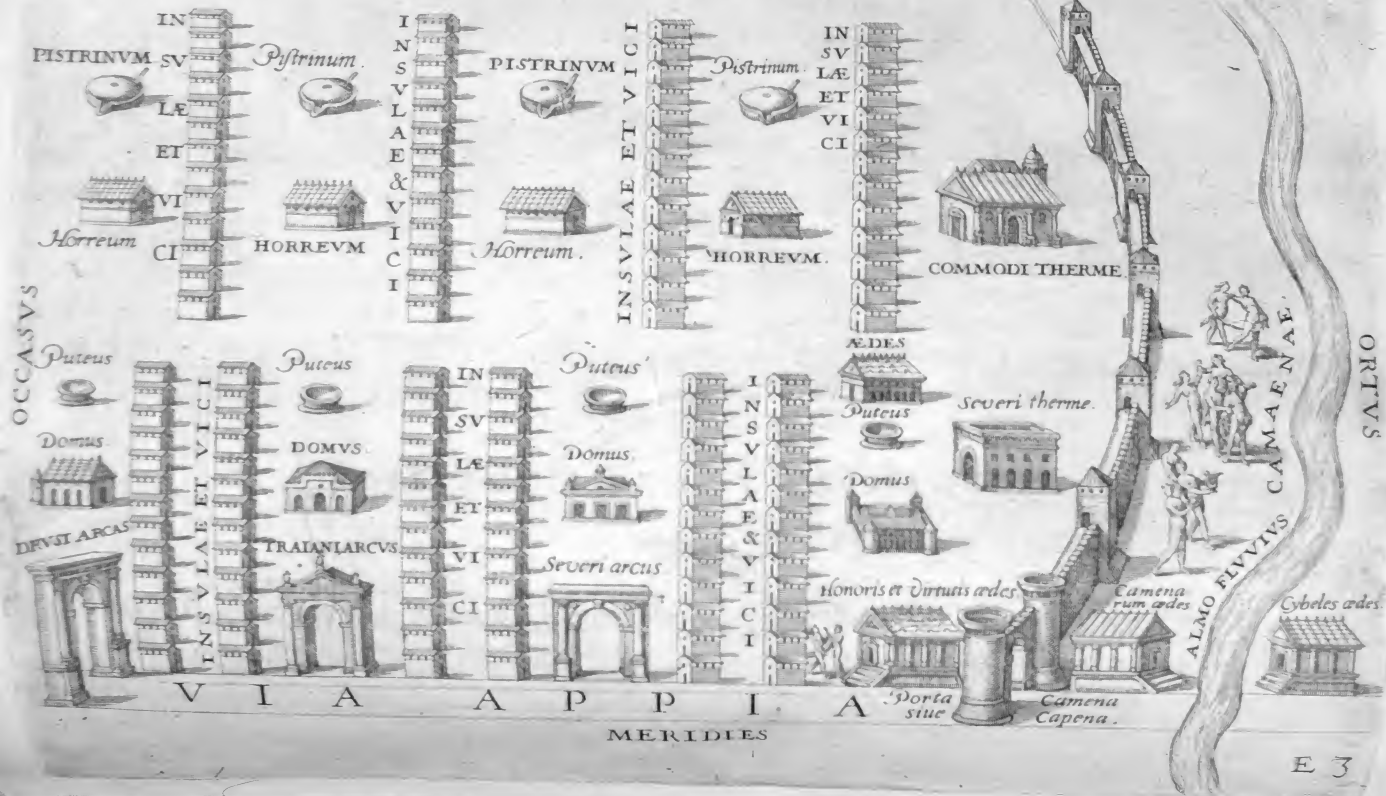

Capitolinum vero montem Romulus sic partitus fuerat, quem postea hoc pacto, vt ait Liuius, circummunierat.

CAPITOLII FORMA ET MVNITIO.

SEPTENTRIO.

PRIMA quidem vr̄bis Romæ regio, Camena Porta dicitur, à Camenarum Templo secundum se-
 se dextra sito, sinistra euntibus Diui Sebastiani ædem versus, quæ postea Capena Porta dicta
 fuit, quoniam illinc populi Capenates peterentur, qui nunc Carpenati dicuntur. Quæ quidem
 prima regio hæc potissima habuisse legitur, ab occasu, & circi maximi aditu auspicando, & vsque
 ad Almonem fluuiolum, & S. Sebastianum petendo, hoc est, eius ædem, quæ ædes Cybeles fuit,
 cuius simulacrum in Almonelauabatur, vti in plurimis locis legere est. Hæc inquam primaria con-
 tinuit Drusi Arcum: Diui Traiani Arcum: Diui Veri, siue Seueri Arcum: Honoris & virtutis ædem,
 vbi nunc est S. Sistus: Thermas Seueri, nunc dicitur esse S. Io. ante Portam Latinam: Thermas
 Commodi, prope S. Io. in Fonte: & extra portam, Templum Camenarum: Almonem Flu. Tel-
 luris ædem, siue Cybeles, nunc S. Sebastianus dicitur.

Ne quis ambigat & ignoret, quid insulæ sint & vici ac domus, quæ passim in his Regionibus
 ponuntur. Insulæ sunt parvæ domunculæ tenuiorum & pauperum: Vici autem sunt viarum di-
 rectiones: Domus vero sunt magnæ Potentiorum, Nobilium, Ditiorum, & Optimatum habi-
 tationes.

CAMENA SIUE CAPENA PORTA PRIMA REGIO.

PHILIPPI DOMVS

MICA AVREA

LVDVS MATVTINVS

VETILLIANA SIVE VITELLIANA
DOMVS

VIA QVERQVETVLANA

Armamentarium
publicum

SEPTEN
TRIO

HOSTILIA REGIA

PISTRINVM

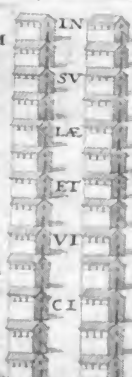
DOMVS

PVTEVS

CLAVDIORVM
TEMPLVM

PISTRINVM

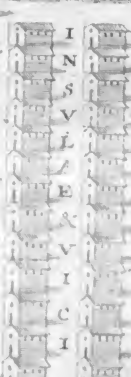
DOMVS

PVTEVS

CASTRA
PEREGRINA

PISTRINVM

DOMVS

PVTEVS

ARCVS AQUEDUCTVS

PISTRINVM

DOMVS

PVTEVS

MERI
DIES

VIA COELIMONTANA

Porta Querqustulana
Sive Coelimontana

EXPLICATIO SECVNDÆ TABVLÆ.

SEcunda verò Regio Querquetulana siue Cœlimontana dicta fuit, quę post Palatinam, & ab Occasu, hoc est, S. Ioannis & Pauli eade incipit, & in Querquetulanam Portam siue Cœlimontanam, & Lateranam portam ortum versus protenditur: Hęcque illustriora continuit, Hostiliam regiam, Claudiorum Templum, & Porticum: Castra Peregrina, vbi nunc S. Quatuor Coronatorum ædes dicitur esse: Armamentarium publicum, vbi nunc S. Gregorij ædes est, & ruinæ ultra eam.

COELIMONTANA SECVNDA REGIO.

MERIDIES.

Horti Maecenatis cum turri.

Therme Fici nunc Capoccie dicuntur.

Amphitheatrum.

Therme Traiani nunc S. Martinellus.

Therme Philippi Imper.

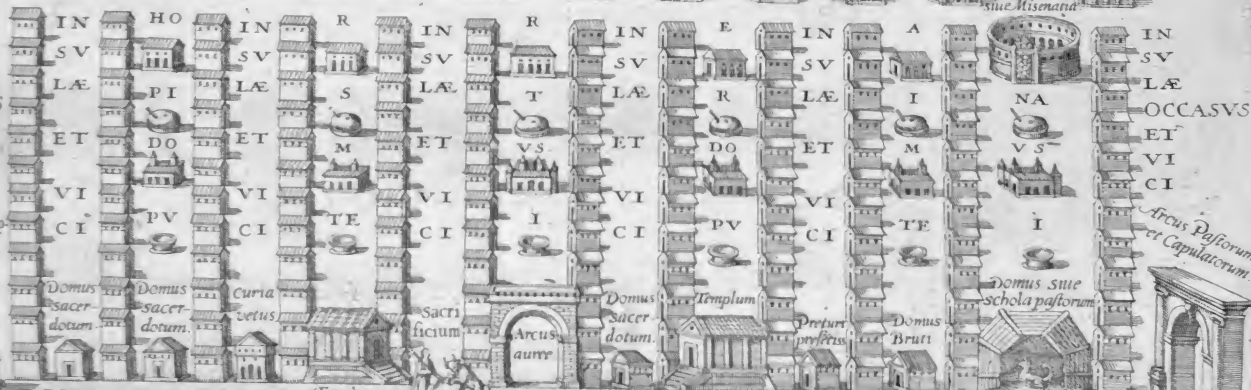
Arcus aureus.

VIA AD AMPHITHEATRUM

*Castri praetoris
sive Misenana*

ORTVS

*Arcus Pasorum
et Capitolium*

*Domus sive
schola pasorum*

VIA ISIDIS ET SARAPIDIS

*Sanctum coragium quo parabantur ludi ad
amphitheatrum.*

*Templum
Junonis Monete*

SEPTENTRIO

EXPLICATIO TERTIAE TABULAE.

Tertia quidem Regio Moneta, Sarapis, & Isis dicitur ab horum templo, quamvis Moneta alibi in Capitolio fuisse dicatur. Quondam Exquilina hæc Regio dicta fuit, & mons Exquilinus. Nunc autem S. Petri in Vinculis Mons dicitur. Quæ quidem Tertia Regio ab Arcu Pastorum, & domo Capulorum ab Occasu incipit, & vsque ad Galeni Arcum, & S. Vitum Ortum versus protenditur. Hæc; potissima habuisse legitur, Pastorum Arcum & Capulorum domum siue Scholam: Puteum siue Lacum eorundem; Castra prætorialia, & Misena: Templum Sarapidis, & Isis, ubi nunc S. Petrus in vinculis: Domum Bruti, præturam præsentissimam Arcum duplicem Aureæ domus, unum Septentrionem versus & suburbium, alterum ad Meridiem & Amphitheatrum; Monetæ Templum: Curiam veterum Sacerdotum: Meccenatis hortos cum Turri: Thermas Titi, quæ nunc Capociæ dicuntur: Porticum Liviæ; Thermas Philippi: Thermas Traiani, nunc S. Marinellus in Montibus: Choragium, ubi parabantur ludi Amphitheatrales.

MONETAE SARAPIDISQ. ET ISIDIS TEMPLVM, HOC
EST MONS S. PETRI IN VINCVLIS, TERTIA REGIO.

MERIDIES

Area Vulcani cum Vulcanali antro.

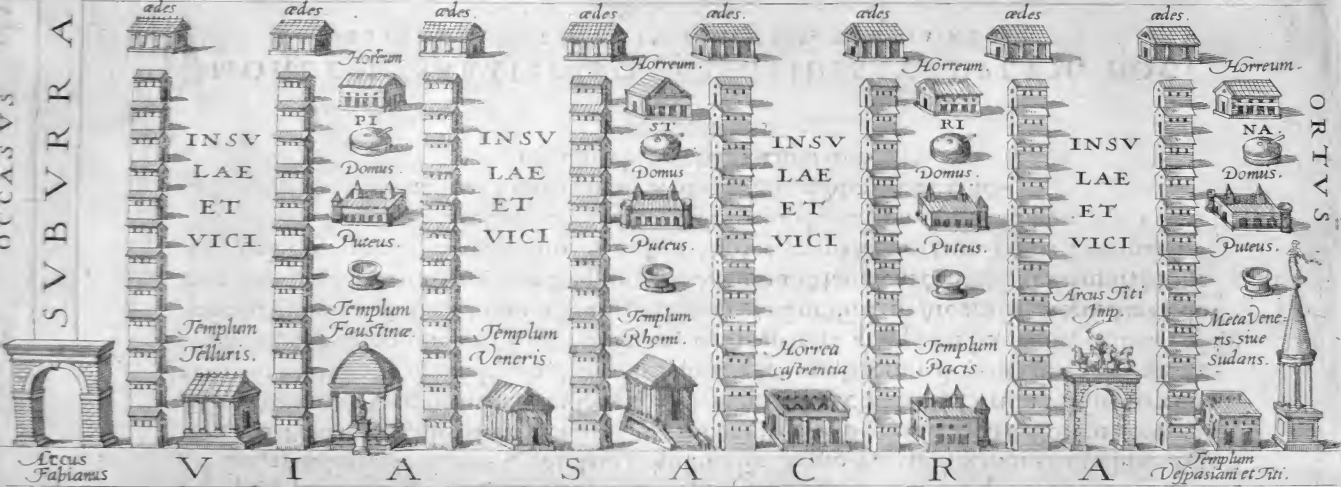
Forum transitorium.

Porticus Apfidata siue Latone.

Templum Jovis Statoris.

V I A C A R I N A R V M

SEPTENTRIO

EXPLICATIO QVARTAE TABVLAE.

Quartæ verò Regio Templum Pacis dicitur, quæ quidem à Veneris Meta prout ait Tacitus, siue Seneca vult, & ab Otta principium sumit, & vsque sub Capitolium tendit, quæ quidem Meta Latericia semidiruta nunc quoque cernitur ante Traiani seu Constantini Arcum, de Thracum Victoria. Hæcque celebratiora Regio hæc continuit. Metam ipsam ab Ortu, Titi Templum & Vespasiani; Titi Arcum cum quatuor aeneis Equis & auratis in superna parte, quæ equi Venetiis nunc visuntur vecti de Constantinopoli illuc: Templum Pacis: Templum Rhomi, Rhomulique siue Rhomæ, nunc S. Cosmæ & Damiani: Templum Faustinae, nunc S. Laurentius in Miranda dicitur: Templum Telluris: Arcum Fabianum, qui post S. Hadrianum cernitur: porticum Apollinarium siue Arcuatam & Latonæ: Forum transitorium: Templum Iouis Feretrij: Apollinem Salarium: Aream Vulcani, cum Vulcanali antro: & à Meridie Viam Sacram. Suburra quidem ab Arcu Fabiano incipit, medioque fere spacio sinistra magnam Regionem faciebat, rectaque vsque ad Galeni arcum & S. Vitum in Macello Liuiæ tendebat, qui ascensus clivus Suburræ dicitur.

TEMPLVM PACIS QVARTA REGIO.

EXPLICATIO QVINTAE TABVLAE.

QVinta vero Regio, quæ Exquilina dicitur, ab Occasu & Arcu Galeni, siue S. Vito exordium sumit, & in ortum tendit, vsque ad S. Crucem in Hierusalem, & inde reflectitur, & in Meridiem finit, quæ hæc potissima habuisse dicitur. Galeni Imperatoris arcum. Macellum Liuiæ, nunc S. Vitus in Macello Liuiæ dicitur: Hortos Plancianos Nymphæum Alexandri Imperatoris, Thermas Caij & Lucij, siue domum, Templumve, quæ nunc Thermæ engalluci dicuntur. Puteum siue lacum Orphæi. Castra cohortis secundæ Vigilum. L. Tauri Amphitheatrum castrense, quod nunc quoque Latericium in S. Crucis hortulo cernitur: Templum Iunonis Lucinæ: Templum Mineruæ Chalcidicæ, siue Medicæ: Templum Iouis Viminei: Templum Iouis Fagutalis: Templum Istdis Patriciæ: Templum Herculis: Thermas Nouati Olympij Imperatoris, nunc S. Pudentiana dicitur, Thermas siue lauacrum Agrippinæ matris Neronis, nunc S. Laurentius Panisperna dicitur.

EXQVILINA QVINTA.

EXPLICATIO SEXTAE TABVLAE.

SExta verò Regio Alta semita dicitur, quæ à meridie incipit, & in Septentrionem definit, Monsq;
 Caballus nunc dicitur, quæ hæc potiora habuit: Pauli Regiam, siue Tiberianam, quæ nunc Tur-
 ris Militiarum dicitur: Templum Salutis: Templum Fortunæ publicæ: Thermas Caij Cæsaris, quæ
 postea Constantini dictæ sunt: quò Equos missos Neroni per Tiridatem Regem Armeniæ, Ti-
 grisq; & Euphratis Flu. simulacra transtulit. Niphatis autem Flu. saxosi & voluentis saxa in Forum
 Romanum, vnde Marforum dicitur, siue quod secundum Martis ædem foret. De quibus Equis
 Mons Caballus dictus est: Thermas Aurelianas, siue Diocletianas: Salustianum Forum: Salustia-
 nos Hortos & altera via, si ad Meridiem redeas, Pauli balnea: quæ nunc Monte mangia Napoli di-
 cuntur: Calidij, siue Candidi aream. Gallinas albas Liviæ. Mamuri statuam: Templum Sarapidis:
 Domum Flaviæ gentis, & Templum: Templum Quirini, quod nunc S. Susannæ dicitur:
 Circum Floralium, cuius Obeliscus hodie quoque humi stratus in
 Vineto nobilis Ciuis Romani Antoni de
 Bubalo cernitur.

ALTA SEMITA MONS CABALLVS NVNC DI-
 CITVR SEXTA REGIO.

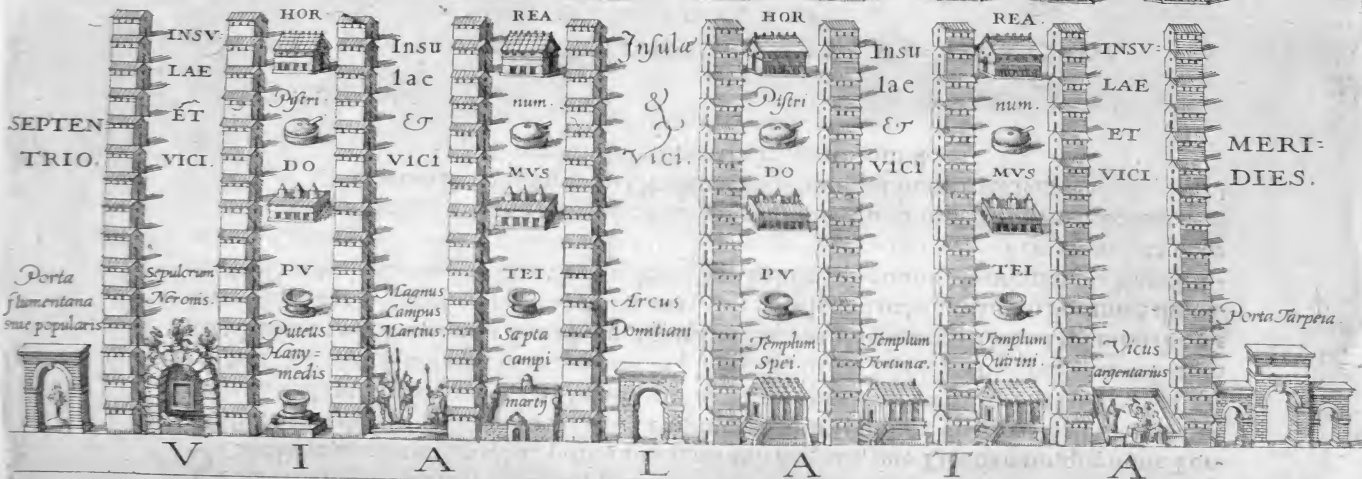
O R T V S .

siue Nymphaeum Jouis.

Archemori.

Campus Agrippæ.

OCCASVS

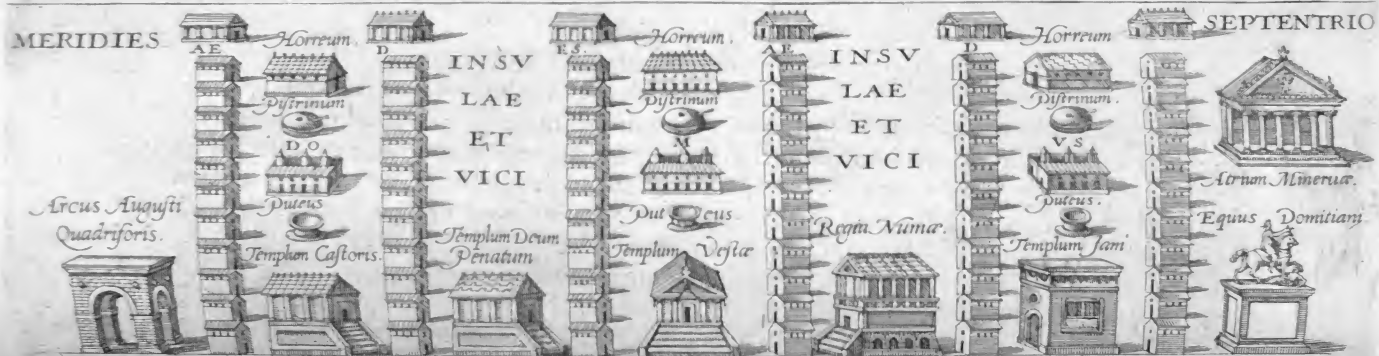
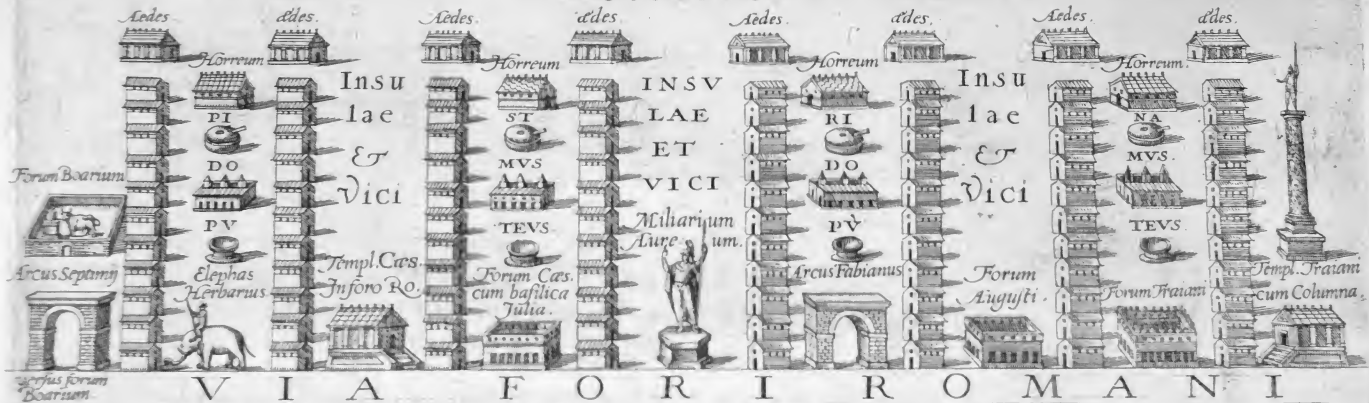
EXPLICATIO SEPTIMAE TABVLAE.

Septima quidem Regio Via Lata dicitur, nunc Campus Martius, & Columna: principium sumit à porta Flumentana, siue Flamina, quæ nunc vulgo de Populo dicitur, & à Septentrione Meridiem versus sub Capitolini Montis radices finit. In qua hæc potissima fuisse recensentur. Porta Flumentana primo loco ponitur. Neronis sepulchrum, & bustum. Mons & Horti nunc S. Mariæ de Populo dicitur. Puteus siue lacus Ganymedis. Campus Martius magnus. Sœpta campi Martij. Domitiani Arcus nouus. Cum Elephantorum duabus quadrigis in superna parte, Quarum vna Ortum spectat, altera Occasum. Templum Spei, Templum Fortunæ, Templum Quirini, Campus Agrippæ, Campanianus vulgo. Templum Nympharum, siue Nymphæum Iouis. Forum Suarium. Forum Archemori, Vicus argentarius sub Iouis Capitolini Porta.

VIA LATA HOC EST VIA A POPVLO VSQ.
AD CAPITOLIVM SEPTIMA REGIO.

OCCASVS.

O R T V S

EXPLICATIO OCTAVAE TABVLAE.

OCTAVA autem Regio Forum Rhomanum, & magnum dicitur, à Meridie incipit, & in Septentrionem protenditur, hæcque paucula ex plurimis, quæ in eo fuerant, referuntur. Arcus Augusti quadriforis. Templum Castoris, nunc S. Georgius dicitur. Templum Deum Penatium. Templum Vestæ. Numæ Regia Comitium. Templum Iani. Domitiani Equus aheneus inauratus, qui Rheni Flu. simulacrum calcabat, quem esse volunt eum, qui est ad Lateranum, cui subductus sit Rhenus, & Aurel. Antonini caput impositum. Mineræ atrium. Forum Boarium. Elephas herbarius. Templum Cæsaris in Foro, cuius è Regione Columna erat cum Cæsaris statua thoracata, & sub ea simulacrum Equi Cæsaris, Forum Cæsaris cum basilica Iulia, quæ nunc S. Basilius dicitur, Forum Augusti, Miliarium aureum, Forum Domitiani, quod transitorium, & Neræ dictum est. Forum Traiani, in cuius medio Columna cochlea, & triumphalis erat, in cuius vertice statua thoracata fuerat cum hasta, quam Martis aliqui fuisse volunt, aliqui Traiani ipsius, Templum Traiani, statua equestris ahenea eiusdem. Arcus Fabianus, unde Suburra incipit. Capitolum, & plurima alia celebrata, quæ longum esset, si quis omnia dissertaret.

R H O M A N V M F O R V M E T M A G N V M
O C T A V A R E G I O .

EXPLICATIO NONAE TABVLAE.

Nona Regio Circus Flaminius dicitur, quæ & Campum Martium, qui dicitur Magnus, complectitur, ad minoris differentiam, qui nunc S. Martinellus dicitur in Campo Martis, quæ à Meridie sumit exordium, & in Septentrionem finit. Circus Flaminius primo loco ponitur, qui nunc non est. Templum Herculis. Porticus Philippi nunc S. Maria in porticu dicitur. Carcer Claud. Decemviri, nunc S. Nicolaus in carcere Claudiano. Theatrum Marcelli, nunc Domus Sabella. Templum Iani. Theatrum Balbi & Porticus, siue Crypta, nunc Ponthea obscuræ. Porticus Seueri, nunc Ceura, quæ cernitur apud Iud. Plat. diruta. Theatrum Antonini Caracallæ, nunc Harenula. Campus Martis minor, nunc S. Martinellus, vti dictum fuit supra. Theatrum Pomp. & porticus, cuius ruinæ cernuntur è Campo floræ. Theatrum Aurel. Antonini, nunc nihil extat nisi ruinæ, vbi repertæ sunt illæ tredecim Personæ Marmoreæ Theatrales; quas Clemens Pon. Sept. emptitavit. Domus Ceioniorum siue Cromatiorum, nunc mons Iordanus, ab Iordano quodam Nursino prout nonnulli scripserunt, Theodos. Valent. & Gratiani Imp. Arcus, nunc non extat, sed vbi nunc signantur & cuduntur Numuli, illic fuerat Pons Hardianus. Hinc recurrimus ad porticum Agrippæ nunc Pelliciarum, Thermæ Agrippæ, quæ ab hoc porticu Pantheon vsque protenduntur, Pantheon nunc S. Maria rotunda, Thermæ Neronis, quæ postea Alexandri dictæ sunt, Circus Neronis siue Alexandri nunc Agon dicitur, templum Apollinis, nunc S. Apollinaris. Thermæ Hadriani, nunc S. Aloisius. Templum Sarapidis & Isidis, nunc Piaccia de Sarra, templum Antonini cum Columna cochlea, & triumphali statua in superna parte, vti in Columna Traiani, nunc ea Regio Columna dicitur, ab ea Scipionum fons, qui defluit in Tiberim ante S. Rochum. Campus Martis maior. Mansoleum Augusti, nunc Augusta, hic finit hæc Regio, quæ maxima est, cum duas, vti diximus, complectatur.

CIRCVS FLAMINIVS NONA REGIO.

OCCASVS

EXPLICATIO DECIMAE TABVLAE.

Decima Regio Palatium, siue Palatina dicitur, à Meridie auspicatur, & in Septentrionem protenditur, & vtrinque tam ab Ortu quam ab Occasu hæc continuit primaria. Casam Rhomi, siue Rhomuli. Matris Deum ædem. Apollinis ædem cum

Bibliotheca. Rhamnusiæ ædem. Pontapylon Iouis. Domum Augusti.

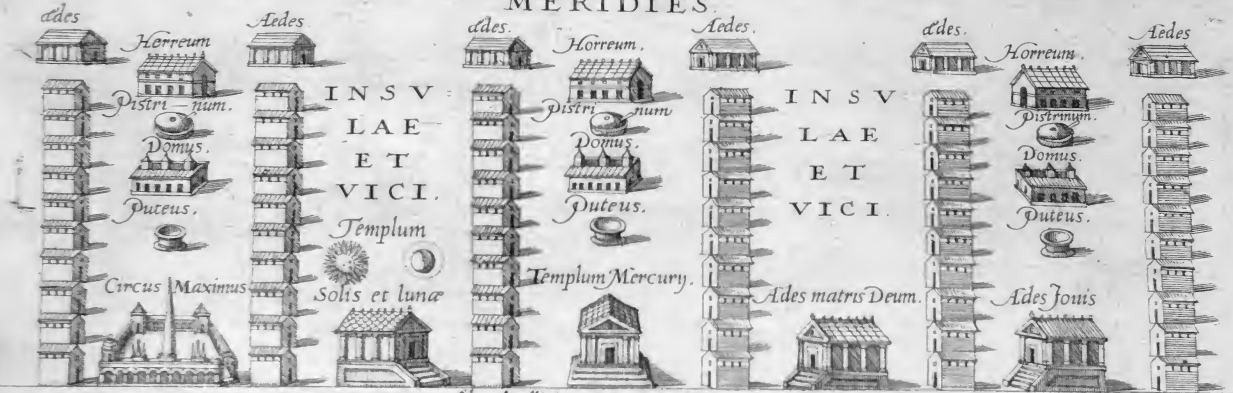
Domum Tiberij. Iouis ædem. Curiam veterem,

Auguralorium. Victoriæ Germanici. Sæptum Solis.

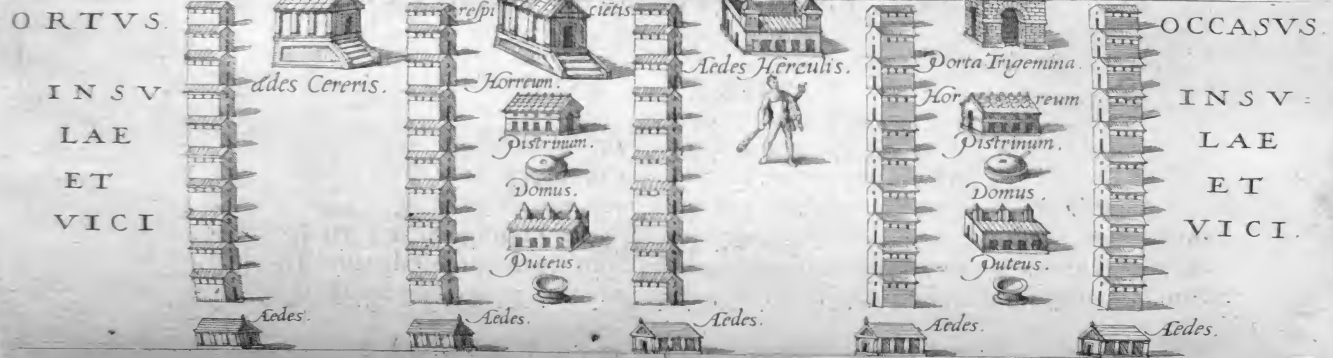
Seueri.

PALATIVM SIVE PALATINA DECIMA
REGIO.

MERIDIES

VIA CIRMAXIMA

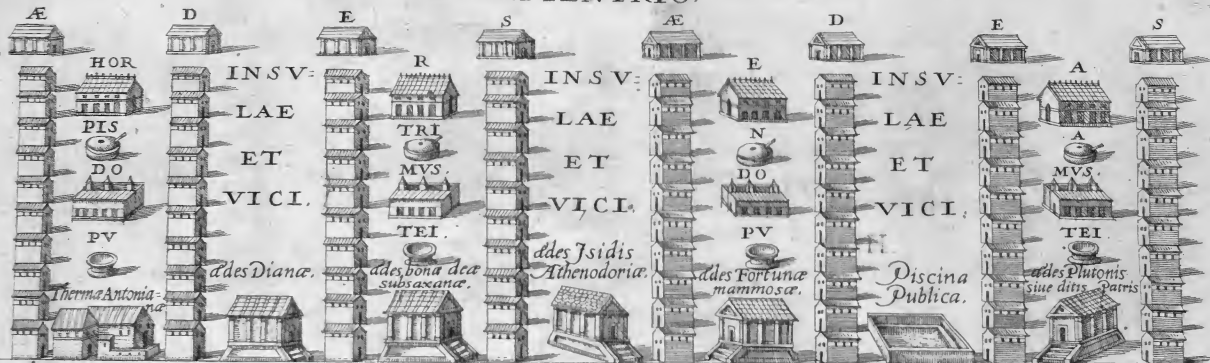
SEPTENTRIO

EXPLICATIO VNDECIMAE TABVLAE.

VNdecima Regio Circus Maximus dicitur. Ab Ortu incipit sub Palatini Montis radicibus, & ad portam Trigeminam, hoc est, S. Pauli tendit, per plana inter Auentinum Montem, & Tyberim, quæ hæc continuit: Solis Templum, & Lunæ Templum. Matris Deûm ædem. Iouis ædem. Cereris ædem. Apollinis cælum respicientis ædem. Herculis ædem. Ditis patris ædem. Portam Trigeminam.

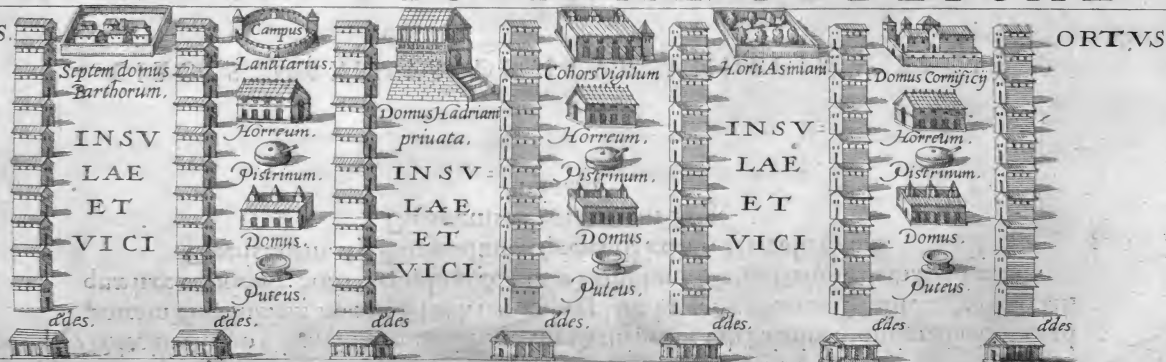
CIRCVS MAXIMVS DICITVR VNDECIMA REGIO.

SEPTENTRIO.

VIA NOVA PISCINAE PUBLICAE

OCCASVS.

MERIDIES.

EXPLICATIO DVODECIMAE TABVLAE.

DVodecima Regio, Piscina publica vocabatur, quæ quidem sinistrâ Portâ Capenâ ingressis occurrit, & ab Ortu incipit, tenditq; in Occasum vsq; sub Auentini montis radices, aliquantūq; ad Meridiem, & Septētrionem versus dilatabatur. Quæ hæc paucula principalia continuisse legitur. Veneris almæ Piscinam publicam. Fortunam mammosam. Isidem Athenodorum. Aedem Bonæ Deæ subfaxanæ, nunc S. Balbina. Dianæ ædem. Thermas Antonini Caracallæ, nunc Antonina dicuntur. Domos septem Parthorum, Hadriani priuata, Domum Chilonis. Domum Cornific, Campum lauatarium, Hortos. Asinianos.

DVODECIMA REGIO PISCINA PVBLICA DICTA.

ORTVS

VIA AVENTINI

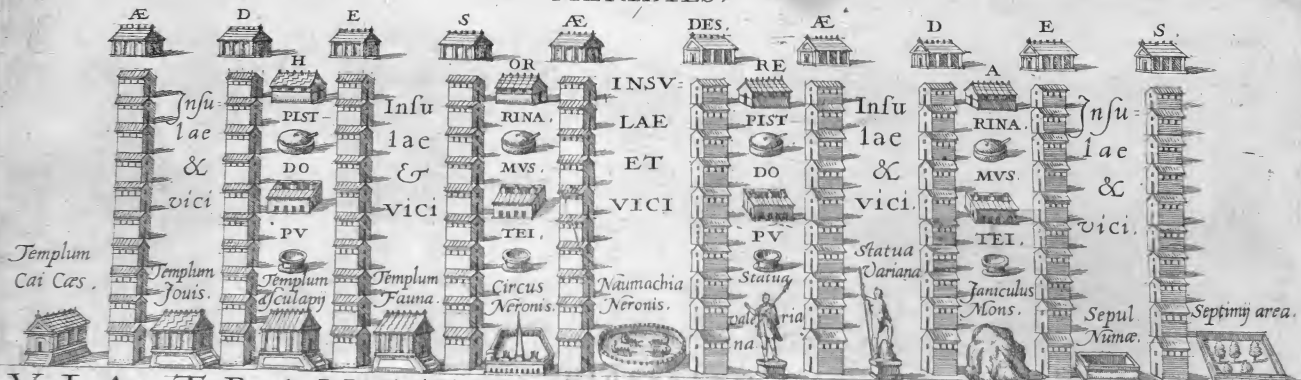

EXPLICATIO DECIMAE TERTIAE TABULAE.

Tertiadecima Regio dicebatur Aventinus, quæ quidem à Septentrione incipit & in Meridiem tendit. Hæcque potiora continuit. Armilistrum. Templum Dianæ. Templum Mineræ, nunc S. Sabina dicitur. Nymphæ atria, hoc est, fontes magnos ubi Nymphæ catino aquam spargunt. Thermas Varianas, siue Sirianas. Thermas Decianas. Mappam auream. Platea nona, Horrea Galbæ, Horrea Aniciana. Porticum Fabarium, Scholam Cassi, Forum Pistorum, Atrium Libertatis, Traiani Priuata.

REGIO TERTIADECIMA. AVENTINVS
DICEBATUR.

MERIDIES.

VIA TRANS TYBERINA ET VATICANA

EXPLICATIO DECIMAE QVARTAE TABVLAE.

Quartadecima Regio Transtyberina dicitur, quæ magna est, cum & Vaticanam complectatur, ab Ortūq; incipiat, & in Occasum tendat, & in Septentrionem reflectatur. Hæc q; de multis continuiffe dicatur, Caianum, hoc est, C. Principis Templum. Templum Iouis in Insula. Templum Aesculapij in eadem. Templum Fauni in eadem. Naumachiam Neronis. Statuam Valerianam. Statuam Varianam. Ianiculum. Numæ Sepulchrum. Septimi arcem. Septimi Thermas. Septimi Ianum. Hortos Getæ. Hortos Domitij. Vaticanū. Naumachiam C. Principis, & Neronis, vbi nunc S. Petrus est. Porticum Neronis. nunc suburbium, siue burgum S. Petri dicitur. Diui Pij Pyramidem, nunc Meta dicitur quam Alexander Pontifex Sextus diruit, ex Pauli Veneri Pontificis designatione, vti ex Castro Hadriani, siue S. Angeli Palatium vsq; viam dingeret. Quæ nunc Burgum nouum dicitur. Theatrum Diui Pij, cuius vestigia quædam in Vineto nescio cuius Argentarij Fabri, prata Quintia versus cernuntur, Thermas Diui Pij, vbi nunc surgit Palatium cum vineto Clementis Pontificis Septimi, Templum Hadriani, nunc S. Maria transeptina dicitur, Mausoleum Hadriani, nunc Castrum S. Angeli vocatur.

TRANSTYBERINA REGIO QVARTADECIMA.

C I R C I O V A T A F O R M A.

Circus Ouata forma erat, Cæli instar, cum septem Planetis. Obeliscus medio loco Solis insigne habebat: Metæ tres vtrinque pro reliquis sex Planetis erant; quas currendo quadrigæ circuibant. Erat autem locus amplissimus, vbi equestres cursus spectacula & certamina Rhomæ exhibebantur, & dicebatur Circus Maximus ad differentiam Circi Apollinaris, qui erat apud AEdem Apollinis; Circus maximus Tarquinij temporibus institutus teste Liuius lib. 3. Dec. 1. vbi ita scribit, Tum primum Circo qui Maximus dicitur, locus designatus: Loca diuisa patribus equitibusque, vbi spectacula sibi quisque faceret, fori appellati: Diuus Hieronymus à Romulo Circos primum institutos scribit, cuius hæc sunt verba: in Romanis vrbibus iam inde seruatur à Romulo, vt propter felicem Sabinarum raptum **C O N S O**, quasi Consiliorum **D E O**, quadrigæ septeno currant circuitu, & equos partis aduersæ fregisse victoria sit. Erant tres omnino Circi Romæ, 1. Armilustrum, 2. Circus Maximus, 3. Neronis. Forma Hippodromi ex Heliotropio Ouata datur: Agitatorum quatuor factiones celebrantur, Alba, Russata, Veneta, & Præssina. Certabatur in eo pernicietate equorum citra pugne simulacrum. Super Quadrigis leuioribus, equis quatuor perniciosissimis iunctis, stabant agitatores pueri puellæve omni cura in id edocti. Quæ spectacula Romanis olim erant longe celebratissima; quorum exemplar hic luculentum expressum subiicimus.

MERIDIES

OCCASVS

ORTVS

QVADRIGAE

CIRCVS

SEPTENTRIO

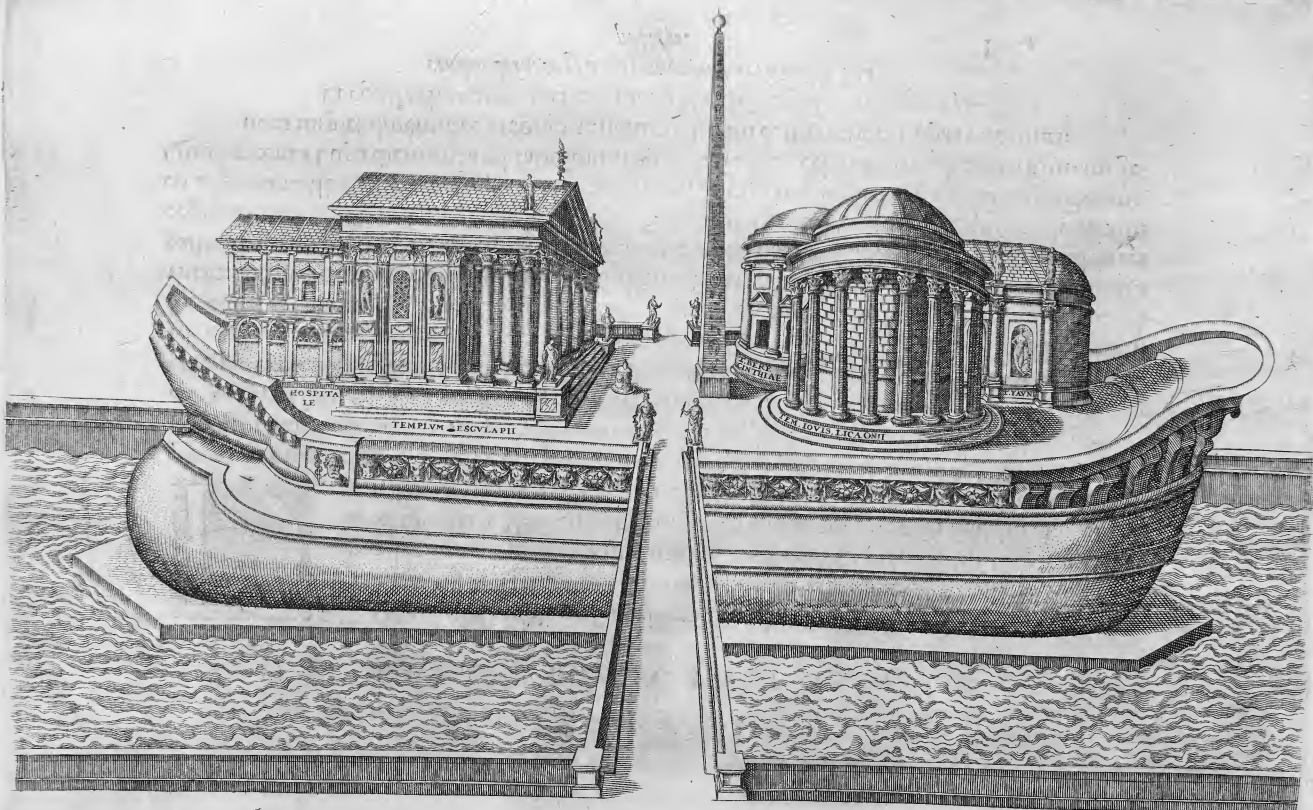
12

I N S V L A T Y B E R I N A .

Scenographia Insulæ Tyberinæ, quæ ab eo tempore esse cœpit, quo Roma Tarquinii pulsi sunt: iis enim Regiis opibus & potestate spoliatis, Romani ideo non quievere, sed cum tum in illorum agris essent segetes demessæ, eas execrabiles duxerunt, & maxima cum indignatione proiecerunt in Tyberim, fueruntque tantæ, ut in medio eius constiterint alueo, cum aqua etiam non multa deflueret, ibique Insula fortuito facta est ex illarum cum arena & aliis eiusmodi rebus congerie, quæ postea à Romanis perfecta & munita, Insula Iouis Lycaonii vocata est à templo, quod huic Deo in ea erat dicatum. Ob simulacrum deinde AEsculapii allatum ex Epidauro cum angue, & hoc loco positum, AEsculapio tota Insula consecrata est, & ob memoriam illius Manlii, quo Romam id simulacrum est deuectum, eadem Insula ex marmore & lapide Tiburtino ad modum navis est efformata. Fuerunt in ea tria insignia Tempia, vnum Iouis, alterum Iani, tertium AEsculapii, vna cum aliis ædificiis & domo Hospitali, pro his, qui infirma essent valetudine. Græca inscriptio superius posita reperta est in hac Insula eo loci, ubi nunc est
 Templum Diuo Bartholomæo
 sacrum.

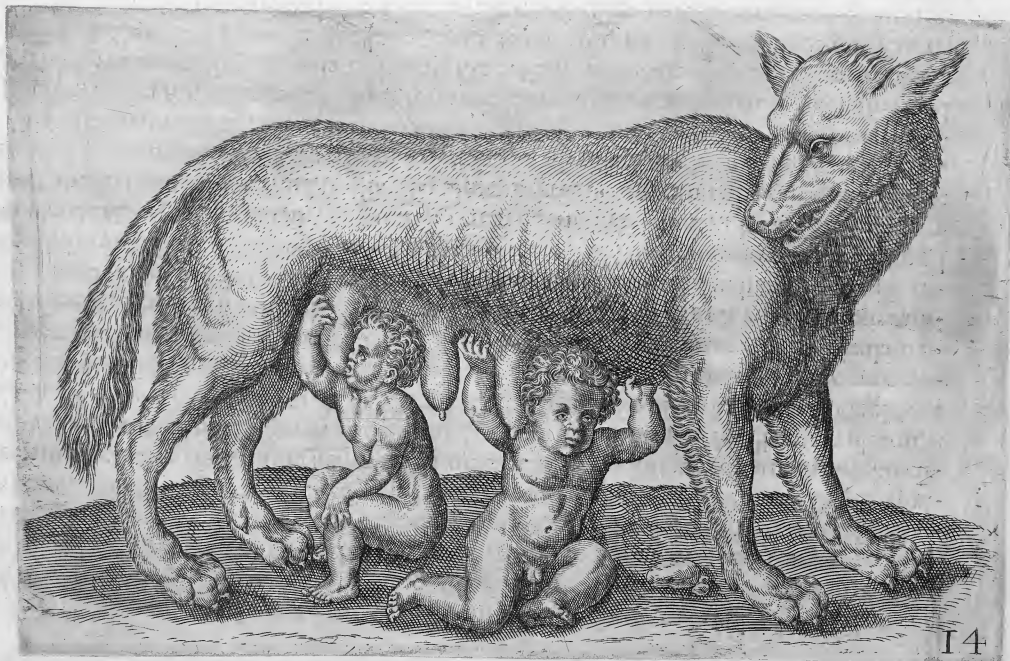

L V P A AE R E A C A P I T O L I N A .

E a neo Lupæ antiquissimo Simulacro , quod nostram adusque ætatem in Capito-
lio, ac ipsius S. P. Q. R. ædibus visitur, vna cum binis puerulis Romulo nempe ac
Remo, lac de illius mammis sugentibus, tum veteres, tum moderni scriptores con-
uenere. Qua de re Marlianus, testimonio quoque antiquorum suffultus lib. 2. cap.
9. cum de statuis, quæ in Capitolio sunt commemorasset; sic ait: In porticu interiori
prope aulam, æneum Lupæ est simulacrum, ex cuius vberibus pendent Romulus & Remus urbis
conditores. de hoc Cicero sic inquit, *tactus est etiam ille qui hanc urbem condidit Romulus, quem in-
auratum in Capitolio paruum & lactantem vberibus inhiantem fuisse meministi.* Huius simulacri
effigiem expressit Virg. & Cicero, quorum alter sic ait, lib. 9. *AEneidos: geminos huic vbera
circum Ludere pendentes pueros.* Alter verò, *Romulum etiam vberibus inhiantem.* Fuerunt autem
Romulus & Remus filii Rheæ Syluiæ & Martis, quos Amulius in Tyberim proiici & matrem
viuam infodi præcepit, sed ministri misericordiâ moti in ripam posuerunt, qui postea à Faustulo
pastore inuenti & ab Aca Laurentina vxore eius, quæ meretrix fuerat, sunt nutriti, ij iam adultiores
cognita causâ Amulium interfecerunt, auoque Numitori regnum restituerunt, quibus dum cum
eo angustum Albæ videretur imperium, recesserunt, & captatis auguriis V R B E M condiderunt.
Quod autem à Lupa dicuntur aliti, fabulosum figmentū est, ad celandum authorum Romani ge-
neris turpitudinem, nec incongrue fictum est, nam & meretrices Lupas vocamus:

Et constat hoc animal esse in tutela Martis. Verg. *Donec Regina sa-
cerdos Marte grauis geminam partu dabit Ilia
prolem.*

SEPULCRVM BACCHI.

Mirum cur adeo in nostram vsque ætatem hæc & scriptorum & vulgi opinio irrepperit, vt Beatæ Constantinæ, Magni Constantini filij sepulcrum, Bacchi sepulcrum vocitèr: Bacchus enim aut Semeles nunquam urbem Romam videre, nisi forte ea fuerit ratio, vt à maiori sumperint denominationem, & à Templo, quod ipsa antiquitas Baccho dicauerit, inde & sepulcrum ibi consistens Bacchi nominaretur, vel forte etiam ab ipsa sepulcri celatura sic dictum fuit, totum namque vuarum racemis pampinisque & paruulis Bacchis circumquaque extrinsecus insculptum conspicitur. Sed quid de hoc sit apud Marlianum videamus; Is lib. 5. cap. 25. de via Nomentanâ, & de Templo Bacchi agens, scribit in hæc verba: Viâ eâdem (Nomentanâ scilicet) ad secundum lapidem visitur Bacchi Templum sphæricâ formâ, cum columnis geminatis, in gyrumque ita dispositis, vt Templi testudinem sustineant: vbi vermiculato opere varia ornamenta cernuntur: ibique propheticum sepulcrum vitibus & vuis insculptis exornatum, quod vulgus Bacchi sepulcrum appellat. Hactenus Marlianus. Sed in huius sepulcri mentione illud non est prætereundum, quod Io. Baptista Platina, qui Vitas summorum Pontificum ad suam vsque ætatem conscripsit, in vita Pauli II. Veneti meminisse ait enim in hanc sententiam, quod cum is Pontifex forma & pulcritudine illius sepulturæ captus (plurimum enim antiquitatibus & celebrioribus monumentis delectari solitum fertur.) iussisset illud in urbem ad se asportari, ad id, cum itineri iam commissum esset, ac urbem aduheretur, quod sibi forte ad monumentum parare statuisset, statim nocte intempesta repente nunciatur Pontificem ab humanis decessisse; quod fuit in causa, vt Canonici, qui Regulares dicuntur, in S. Petri ad Vincula cœnobio degentes, quiq; SS. Agnetis & Constantiæ Ecclesiis præsident, eo vnde sublatum fuerat illud restituerent. Hoc de celeberrimo ac vetustissimo Sepulchro B. Constantiæ, quod vulgo Bacchi nominant, dictum satis sit; quodque prope Ecclesiam D. Agnetis Viâ Nomentanâ secundo ab urbe lapide, ac extra portam Piam, ad hanc nostram vsque ætatem, in Templo olim Bacchi, nunc vero S. Constantiæ dicato integrum videre licet.

ANTIQUI EX PORPHYRITE SARCOPHAGI IN BACCHI AD SECVNDVM AB VRBE VIA NOMENTANA LAPIDEM ut rudius propter marmoris duritiem vel artificis negligentiam vel seculi
 sane barbariem tum, in fronte, et a tergo tum dextro ac sinistro latere totidem, et isdem figuris insculpti, ita sepulcri Constantiæ Constantini Magni filii fama quamquam incerta vulgo
 moti.

P R I A P V S.

Riapus DEVS Hortorum credebatur, & Liberi patris & Nymphæ seu Veneris filius, quia vinum Venerem commouet. Cum enim Venus Bacchum amaret, cum eo cōcubuit, deinde in Indiam Baccho profecto concubuit cum Adonide. Postea illo ex India reuerso, coronam illi obuiam progrediens obtulit, eumque sic coronatum tanquam Sponsam sequi se iussit. ex quo cum concepisset in Lampfacum oppidum Helleſponti abiit, Iuno autem infensa illi ob Zelotypiam, manu vterum illius incantando tetigit, ex quo factum est, vt illa pareret filium, non modo præter omnes alios deformem, sed & ingenti pene præter modum de honestatum. cuius postea cum illā puderet, reliquit in vrbe Lampfaci à se reiectum, à quo Lampfacenus dictus est. Hunc deinde cum Lampfacenis mulieribus nimium gratus esset, à ciuibz eiectum ferunt, ob quam rem, cum nescio quo malo postea premerentur, templa eidem & sacra constituerunt, factus etiam Hortorum DEVS est. Immolabant ei Asinum, quod cum olim hic DEVS in festo magnæ matris Lothidem Nympham stuprare volens, intempestiuo Asini rugitu impeditus esset, vel quod mēbri magnitudine ab eo victus esset. Ithiphallos sacerdotes habebat, qui ebriorum personas gestantes coronabantur, & manicas habebant floreas siue purpureas, semialbisque tunicis utebantur, & subtili ad talos vsque tegebantur amiculo: cum silentio autem per porticum ingressi, vbi in mediam venēre saltationem, ad theatrum se conuertebant, dicentes, Recedite, DEO locum date; vult enim DEVS rectus sublimisque per medium incedere, hæc fere Athenæus. D. Augustinus de Ciuitate DEI inquit: Quid hoc dicam? cum ibi sit & Priapus, nimirum masculus, super cuius immanissimum & turpissimum fascinum sedere noua nupta iubebatur more honestissimo, & religiosissimo matronarum. Vide quæso quo cæcitatibus humanum ingenium prolabatur? cum vera DEI cognitio, verusq; cultus numinis negligitur. Eius ergo Priapieffem Romæ positam nos in appposito Schemate tibi exhibemus, vt quem fecunditatis prolisque generandæ DEVM veteres nimia impietate coluerint.

ANTIQUA SACRIFICIALIA INSTRUMENTA, ET VASA, EX ORDINE IN FIGURIS APPOSITO.

I. PRÆFERICVLVM.

PRÆFERICVLVM: à præfero dictum, vas fuit æneum sine ansâ, vt Festus ait, patens veluti peluis, quo ad sacrificia utebantur. Hactenus Festus. Verum vt mihi liceat secundum hodiernam consuetudinem existimare, hoc puto vas ad id fere fuisse, quod ætate nostra thuribulum esse videmus: nam & in eo ignem tulisse veteres crediderim, ideoque præibat, seu præferebatur, nam ignis cæteris elementis præstantiorem sedem retinet, ac cunctis præire videtur, in eoque diis adoleri thura solitos, vti nunc thuribulis summo veroque Deo adoletur, ac pari modo præfertur, dum proceditur.

II. SIMPVLM.

SIMPVLVM, seu Simpuuium, utroque enim modo scriptum inuenimus, fuit calix fictilis, quo vinum in sacrificiis libabatur, ita dictum à sumendo, quod eo vinum minutatim sumebant. de quo Plin lib. 35. cap. 12. sic scribit: In sacris quidem etiam inter has opes, non murrhinis crystallinisve, sed fictilibus prolibatur Simpuuiis. Apuleius autem catinum & Simpulum sacrificiis adhiberi solita ostendit his verbis: Paupertas Populo Romano imperium à primordio fundauit; proque eo in hodiernum diis immortalibus Simpulo & catino fictili sacrificat. Festus vero sic habet: Simpulum vas paruum non dissimile cyatho, quo vinum in sacrificiis libabatur. Vnde & mulieres rebus diuinis deditæ, simpulatrices dicuntur. Varro scribit vas esse minutatim fundens, in cuius locum successerit epichysis, id est, infundibulum. Vnde veteres res minutas nulliusque pretij simpularias appellabant. Atque de Simpuuio meminit Inuenal. Sat. 6.

*aut quis
Simpuium videre Numa, nigrumque (alij, priscumque) catinum.*

Sunt etiam qui velint simpullum gemino L. scribendum, ea forma qua ampullam dicimus. In simpulo aliquid facere prouerbij speciem habet, Cic. de leg. excitabat enim in simpulo, vt dicitur Gratius quos, &c.

III. CANDELABRVM.

CANDELABRVM notæ est significationis: est enim in quo candelæ figuntur, Cic. in Verr. act. 6. lectos æratos, & candelabra aenea. Verr. Candelabra à candela dicuntur, in his enim funiculi ar dentes figebantur, &c. Saluator & Dominus noster candelabri pariter meminit Matth. cap. 5. sic dicens: neque accendunt lucernam, & ponunt eam sub modio, sed super candelabrum, vt luceat omnibus qui in domo sunt. Variæ etiam fuerunt candelabri formæ; vt ex antiquis marmoribus patet: nam & in arcu Titi Imperatoris prope templū pacis insculptum est ~~in hoc est~~ hoc est, septem luminarium quod aureum Salomon Rex Iude in templo summi Dei constituit, vt est in Exodi cap. 37. fecit candelabrum de auro purissimo, &c. quodque ipse Titus Imperator de bellatis Hierosolymis, quæ à ditione Pop. Rom. defecerant, interpretiosiora quæ in Salomonis templo inuenit, candelabrum & arcam fœderis quæ in eius arcu sunt insculpta, Romam triumphans inuexit, aliæ candelabri formæ in posteriori parte porticus Antonini & Faustine, & alibi multis in locis visuntur.

IIII. MALLEVS.

MALLEVS seu ligneus, siue ferreus fuerit, instrumentum fuit ad boues ante aras Deorum olim percutiendos: sicuti & hodie ligneo ad eundem effectum lanijuntur, nempe ad boues similiter sternendos, hic vna cum securi à sacrificulo seu ab vno ex victimariis gestabatur: atque coronatis victimarum capitibus (teste Plin. libro 16. cap. 4. in his verbis: Postea Deorum honori sacrificantes sumpserē, victimis simul coronatis) malleo primum ante aram percutiebant: deinde securi ceruix abscindebatur: tum ad euiscerationem, & exta rimanda, captandaque auspicia, procedebant. Sed hætenus de malleo.

IIII. SECVRIS.

SECVRIS autem à secando dicta videtur: hoc instrumento olim ad varios effectus vsi sunt veteres; nam & ad ligna secanda, & etiam ad bellum; Virg. lib. 11.

— eratam quatiens Tarpeia securim.

Vsi sunt pariter ad fontes puniendos, quique à magistratibus capite plectendi erant, securi percutiebantur. Cic. 3. Verr. Agunt cum præcipitem pœnæ ciuium Romanorum, quos partim securi percussit, partim in vinculis necauit. Et Virg. 6. AEncid.

Consulū imperium hic primus sauasque secures
Accipiet.

Et Lucan. lib. 7.

Pacificas sauas tremuit Catilina secures.

Huius instrumenti inuentrix fuit Penthesilea Amazon, teste Plin. lib. 7. cap. 56. Vnde & Amazones, securigeræ à Poëtis dictæ sunt. Secures item Magistratuum insignia erant, virgarum fasciculo loro illigatæ. Cic. 6. Verr. Quamobrem fasces Prætoribus præferuntur, cur secures datæ? Secures demum, ut in nostram sententiam veniamus, licet grandiores, erant ad victimarum carnes secandas diuidendasque prout libebat sacrificolis, victimariis, & id genus hominibus, qui sacrificiis antiquorū præerant. Hodie Lanii in Vrbe magno latoque cultro ad carnes diuidendas vtuntur, quem spatagium vocant.

V. SECESPITA.

SECESPITA interprete Festo, culter est ferreus oblongus manubrio eburneo, rotundo, solido, vincto ad capulum argento, auroque fixo, clauis æneis, ære cyprio, quo Flamines, Flaminicæ virgines, Pontificesque ad sacrificia utebantur, à secando sic dicta; eadem alias dicitur, qua in sacratio vtuntur: sacraria namque in templis reticulo æneo olim sepiebantur, in quo turbæ relictæ sunt, per quas manibus sacra tangere licet; est hoc in templo Bonæ deæ, sed & aliis in locis, & sunt velut repagula

repagula quædam, ita Secespitæ dicuntur duobus modis. Sueton. in Tyber. nam & inter Pontifices sacrificanti simul, pro Secespita, plumbeum cultrum subiiciendum curauit. Idem alibi: Secespitam alii securim, alii dolabram æneam, alii cultellum putant:

VI. PATERA.

PATERA fuit poculi genus latum ac patens, de quo Virg. 1. AEneid.

— *impiger hausit.
Spumantem pateram, &c.*

Cic. 6. Varr. ait: Patera, qua mulieres ad res diuinas vterentur. Macrobius vero Saturnal. lib. 5. cap. 21. de poculorum generibus loquens, cum de carchesiis loquutus fuisset, sic infert de Patera: Sed Plautus insuetum nomen reliquit, aitque in fabula Amphytrione pateram datam, cum longe vtriusq; poculi figura diuersa sit. Patera enim, vt & ipsum nomen indicio est, planum ac patens est, carchesium vero procerum, & circa mediam partem compressum, ansatum mediocriter, ansis à summo ad infimum pertingentibus. & prosequitur: Asclepiades autem vir inter Græcos apprimedoctus, ac diligens; carchesia à nauali re existimat dicta. Ait enim: naualis veli partem inferiorem, Pateram vocari: at circa mediam ferme partem *τραχηλός* dici, summam vero partem carchesium nominari; & inde diffundi in vtrumque veli latus, eaque cornua vocantur, &c. Virgil. autem ostendens; pateris libare Ioui solitum, sic infert:

Tum pateras libate Ioui, &c.

Sed hætenus de patera.

VII. DISCUS.

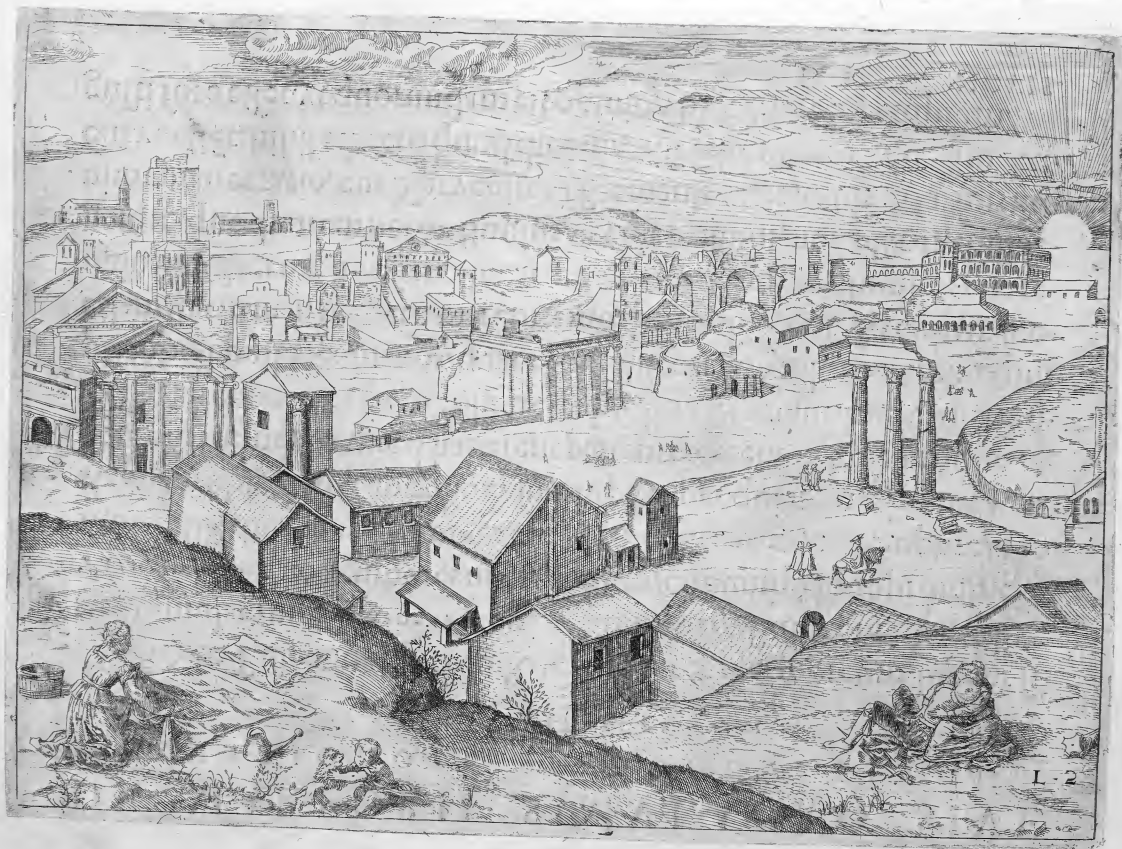
DISCUS, teste Iulio Polluce, vas latum est ad portandas carnes aptum, forte lánx, Cic. de Orat.: Quorum auditores discum audire malunt, quam philosophum. hoc in sacris vtebantur veteres, seu ad exta introspicienda, siue ad colligendum sanguinem, quem vna cum vino aris infundebant, postquam diis delibassent.

DE FORO ROMANO, COMITIO ET CAR- CERE TVLLIANO.

Romanum forum, quod & Latium appellauit Statius, à radicibus Capitoli producebatur, secundum longitudinem, vsque ad ecclesiam S. Mariæ Nouæ, vt testatur Dionys. memorans Valerium in colle imminente foro domum habuisse, cumque supra demonstratum sit domum hanc in Velia fuisse, è regione eiusdem Ecclesiæ, fuit necesse forum eousque peruenisse, quo ei immineret; ab origine autem Urbis angustiores fines habuisse opinamur. Nam cum Plinius narret, Curtium ab arce decurrisse, egisseque Romanos effusos, toto, quantum forum est spacium, vsque ad portam Palatii, visumque sit Romulum Iouis Statoris Templum, in radice Palatini montis, vbi exercitum firmauerat, posuisse, satis coniectum, forum ipsum non vltra primos radices eiusdem montis terminos habuisse. Multis vero post annis ampliavit Augustus teste Suetonio. Comitium vero erat foro iunctum, vel potius ipsius fori pars à prædicta porta ad eandem Diuæ Mariæ ecclesiam. At priusquam de eo agamus, quæ in foro erant videndum est.

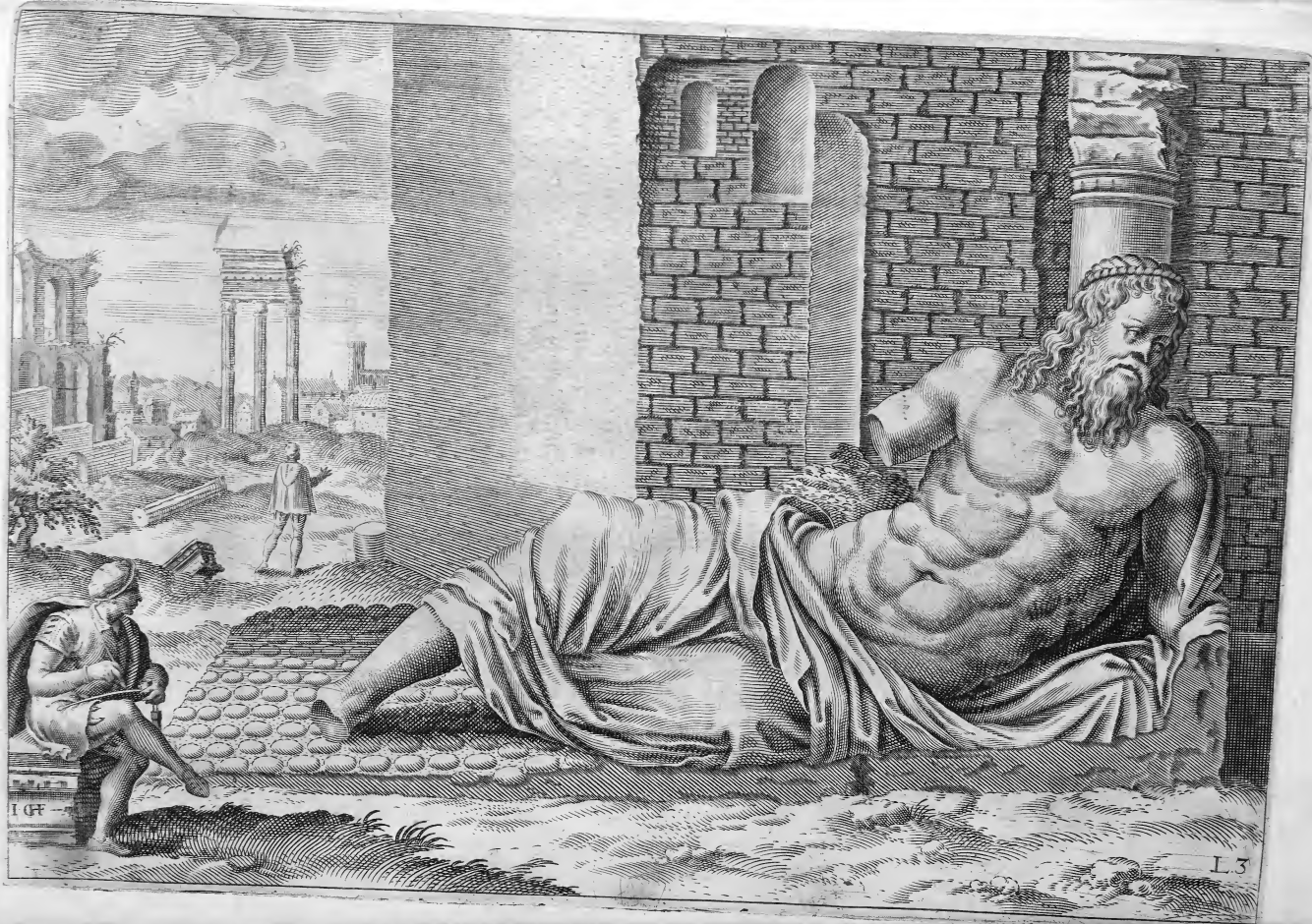
CARCER TVLLIANVS

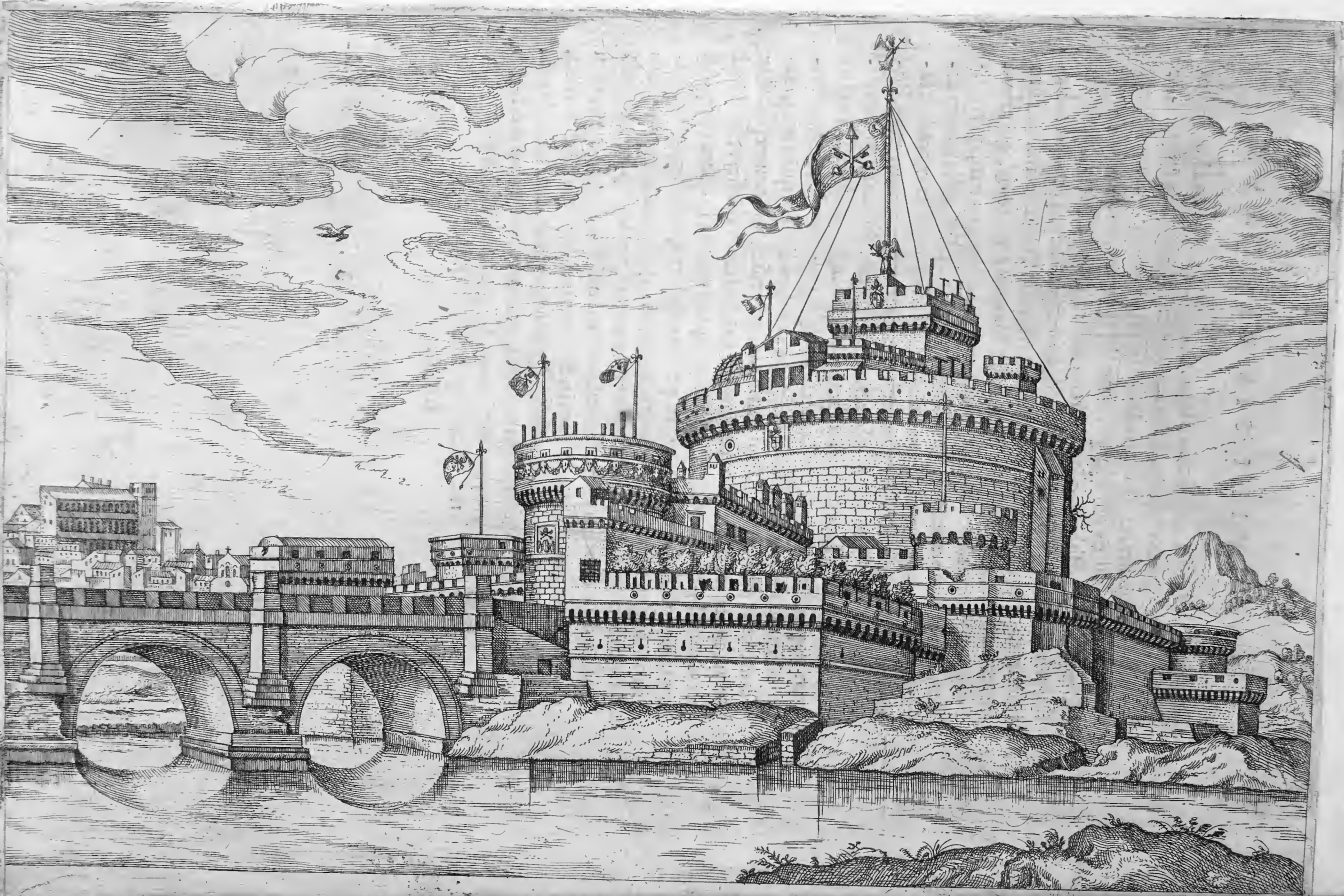
In radice Capitoli, qua parte mons ipse ortum brumalem spectat, Carcerem ædificasse Ancum Martium sic docet Liuius: Fecit carcerem media Vrbe, imminente foro, ad terrorem crescentis audaciæ. Partem deinde addidit Tullius, cui Tulliano nomen imposuit, de quo Calp. Flaccus ita scribit: Video Carcerem publicum, saxi ingentibus structum, angustis foratissimis stridor excitat, exanimantur, & alienum supplicium spectando suum discunt: sonant verbera intus, recusantibus spurca mancus carnificis ingeritur, sed & ianitor inexorabilis pectore, qui flêre matre siccos tenet oculos, illuuiæ corpus exasperat, manus cathenæ premunt. Describitur perbelle etiam à Salustio hoc modo: Est locus in Carcere quod Tullianum appellatur. vbi paulo descenderis, depressus ad læuam circiter XX. pedes, cum muniunt vndique parietes, atque insuper Camera lapideis fornicibus iuncta, sed inculsa tenebris & odore fædo, atque terribilis eius facies. Vnde autem dicatur, hæc declarant Var. verba: Carcer à coercendo, quod exire prohibentur in hoc pars, quæ sub terra Tullianum, ideo quod additum à Tullio rege, quod Syraculis, vbi hac de causa custodiuntur, vocantur Lathomie. Lathomiæ enim est græcum, & maxime à Syracusanis, qui Lathomias & appellant & habent, ad instar Carceris, ex quibus locis excisi sunt lapides, ad extruendam Urbem, auth. Sex. Pop. Cice. septima actione in Verrem; Lathomias, inquit, Syracusanas omnes audistis, plerique nostis, opus est ingens, magnificum, Regum & Tyrannorum, totum est è Saxo in mirandam altitudinem depressum & multorum operis penitus excitum, nihil tam clausum ad exitus, nihil tam septum vndique, nihil tam tutum ad custodias, nec fieri nec cogitari potest. Sen. Sabinum in Lathomias fuisse damnatum tradit: Liuius vero principes A Etolorum tres & quadraginta; inter quos Democritus & frater eius erant, Romam à Marco Attilio deductos, in Lathomiasque coniectos. Erat autem Tullianum sicut hodie videmus duplex superior & inferior Camera: Superiori extat adhuc foramen spiraculi causa additum, vt retulit Flaccus. Locus nunc Diuo Petro, cognomento est dicatus.

DE MARFORII SIMVLACRO, SIVE
PANARIO IOVE, SIVE RHENI FLVM-
NIS SIMVLACRO.

ANte Tullianum, in foro Romano iacet marmoreum ingens si-
mulacrum MARFORIVM vocitatum, quem Pistorum Deum siue
Panarium Iovem, quod tumores instar panum, circumquaque promineāt,
multi esse affirmant. Nam, vt author est Lactantius, eo tempore quo
Romani obsessi in Capitolio erant, Iupiter per quietem admonuit, vt
ex omni frumento, quod haberent panem facerent, in hostiumque ca-
strajactarent: eoque facto, soluta est obsidio, desperantibus Gallis ino-
pia subigi posse Romanos, quare Ioui Pistori non solum aram, verum
etiam statuam in perpetuam rei memoriam posuerunt. At cum in sco-
pulo simulacrum hoc sit collocatum, RHENI Germiniae fluminis esse te-
nemus; quod autem sit *Nar* fluuius, vt vult Fuluius, non placet; nulla e-
nim appareat ratio, cur Nar veniret à Romanis excitandus. Marforium
cur vocitēt, nihil est certi quod dicatur, nisi velimus ex eo, quod in Au-
gusti foro esset, vt quorundam est opinio, vbi & Martis Templum.

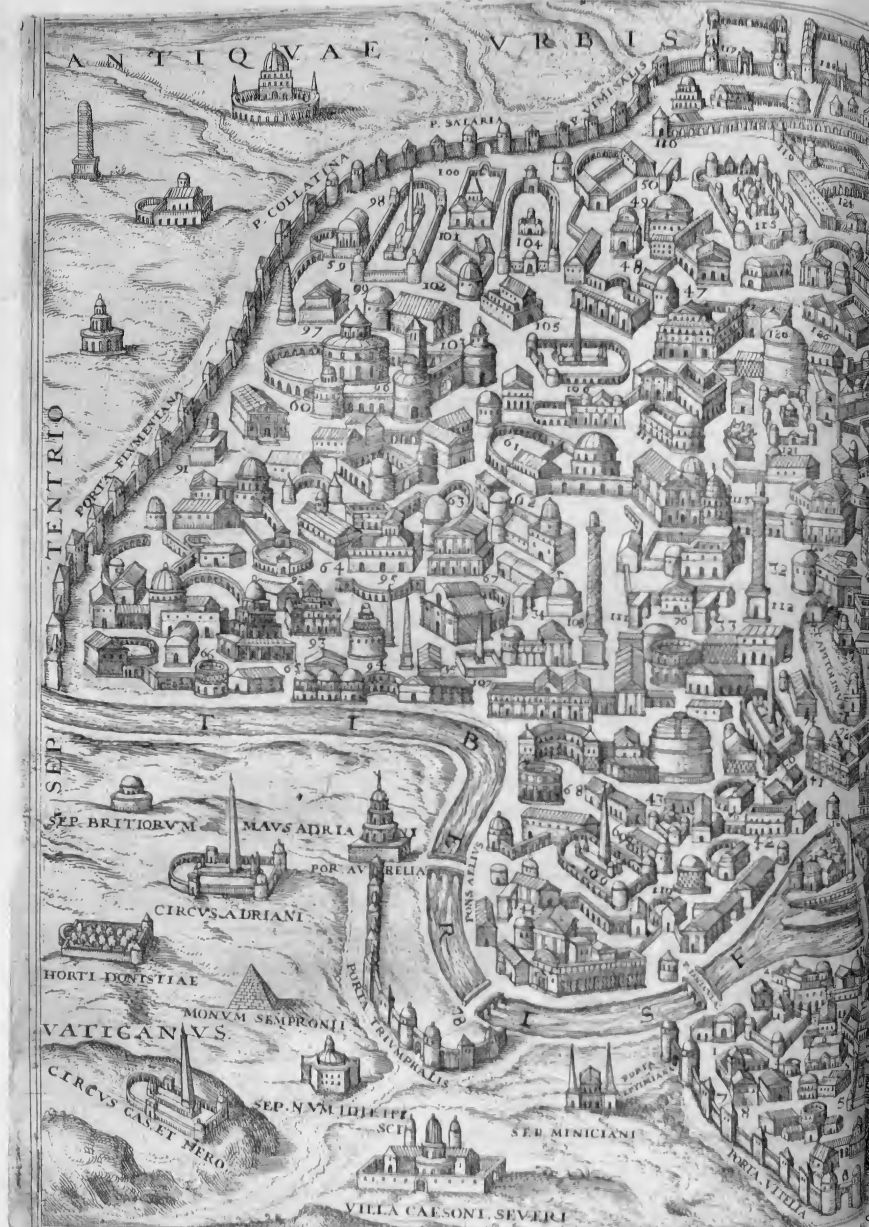

ANTIQUAE VRBIS RO- MAE IMAGO.

TER maxima illa longeque florentissima vrbs Roma, quā paulo prius ob oculos positā spectandāque tibi o amice Lector exhibuimus, ea haud aliā formā aliaue specie sub Nerone Imp. conspiciēbatur, tum cū ab ipso illo humanæ naturæ monstro ex parte incensa in cineres consideret, adhuc intestinīs bellis atque exterorum incursionibus postea magis magisque conquassata collaberetur, mœnibus circumquaque dirutis, arcibus, propugnaculis, turribusque demolitis, & magna eius parte quæ intra pomeria esset, desolata; ædificijs tamen magnificentioribus interioribusque fartis tectis subsistentibus. Rebus itaque demum compositis, vrbs ipsa restaurari muniri que cœpta, sed forma non ita accuratā, ut ante, quin nec ordinato aliquo concinnioreue schemate, sed temere nunc hac nunc illac angulis excurrentibus, reflectentibusque, prout impense & operæ tum ferebant, qualem in sequenti efformatione expressam conspicerē erit: in qua magnam campi partem, & magnificæ-dificia complura extra Vrbis mœnia neglecta desolataque vides, ambitu Vrbis nimirum iam multo cōtractione, mœnibusque ut dictum fuit, arctioribus, quemadmodum in ipsa delineatione effigiata ea LECTORI in conspectum adducemus.

1 Theatridium.	17 Campus Brittanus.	33 Arcus Marci V.	49 Insula Deciorum.	61 Faustisula felix.
2 Thermae Senecianæ.	18 Vicus Centori.	34 Arcus nouus.	50 Vicus Salustianus.	62 Sep. Saeliani.
3 Fauonia.	19 Nauualium.	35 Horologium.	51 Domus Gordiani.	63 Equiria.
4 Hercules Cubanus.	20 Arcus L. Veri.	36 Templum Iouis Petetrij.	52 Dieta Alexandri Aug.	64 Basilica Alex. Seueri.
5 Domus Domitij nigri.	21 Arcus Traiani.	37 Templum Iouis Capitolini.	53 Sep. Aufidianorum.	65 Basilica Marcani.
6 Vicus Lacine strati.	22 Arcus Drusi Neronis.	38 Arcus Seueri Boazij.	54 Colonus vigilum.	66 Ther. Alexandrinæ.
7 Æmilia.	23 Templum Apollinis.	39 Arcus Iani Quadrifrontis.	55 Calturnus vigilum.	67 Athilium.
8 Ianus Septimilianus.	24 Templum Iunonis Regiæ.	40 A. Circus Flaminius.	56 Domus Mecænatius.	68 Poeta Cæciliæ.
9 Vicus Salutaris.	25 Ther. Traiani.	41 Th. lapideum.	57 Domus Titianus.	69 Templ. pietatis.
10 Vicus Itanæ Valeriae.	26 Templum Bonæ Dex.	42 Th. Balbi.	58 Domus Seueri.	70 Minutius Antonini.
11 Aqua Sabatina.	27 Templum Lunæ.	43 Ther. M. Agrippæ.	59 Ambul. horti Salustij.	71 Templ. Spei.
12 Cæstra I. edificiorum.	28 Templum Dianæ.	44 Arcus Arcadij & Honorij.	60 Temp. A. Iulij.	72 Atraneatium.
13 Vicus Palliani maioris.	29 Calturnum Annionis veter.	45 Sep. C. C. celi.	61 Septia Centuriata.	73 Pons Triumphalis.
14 Insula Sæmiani.	30 Pons L. Collianus.	46 Templum Iulij.	62 Septia Cæstrata.	

97 T. Fortunaz.	113 Temp. Solis.	129 Templ. Pacis.	145 Septizonium Seueri.	161 Amph. Caltrenf.
98 Infula Metidij.	114 Temp. Quirini.	130 Arcus Tiri.	146 Ter. Philippi.	162 Circus Caltrenf.
99 Circus Salutiij.	115 Thermae Diocletiani.	131 Arcus Septimij.	147 Ludus Magnus.	163 Villa Reduccorum.
100 Antroni.	116 Aqua Martia.	132 A. des Veneris placidæ.	148 Ludus Gallicus.	164 Sep. Acilan.
101 Horti Salustij.	117 Caltrum Pictorium.	133 Th. Olympiadis.	149 T. Minervæ Medicæ.	165 A. des Lauerianij.
102 Temp. Fidel.	118 Viuarium.	134 Horti Mecenatis.	150 Ludus maritimus.	166 Sep. Deciorum.
103 Temp. Minervæ Flavianæ.	119 Aggeres Tarquinij.	135 Arc. Constantini.	151 T. Divij Claudij.	167 A. des Minervæ.
104 Tarquinij Montani.	120 Templum Serapis.	136 Forum Boarium.	152 Atrium libertatis.	168 Ter. Seuerianæ.
105 Temp. Floræ.	121 Thermae Constantini.	137 Templ. Junonis Lucinæ.	153 Tem. Spei vetus.	
106 Circus Floræ.	122 Templ. A. Fulapij.	138 Ludus Dacicus.	154 Domus Laterani.	
107 Vitrinum.	123 Theatrum Marcelli.	139 Meta Sudans.	155 Arcus Celimontanus.	
108 Col. Antonini.	124 Aqua Julia.	140 Atrium Augusti.	156 Calstra peregrina.	
109 Circus Agonalis.	125 Sacellum Dæi Veniz.	141 Arcus Galieni.	157 Horti Palatinij.	
110 Temp. Pompeij.	126 Temp. Iouis.	142 Ter. Traianæ.	158 Ter. Commodi.	
111 Arcus Cornelian.	127 A. des Juliae Fortunæ.	143 Ter. Traianæ.		

Theodor. de Bry.

ANCLAPRIS teste Festo, fuit mensa ministeriis diuinis apta, qui ait, Vasa quoque ænea quibus sacerdotes vtuntur Anclabria appellari; subdens Anclare [seu vt alii malunt Antlare] à Græco ἀντλᾶ descendit, (quod haurire significat) Liuius: Florem anclabant liberi ex carchesiis. Hactenus Fest. Sunt autem, vt supra tetigimus, qui putent Antlabra ἀντλᾶν, hoc est ab hauriendo, dici. nam ex vasis quæ in ipsa Anclabri imponebant, vinum inde hauriebant: hac etiam (vt opino) mensa veteres diis dapes delibandas parare solitos fuisse crediderim, quæ ideo mensa dicta est teste M. Varro-
ne, quasi sit μέσα, eo quod inter duos poneretur, de qua Virg. lib. 1. Aeneid. sic habet:

Pars epulis onerant mensas, &c.

Duo autem fuerunt apud Romanos pretiosissima mensarum genera, Citrea, & Acerna, sic dicta à genere lignorum, de quibus siebant. Martial. libro 1. 4. Epigram. 5. Ouid. 11. Metamor.

*Hunc pede conuulso mensa Pellaus acerna
Strauit humi.*

Cic. 6. Verr. mensam citream à Lutadio abstulisti. Horat. 1. Serm. Sat. 3.

Modo fit mensa tripes, &c.

Quandoque ponitur pro prandio, vel cœna, Iuuenal. Sat. 1.

— *una comedunt patrimonia mensa.*

Vnde & primæ & secundæ mensæ, id est primi & secundi cibi, vulgus Introitum, & exitum mensæ appellat, seu primos, vel secundos intermissus. Ouid. de Nuce: Poma cadunt mensis non interdicta secundis. intelligens de lege Licinia, quæ à P. Licinio Crasso diuite lata est, cuius summa erat, vt Calendis, Nonis, Nundinis liceret cuique in dies singulos duntaxat tringenta asses edendi causa consumere, cæteris vero diebus ne amplius apponeretur, quam carnis aridæ pondo tria, & salsa-mentoribus libra, & quod ex terra, vite, arboreve natum esset: atque hinc habetur huius versus Ouidiani sensus. Erat pariter & lex Orchia, ab Orchio Tribuno plebis de Senatus sententia lata, qua conuiuarum numerus præscribatur: iubebarque vt patentibus ianuis cœnaretur, quo obseruatio eius videri posset. Cic. ad Atti. lib. 14. secundam mensam dixit numero singulari: Hæc (inquit) ad te

ad te scripsi apposita secunda mensa. Accipitur etiam mensa pro abaco numulariorum, quemadmodum apud Græcos; unde & ipsi numularii à Cicerone Mensarii vocantur, quos Græci *μεσηρι* vocant (vulgus nostri temporis bancheriolas, seu bacherottos, ab ipsis pariter mensis, quas banchas seu banchos appellant) Cic. in Pis. stipendium militibus, mensis palam propositis, numeratum. Ponitur quandoq; pro disco, siue quadra, qua utimur in mensa ad epulas in frustula concidendas. Virg. 7. Aeneid.

Accisis coget dapibus consumere mensas.

Antiqui mensam vasorum quadratam habuerunt. vocaueruntq; Vnarium: de quo vide Varr. Fuit & mensa vinaria rotunda nomine Cylibantum *ἀπὸ τῆς κύλλινος*, sic enim Græci calicem vocant. Altera erat quadrata, vna columella subnixa, cartibulum vocatur. Auctor idem Varr. de ling. lat. Sed ut de mensa ad sacrificia peragenda nonnulla astruamus, de ea sic Festus ait: Mensæ in ædibus sacris ararum vicem obtinent, quia legibus earum omnium sacræ quoq; mensæ sunt, ut velut in aram, vel in puluinis loco sint. Privati quoq; in primis ipsis locis habere solent, ubi sacras habituri sint, cuius modo est parentatio non sacrificium. Hactenus Festus de sacra mensa: sed si quis plura de hac re scire velit, legat Scaligeri Annotationes, seu castigationes in Festum eod. verbo.

IX. DOLABRVM.

DOLABRVM, ut ex forma patet: (nam nullibi hoc me alias legisse fateor) fuit culter grandior, futorio perquam similis, quo olim reor in sacrificiis veteres uti fuisse solitos, ad hostias & victimas deglubendas, postquam malleo hæ percussæ, & iugulatæ essent, à quo forte nomen sumpserit, seu potius à dolando, hoc est ab æquandis partibus carniū, quæ aris imponebantur diis immolandarum, sumpta metaphora à dolabra, quæ Fabri lignarii est instrumentum, quo ligna dolantur, seu expoliuntur, quanquam & rusticum itidem sit instrumentum, cuius Columella lib. 3. meminit his verbis: Quæ falce amputari non possunt, acuta dolabra abradito. Est & eius diminutivum dolabella, de qua idem auctor lib. 5. sic infert: Circa crus dolabella dimouenda est terra, &c. Plutarchus vero in vita Tiberii & Caii Gracchorum, de dolore, quod genus est gladii, sic meminit: ille ve-

ad te scripsi apposita secunda mensa. Accipitur etiam mensa pro abaco numulariorum, quemadmodum apud Græcos; unde & ipsi numularii à Cicerone Mensarii vocantur, quos Græci *μεσηριαι* vocant (vulgo nostri temporis bancheriolo, seu bacherottos, ab ipsis pariter mensis, quas banchas seu banchos appellant) Cic. in Pis. stipendium militibus, mensis palam propositis, numeratum. Ponitur quandoq; pro disco, siue quadra, qua utimur in mensa ad epulas in frustula concidendas. Virg. 7. Aeneid.

Accisis coget dapibus consumere mensas.

Antiqui mensam vasorum quadratam habuerunt. vocaueruntq; Vnarium: de quo vide Varr. Fuit & mensa vinaria rotunda nomine Cylibantum *ἀπὸ τῆς κύλλινος*, sic enim Græci calicem vocant. Altera erat quadrata, vna columella subnixa, cartibulum vocatur. Auctor idem Varr. de ling. lat. Sed ut de mensa ad sacrificia peragenda nonnulla astruamus, de ea sic Festus ait: Mensæ in ædibus sacris ararum vicem obtinent, quia legibus earum omnium sacræ quoq; mensæ sunt, ut velut in aram, vel in puluinis loco sint. Privati quoq; in primis ipsis locis habere solent, ubi sacras habituri sint, cuius modo est parentatio non sacrificium. Hactenus Festus de sacra mensa: sed si quis plura de hac re scire velit, legat Scaligeri Annotationes, seu castigationes in Festum eod. verbo.

IX. DOLABRVM.

DOLABRVM, ut ex forma patet: (nam nullibi hoc me alias legisse fateor) fuit culter grandior, futorio perquam similis, quo olim reor in sacrificiis veteres uti fuisse solitos, ad hostias & victimas deglubendas, postquam malleo hæ percussæ, & iugulatæ essent, à quo forte nomen sumpserit, seu potius à dolando, hoc est ab æquandis partibus carniū, quæ aris imponebantur diis immolandarum, sumpta metaphora à dolabra, quæ Fabrilignarii est instrumentum, quo ligna dolantur, seu expoliuntur, quanquam & rusticum itidem sit instrumentum, cuius Columella lib. 3. meminit his verbis: Quæ falce amputari non possunt, acuta dolabra abradito. Est & eius diminutivum dolabella, de qua idem auctor lib. 5. sic infert: Circa crus dolabella dimouenda est terra, &c. Plutarchus vero in vita Tiberii & Caii Gracchorum, de dolore, quod genus est gladii, sic meminit: ille ve-

		
CANDELABRVM	SIMPVLVM	PRÆFERICVLVM
		
PATERA	SECESPITA	MALEVS, SECVRIS
		
DOLABRVM	ANCLAPRIS	DISCVS
		
VLLA	ACERRA	VAGINA

NOVISSIMAE VRBIS RO-
MAE PERFECTA
IMAGO.

Xhibuimus haëtenus quatuor Vrbis Romę Ty-
pographias, quarum prima quatuor portarum,
secunda octo, tertia sedecim, quarta triginta
quatuor idque priscis temporibus diuersisque
conditoribus restauratoribusque extitit; addi-
dimus & quintam eius imaginem, qualis nimirum antiqua
illa Roma post tot ruinas & excidia erat, maiorum nostrorum
seculo. Nunc vero **S E X T A** hanc nouam & perfectam imagi-
nem Vrbis subiicimus, quę eam eius faciem repręsentat quam
hac ætate referre conspicitur, Cuius ambitus tredecim millia
passuum non excedit. Turres ipsorum murorum tercentum &
sexaginta numerantur, quarum multę sunt collapsę, mul-
tę ita vetustate corrosę vt indies ruinam minentur. Quę por-
ro notanda veniunt, eę in Topographia Lectori abunde de-
clarata sunt, qui & studium & curam nostram boni
consulet tum hic tum per opus
vniuersum.

Castellum

A^o. CHRI. CCCCXII. KL. APR. ALARICVS
GOTTHORVM, REX, ROMAM OCCVPAT, ET
MAXIMAM, EIVS. PARTEM, INCENDIO, DEVAS-
TATAM. DESTRVIT.

A^o CHRI. CL. D. XXVII. PRID. KL MAY. ROMA
A DVCE BORBONIO CAPTA PAPA CVM
CARDINALIBVS, SVIS IN EXTREMAS
ANGVSTIAS REDACTVS FVIT.

M

DE MOLE HADRIANI ET PRATIS
QVINTIIS.

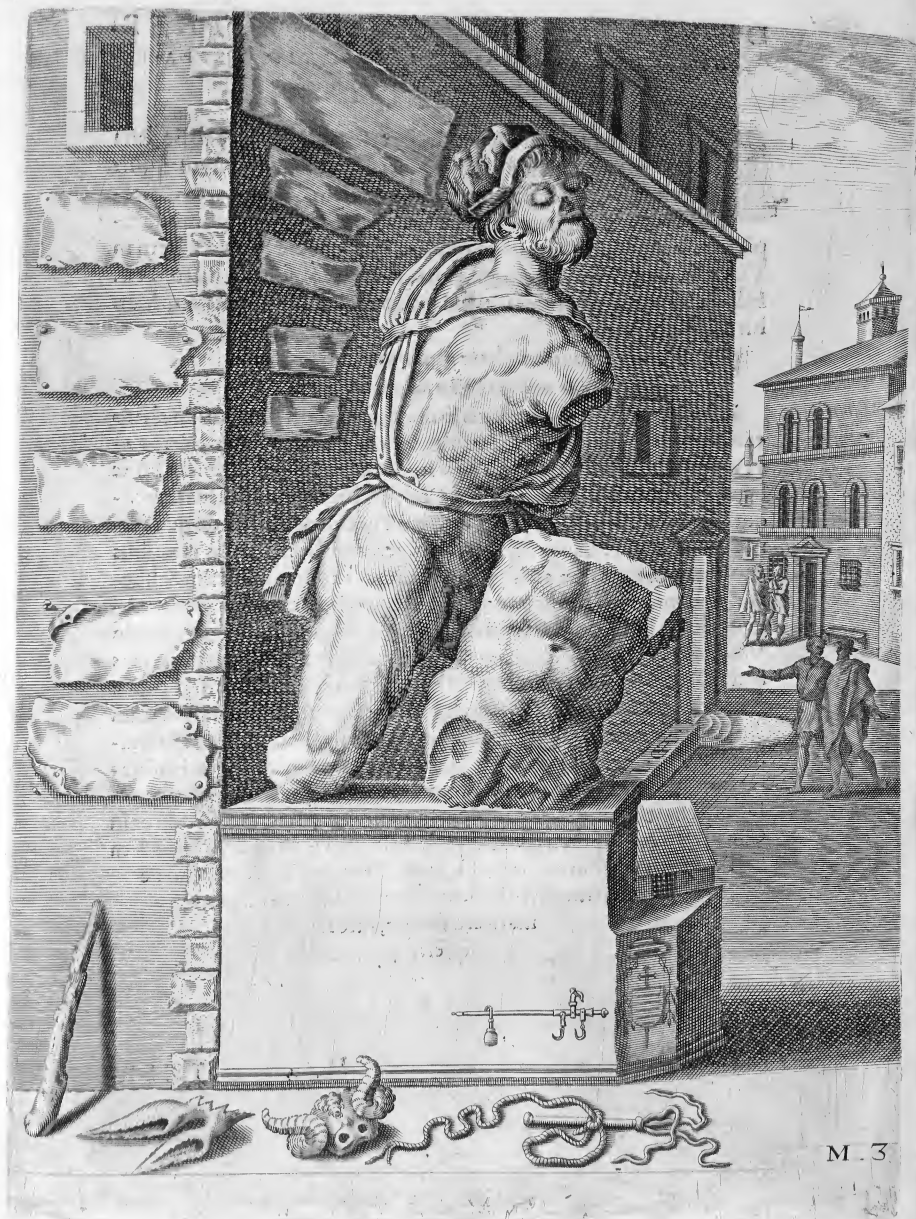
Elius Hadrianus Imp. iuxta Ælium sui cognominis pontem, Molem siue Sepulcrum è regione Mausolei Augusti, excitauit, vt index in ipsa incisus ostendit huiusmodi: L. HÆLIO CÆS. DIVI HADRIANI AVG. F. CONS. II. F.

Spartianus: Fecit & sui Nominis sepulcrum iuxta Tyberim, in hoc autem ipse primus sepultus dicitur, & post omnium Antoninorum cineres conditos esse, inscriptiones & epitaphia ibidem in marmore incisa ostendunt, ex quibus satis erit hæc quæ sequuntur notauisse: IMP. CÆS. DIVI TRAIANI PARTHICI FILIO, DIVI NERVÆ ADNEPOS TRAIANO AVG. PON. MAX. TRIB. POT. XXII. IMP. II. COS. III. P. P. ET DIVÆ SABINÆ IMP. CÆS. T. ÆLIUS HADRIANVS ANTONINVS AVG. PIVS PON. MAX. TRIB. POT. II. DESIGNATVS IIII. COS. II. P. P. PARENTIBVS SVIS. item. IMP. CÆSARI L. AVRELIO VERO AVG. ARMENI AC MED. PARTHIC. PONTIF. TRIBVNIC. POT. VIIII. IMP. V. COS. II. P. P.

Lampridius autem refert, Commodum iussu Pertinacis, in monumentum Hadriani translatum. Iulius vero Capitolinus Seueri cadauer illatum in Hadriani sepulcrum, in quo & Cæsar pater eius naturalis sepultus fuerat. Idem docet Antoninum Pium Hadriani patris sepulcrum instaurasse, eique Templum dedicasse. Hanc equidem molem hodie Pontifices pro præsidio habent. Est enim ampla, rotunda, solida & inexpugnabilis; olim extrinsecus marmore incrustata. Dicta est etiã arx Crescentii, à Crescentio quodam tactioso duce ex oppido Nomento, qui illam in potestatem suam cum rede gisset, diu tenuit; donec Theutonicorum fidei, qui illam oppugnabant se committens, ab illis est trucidatus. Describitur à Procopio hoc modo: Hadriani quondam Imp. sepulcrum extra Portam Aureliam, siue vt nobis placet, Æliam iactu lapidis impositum. Primus eius ambitus quadrati figuram habet, constat enim totus ex marmore pario, summa artificum diligentia ædificatus; in medio vero huius quadrati rotunda moles assurgit, excelsa altitudine, & tanta, vt in suprema eius parte area sit, cuius diameter vix iactu lapidis transigitur. Quam molem Bellisarius occupans pro arce & præsidio contra Gothos vsus est. Erant olim in summa parte, vndique magnæ statuae hominum, equorum, quadrigarum, miro artificio elaboratæ: has partim integras milites demoliti, partim confractas in hostes deiecerunt, visuntur adhuc in hoc monumento bouum capita & quædam alia insculpta. Prata autem Quintia à Q. Cecinnato denominata in campo Vaticano fuisse, Plinius sic commemorat: A ranti quatuor sua iugera in Vaticano, quæ prata Quintia appellantur, Viator attulit Dictaturam. Locus enim nunc in pratis vulgo dicitur. Theatrum in pratis Vaticanis inter pontem Miluium & molam Hadriani ponit: Fuluius, auctore Procopio, ad ludos gladiatorios ædificatum; à quo autem, non meminit. Extant, inquit, hodie (vt credunt) vestigia quædam in vinea Io. Alberini patricii Rom. At Circum, non Theatrum eum fuisse crediderim, vt forma adhuc præ se fert, nisi perperam interpretes locum verterit: nam in Theatris ludi scenici fiebant; in Circus vero equorum cursus agebantur.

Vidnam fuerit statua illa marmorea, quæ iam pridem vulgo Pasquinus dicitur, dubitarunt nonnulli: plures autem in hoc conueniunt, gladiatoris esse simulacrum, nisi volueris Martis aut militis cuiuspiam, eo enim gestu corporis manet, quasi ferire volentis, ac subter se marmoreum alium mutilatum truncum seu fragmentum habet alterius simulacri, vt hostem esse pro comperto habuerimus, quo cum is dimicaret. Ferunt nonnulli hoc esse simulacrum vnus ex duobus præcipuis Alexandri Macedonum regis, qui etiam Pasquinus nomine vocatus sit, quod innuit author quidam, qui vetusta Urbis marmora & ænea simulacra typis excusit. Quandiu autem abhinc ibi steterit signum id, non satis liquet, sed vt coniectura credere facile est, ab eo, quo ædes illæ, penes quas extat, erectæ sunt tempore, ducentis nempe abhinc annis vel circiter. Ædes vero à Francisco de vrsinis, Urbis Præfecto, vt in ostii superstilio legitur, erectæ sunt. Duo tantem impræsentiarum dicenda succurrunt, de huiusmodi termino: Primum quod famosi libelli, seu Pasquilli vt vulgo dicunt, qui ab imprudentibus ac minime piis hominibus olim confici consuevere, sub hac statua appensos esse ferunt, eo quod in media fere Vrbe sit, vt facilius à transeuntibus prolegerentur. Alterum, quod mirum quidem est, quod tot tantisque elapsis annis hæc ibi perstiterit statua, in publicum ac priuatorum præiudicium, nec fuerit vnquam, qui pietatis ac religionis Christianæ zelo ausus fuerit inde eam auertere, vnde amplius affigendi eiusmodi libellos seu pasquillos adimeretur occasio. Ferunt enim, cum quidam Princeps primarius eam in Tyberim eiiciendam esse statuisset, statim ab vno ex eius familiaribus vrbane responsum, caueret inde eam tolli imperaret, fore enim vt grauius sub aqua, quam super terram in Principes inueheretur, sicque inibi, vt cernitur, ab eo vsque tempore perstitisse.

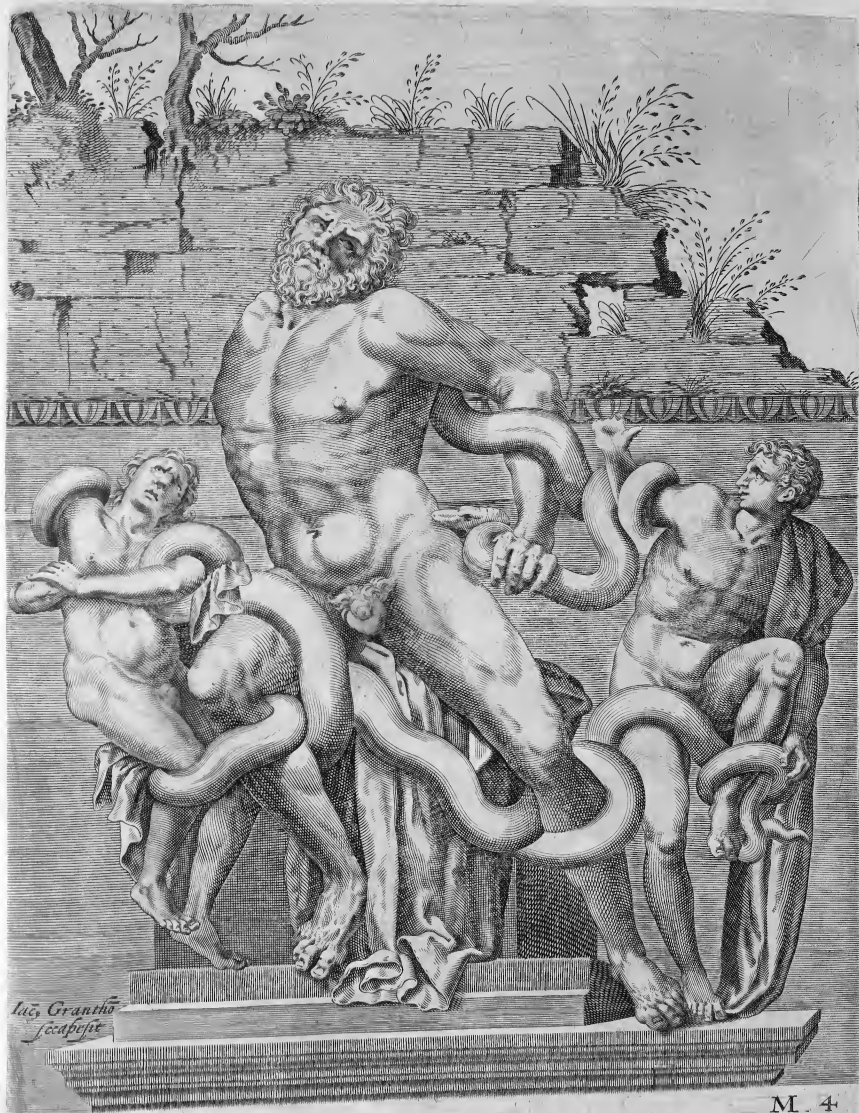
DE STATVA LAOCOONTIS, THER-
 MIS TITI ET PHILIPPI, PALATIO VESPA-
 siani, Domo Balbini & Pompeij.

Hermarum autem Titi Imp. vestigia non longe ab Ecclesia S. Martini in montibus visuntur, sunt enim Cisternæ, quæ hodie Capaces dicuntur, vulgo septem, Salæ, numero Cisternarum septem adhuc existentium. Magnum ambitum amplectebantur, quarum fornices quidam statuunt in Hortis D. Petri in Vinculis. Has autem Titum maxima celeritate absoluisse dictum est. Hâc quidem domus Aurea Neronis prius deducta erat, vt testatur Mar. his carminibus:

*Hic ubi miramur velocia murmura Thermas,
 Abstulerat miseris tecta superbus ager.*

In his Thermis duo marmoris frusta inuenta sunt, in quorum altero erat flamma sculpta cum hoc titulo, IOVI. in altero vero, VESPASIANVS AVG. PER COLLEGIVM PONTIFICVM FECIT. Hinc haud procul Anno M.D.VI. Felix Cuius Romanus in vinea sua Laocoontis statuam reperit, ea specie, qualis à Poeta describitur, de qua Plinius sic meminit: Laocoon in Titi Imperatoris domo, opus omnibus & picturæ & statuariæ artis præponendum, ex vno lapide cum & liberos, draconumque nexus de consilii sententia fecere summi artifices Agelander & Polydorus & Anthenodorus Rhodii. Nunc autè visitur in Vaticano. Palatium Vespasiani & Titi apud easdem thermas; post quas inter Ortum & Boream in supercilio montis apparent ingentes ruinæ Thermarum, vt volunt, Philippi Imp. Quidam putant supra Thermas Titianas, iuxta prædictam Ecclesiam S. Martini fuisse Thermas Hadriani, argumento quod ibi repertæ sunt duæ statuæ Antinoi pueri Hadriano Imp. dilectissimi; & quod locus hodie Hadrianelus nuncupetur. Domus Balbini, inquit Lampridius, etiam nunc Romæ ostenditur in Carinis, magna & potens, & ab eius familia huc vsque possessa. In iisdem Pompeium Domum habuisse Anth. Tran. in Tib. & in libro de Grammaticis, vbi Lenæus Pompeii Libertus Grammaticam docuit, autor est.

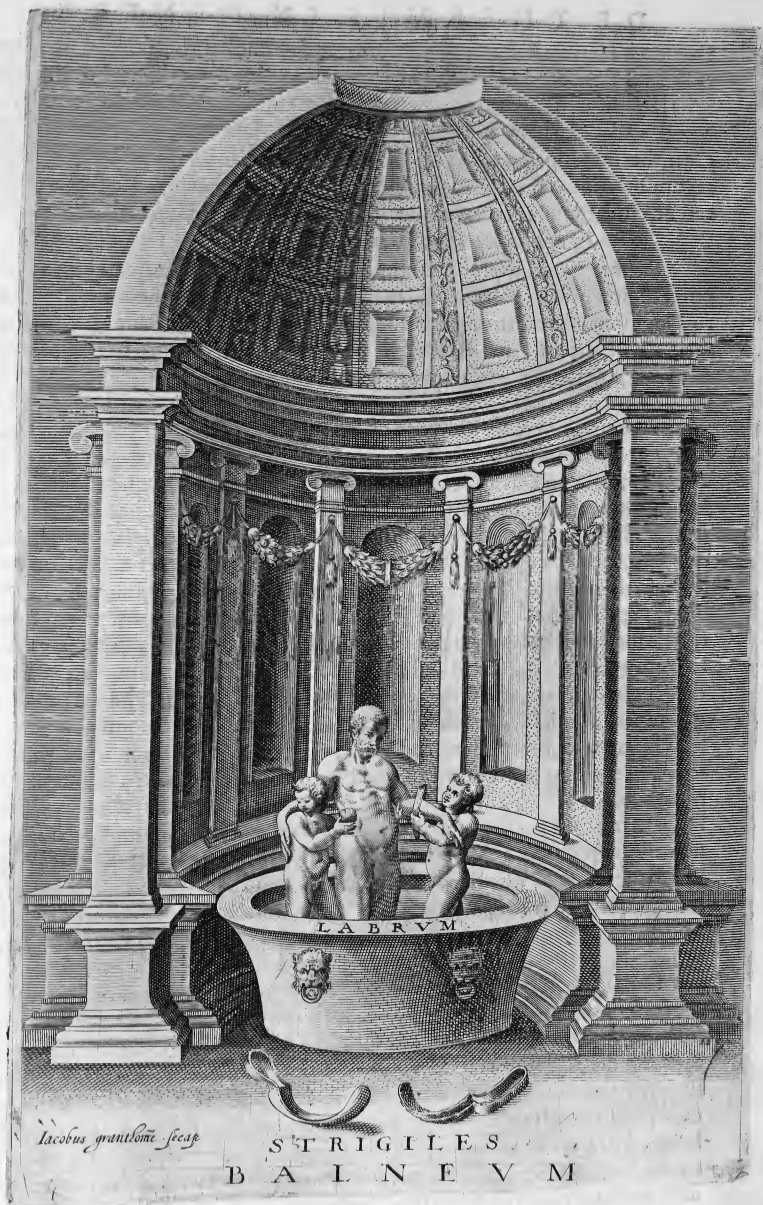
LÄOCHÖON

THERMARVM VSVS APVD
ROMANOS.

IN præfenti Schemate, amice Lector, magnificentiam Ther-
marum, quæ veteribus illis Romanorum potentissimis in
vfu fuit, vna cum aliis rebus ad eas necessariis, instrumentis
valde mirificis, ob oculos tibi ponimus: & extant quidem vestigia
Thermarum eiusmodi in hodiernum adhuc diem Romæ satis lucu-
lenta: Vbi maxime hoc notandum videtur, veteres illos Romanos adeo
inter se sibi diffisos fuisse, vt nec viros nec fæminas adultiores ad mini-
strandum sibi in Thermas admitterent, quorum opera vel in radenda
cute, vel in abluendo corpore vterentur. Sed pueros solummodo im-
puberes ingenuiores, decem duodecimue annorum, sibi adhibebant,
qui peculiaribus instrumentis cutem eorum raderent, inungerent, ab-
luerent, spongiisque in id paratis abstergerent. Quodque multo maio-
ris diffidentia exemplum erat, veteres cum barbam radere vellent, ne
pueros quidem sibi adesse volebant; puellas enim duntaxat tenellas sim-
plicesq; & ad eiusmodi ministeria accurate educatas adhibebât. Quod
fane maximæ prouidentia exemplum fuit, ne scilicet incautis quid si-
nistri cueniret, neue perfide adorti misere trucidarentur; quæ cautio si
nostri huius seculi magnatibus esset, minus crebra crudeliæ ex-
empla inter eos nefarie sæpe laniatos videre esset, quæ
qui ignorare possit velitve, vix vspiam es-
se putauerim.

DE THER-

Jacobus Gronovius fecit

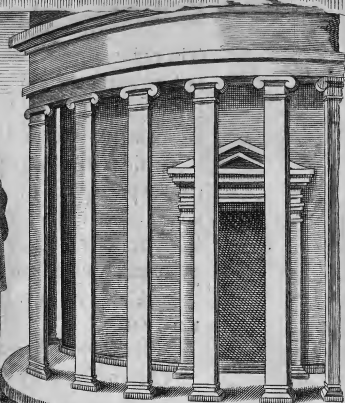
STRIGILES
BALNEVM

Hermæ latinum est verbum quod neque latinum nomen, neq; significationem vnica dictione recipere potest. ^{Thermæ} calidum tantum significat, nos vero loca, quæ calentibus aquis, aut sine ipsis solo fornice calefacto lauandi & sudandi vñbus deputata sunt, eodem nomine quo græci, thermas appellamus. Priscis namq; Romanis lauandi vñsum fuisse prope quotidianum satis constat, quo vel puluerem sordesq; abluerent, vel sudorem prouocarent, crudamque adiuuarent digestionem, quod tetigit Iuuenalis cum inquit:

Et crudum pauonem in balnea portat.

Sæpe tamen voluptatis tantum causa id factitarunt, propterea vel mediocriter diuites priuata balnea, siue lauacra habuisse, illud argumento est, quod Cicero Terentiam vxorem monet, vt curet labrum in balneo ne desit, certioremq; facit Q. Fratrem Asiæ Procos. de balneis quas in Arpinati extrui curabat. Multa deinde balnea paulatim extructa in quibus ad libitum plebs lauaret. Primus autem omnium Sergius Orata pensilia facere instituit, sicuti Valerius Maximus commemorat. Re postea ad principum luxuriam & fastum producta, accipere lauacra in modum, vt ait Ammianum, Prouinciarum extruere, quas Thermas appellamus, in quibus ædificandis nullum neq; modum neq; mensuram seruasse, ex illarum, quæ nunc extant vestigiis, facile vnusquisque potest iudicare. Varia enim, & propemodum infinita habebant loca, variis vñbus & voluptatibus deputata, quedam ad calefaciendas aquas forma circulari, ex quibus per siphones & fistulas balneis, nedum in sole expositis, verum etiam pensilibus, calidam ministrabant, quæ post lauationem inutilis per canales in inferiorem partem inde subterraneis meatibus in Cloacas mittebatur. Habebant Thermæ etiam Apodyteria in quibus balnea ingressuri vestes deponebant, vt ostendit Plinius in Epistolis. Habebant & areas amplissimas, porticibus spaciosissimis circumdatas, cameræque superbissimis fornicibus ædificia in circuitu habentes, in quibus diuersi coloris marmoreæ, ingentesque columnæ, quarum quedam stantes, nonnullæ vero iacentes adhuc cernuntur, multæ ad Templorum ornamenta translata. Pavimenta vero lithostrata diuersis lapidibus conspicua, parietesque marmoreis tabellis in multis incrustati. Erant etiam Xisti nemora & natatoria populi ludus, delitiiq; exposita, qui propterea frequens in Thermis versabatur, Princepsq; ad id insanie venerat, vt cum eo promiscue lauarent. Spartianus de Hadriano: publice, inquit, & frequenter cum omnibus lauit; vnde cum veteranum quendam notum sibi in militia dorsum & cæteras partes corporis vidisset atterere, percussus cur se marmoribus distringendum daret; vbi audiuit hoc idcirco fieri, qd seruum non haberet, seruis eum donauit & sumptibus: Verum cum alio die complures senes ad prouocandam principis liberalitatem hoc idem facerent, euocari eos iussit, & alium ab alio defricari. Tradunt autem M. Aurelium Antoninum lauacra mixta præbuisse. Lauandi vero tanta fuit Commodi Imp. voluptas, vt septies in die lauerit, in balneisq; sæpe cœnitauerit. Iulius Capitolinus scribit Gordianum Iuniorum septies in ætate, hyeme bis lauisse. Qui cum sæpe mulieres pulcras & puellas, & cuius anus deformes admitteret, se iocose id facere dicebat. Alexander syluas in Thermis deputauit oleumq; luminibus thermarum addidit, cum ante non ante auroram paterent, & clauderentur ante Solis occasum.

GENIO LAVACRORVM METELLI.

EXCEVPTVM EX LIBRO MANVSRIPTO IVLII ROSCII.

DE PYRAMIDIBVS ET SEPVL-

CRO C. CESTII, AC HORREIS

Pop. Rom.

Piramides appellantur quadratæ moles, more flammæ surgentes, vnde ^{unde} *τὸ πυρρὸς* deductas multi volunt. Steph. autem aliam huius nominis tradit Etymologiam. Pyramides, inquit, in Ægypto ædificium, in quod feruntur, expensas fuisset in cepas, allia, & calcem talenta decem millia & quingenta. Nominatæ sunt autem pyramides ^{unde} *τὸν πυρρὸς* id est à tritico, quod illuc conducēs Rex penuriam fecit frumenti per totam Ægyptum. Rationem excidendi atque statuendi pyramides docet Plinius hoc modo: Dicantur Pyramides in eadem Ægypto regum pecuniæ ociosa & stulta ostentatio, ne pecuniam successoribus aut æmulis insidiantibus præberent, aut ne plebs esset ociosa. Extat adhuc ex omnibus vna apud portā Hostiensem mœnibus Vrbis inclusam, quæ fuit Sepulcrum C. Cestii Septemviri Epulorum, quemadmodum huiusmodi probat index.

C. CESTIVS. L. F. P. O. B. E. P. V. L. O. P. R. T. R. P. L. V. I. I. V. I. R. E. P. V. L. O. N. V. M.

Inferius vero literæ minores leguntur hæ:

OPVS ABSOLVTVM EX TESTAMENTO DIEBVS CCCXXX.

ARBITRATV

PONTI. P. F. CLAMELÆ HÆREDIS ET PONTII. L.

Blondus autem fuisse totius collegii Septemviriū epulorum sepulcrum existimavit. Epulones enim dicebantur, qui epulas aliis instituendi potestatem habebant, auth. Cic. tertio de Oratore.

HORREA POPVLI ROM.

HOrrea Pop. Rom. CXXXX. inter Testaceum & Tyberim fuisset, marmor effossum in vinea Marcelli de Capozucchis, tali inscriptione ostendit:

NVM. DOM. AVG. SACRVM FORTVNÆ CONSERVATRICI HORREORVM GALBIANORVM. M. LORINVS FORTVNATVS MAGISTER. S. P. D. D.

Apud Tyberim, in eo ambitu, fuit Hyberna lucus, de quo Ovidius ita meminit:

Adiacet antiqua Tyberina lucus Hyberine,

Pontifices illuc nunc quoque sacra ferunt.

Capenam autem oppidulum in eodem ambitu fuisse, quidam tradidere.

AT PORTAM OSTIENSEM
E REGIONE MONTIS TESTACEI
ANNEXVM MOENIBVS

C. CESTIVS L. F. POB. EPVLO PR
TR. PL VII VIR. EPVLONVM

OPVS ABSOLVTVM EX TESTAMETO DIEB. XXV
ARBITRATV
PONTI. PF. CLAMILAE NEREDES ET POSTHI L

D M
C TERENTIO
C L SCOLONI

 Vidit *Obeliscus* & cuius rei causa inuentus, *Marcellinus* tradidit, eius verba sunt hæc: In hac autem Vrbe inter labra ingentia, diuersasque moles figmenta Ægyptiorum numinum exprimentes, Obeliscos videmus plures, aliosque iacentes & comminutos, quos antiqui reges bello domitis gentibus, aut prosperitatibus summarum rerum elati montiū venis, vel apud extremos orbis incolas perscrutantes excisos, erectos Diis superis in religione dicarunt. Est autem Obeliscus asperimus lapis in figuram metæ cuiusdam sensum ad proceritatem confurgens excelsam, utq; radium imitetur gracilescens paulatim, specie quadrata, in verticem productus angustum, manu leuigatus artificii. In plerisque visuntur literæ Hieroglyphicæ insculptæ, de quibus mentionem sic facit: Formarum autem innumeras notas Hieroglyphicas appellatas, quas ei vndique videmus incisas, initialis sapientiæ verus insigniuit authoritas. Volucrum enim ferarumq; etiam aliena mundi genera multa sculptentes, ad æui quoque sequentes ætates Imperatorum vulgatus peruenire memoria promissa, vel soluta regum vota monstrabant. Non enim ut nunc literam numerus præstitutus & facilis exprimit quicquid humana mens concipere potest. ita prisca quoque scripserunt Ægyptii. Sed singulæ literæ singulis nominibus seruiebant, & verbis nonnunquam significabant integros sensus, cuius rei scientia in his interim duobus habet exemplū: Per Vulturem naturæ vocabulum pandunt, quia nullos mares posse inter has alites inueniri rationes memorant Physicæ; perque speciem apis mella conficientis indicant regi moderatori cum iucunditate aculeos quoque innasci debere, his signis ostendentes & similia plura. De huiusmodi literis meminit & Corn. Tacitus; Obeliscos ex lapide simithe esse tradit Plinius hoc modo: Trabes ex simithe fecere reges quondam certamine, Obeliscos vocantes, Solis numini consecratos radiorum eius argumentum in effigie est, & ita significatur nomine Ægypti. Primus omnium Rex Methres Obeliscum instituit. Obeliscos autem, qui Romæ sunt, nulla Ciuium opera aut cura excisos constat, sed Thebis ex Ægyptiacisue vrbibus perductos, ut idem Plinius & Marcellinus testantur. Is qui in Schemate hic apponitur, Romæ positus, proceritate in excelsum adeo assurgit, ut suspicietium radii visui apicem eius nunquam assequi valeant, cælo quatumvis maxime sereno: Globum autem satis ampla mole supra extantem, non nisi sole splendente discernant:

Vnde non iniuria vnum ex septem mundi miraculis celebratur.

F I N I S.

